

1990 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் 12 சாலைகள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட வண்ணம் பாழடைந்து இருக்கிறது. அவைகளை சீர் செய்வதற்கு 60 கோடி ரூபாயை நாம் அந்த நிறுவனத்திடமிருந்து கேட்டு இருக்கிறோம். அதேநேரத்தில் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் 13 சாலைகள் பாழடைந்து இருக்கிறது. அதற்கும் 18 கோடி ரூபாய் நாம் கேட்டு இருக்கிறோம். ஆக மொத்தம் 78 கோடி ரூபாயை நாம் அந்த நில எரிவாயு நிறுவனத்திடமிருந்து கேட்டு இருக்கிறோம். சாலைகளை செப்பனிடுவதற்காக. அது குறித்து 7-3-1990-ல் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். ஆனாலும் அவர்களிடமிருந்து பதில் வரவில்லை.

திரு. மா. மணிமாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகின்ற பதிலில் கூட நான் சொன்ன திருவாரூர்-குடவாசல்-கும்பகோணம் சாலை இல்லை. அந்த சாலையில் டீப்போது தான் கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள். எனவே அந்த சாலையையும் இதிலே சேர்த்து பல மாதமாக ஆகியும் எந்த விதமான பதிலும் அந்தத் துறையிலிருந்து வரவில்லை என்ற காரணத்தால் வேகமாக விரைந்து நாம் பணம் பெறுகின்ற வழியில் மாண்புமிகு டொதுப்டணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஈடுபட்டு விவரவில் பணத்தைப் பெற்று அந்த சாலைகளை சீர் செய்ய முன் வருவார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்வருவோம்.

5. அறிக்கை அளித்தல்

பொதுக் கணக்குக் குழு

திரு. இரா. மோகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே ஒன்பதாவது சட்டமன்றப் பேரவையின் 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான டொதுக் கணக்குக் குழுவின் நாற்பதாவது அறிக்கையை டீப்பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

6. மானியக் கோரிக்கைகள் 1990-91—

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—(தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண் 24 தொழில்கள்—(தொடர்ச்சி)

(ஆ) கோரிக்கை எண் 51 தொழில் வளர்ச்சி

குறித்த மூலதனச் செலவு—(தொடர்ச்சி)

திரு. பெ. ச. திருவேங்கடம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டு இருக்கின்ற இந்தத் தொழில் துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று நான் ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் என்றார் பாரதியார் அந்த வகையில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கவே தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் தமிழகம் தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னேற வேண்டும்; தமிழகத்தில் உருக்கின்ற ஆளையுங்கள் படித்தவர்கள் வேலைவாய்ப்புப் பெறவேண்டும்; இந்தியாவிலே உருக்கின்ற மற்ற மாநிலங்களோடு, இந்த மாநிலம் தொழில் துறையிலே சரிசமமாக எளரவேண்டுமென்ற பெரு நோக்கோடு, பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்து, பலதரப்பட்ட தொழில்துறைகளை நமது தமிழக அரசுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாடு அறியும்; இருந்தாலும் நான் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் கூறி, இந்த அவைக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்பு ஆட்சி பொறுப்புலே இருந்த காலத்திலேதான், சேலம் உருக்காலை திட்டம் பெற்று தரப்பட்டது என்பதை நாடு அறியும். அதே போன்று நெய்வேலி உரண்டாவது அனல் மின் நிலையம், மேட்டூர், தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையங்கள், கல்பாக்கம் அனல் மின் நிலையம் ஆகியவற்றை பெறுவதற்காக மத்திய அரசை வற்புறுத்திய தன்மை, “ஃபிக்” உரத் தொழிற்சாலை 1969-லிருந்து 1976 வரையில், பொதுத் துறை, கூட்டுறவுத்துறை மூலமாக 20-க்கு மேற்பட்ட தொழிற்சாலைகள், அதே போன்று, இந்தியாவிலேயே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பிலே இருந்த நேரத்திலேதான் இந்த கூட்டுத்துறை பொதுத்துறை தத்துவத்தை முதன்முறையாக தமிழகத்திலே அவர்கள் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அதேபோன்று 1971-லேதான் “கிப்காட்” நம்முடைய தமிழகத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்டு, தொழில் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பெருமையோடு இந்த அவைக்கு எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இடையிலே, அன்றைய தினம் மத்தியிலே இருந்த காங்கிரஸ் அரசு-நம்முடைய மாநிலம் தொழில் வளம் பெருகுவதிலே அவர்கள், இந்த மாநிலத்தை உதாசீனப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே இந்த அவைக்கு நினைவுபடுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்திய அரசு, தொழில் முதலீடு, மற்ற மாநிலங்களுக்கு செய்திருப்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றபோது, நம்முடைய தமிழ் மாநிலம் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறது என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகின்றேன். ஏன், ஒரு பத்து ஆண்டு காலத்தை நாம் எடுத்துப் பார்ப்போமேயானால், ஆந்திராவுக்கு

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததை இன்றையதினம் 99 மடங்கு அளவுக்கு, மத்திய அரசு—ஏற்கனவே இருந்த அரசு, தொழில் முதலீடு செய்திருக்கிறது. அதே போன்று மராட்டியத் திலே 90 மடங்கு அளவிற்கு செய்திருக்கிறது. குஜராத்திலே 33 மடங்கு அளவிற்கு தொழில் முதலீடாக முதலீடு செய்திருக்கிறது. பஞ்சாபிலே 19 மடங்காக அது வளர்ந்திருக்கிறது. இதே போன்று ராஜஸ்தானிலே 23 மடங்காக வளர்ந்திருக்கிறது. உ.பி.யிலே 25 மடங்காக வளர்ந்திருக்கிறது. இன்னும் பல்வேறு வட மாநிலங்களுக்கு உதவி செய்த மத்திய அரசு, தமிழகத்தை, ஏற்கனவே இருந்த அந்த 10 மடங்காகவே விட்டு விட்டது என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால், இடையிலே இருந்த நம்முடைய மாநில அரசு, உறவுக்கு கைகொடுப்போம்; உரிமைக்கு குரல் கொடுப்போம் என்று பல நேரங்களிலே அந்த மத்திய அரசோடு உறவாக இருந்தாலும்கூட தொழில்துறையிலே அது எந்தக் கோரிக்கையையும் சரியான முறையிலே நிறைவேற்றாத காரணத்தினால், நம்முடைய மாநிலம் பின்தங்கி விட்டது தொழில்துறையிலே என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. இந்த அவையிலேகூட எத்தனையோ நாட்கள் விவாதிக்கப்பட்டன. இந்த மாநிலத்திற்கு வரவேண்டிய பெரிய தொழில்கள், அன்றைய தினம் இருந்த முதலமைச்சரானாலும் சரி, தொழில்துறை அமைச்சரானாலும் சரி, அதில் சரியான அக்கறை எடுக்காத காரணத்தினால், பல தொழில்கள் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வரவேண்டிய தொழில்கள், வேறு மாநிலங்களுக்கு சென்றுவிட்டன என்பதை நான் மெத்த வருத்தத்தோடு இந்த அவையில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் இந்த நேரத்திலே ஒரு விஷயத்தை இந்த அவையிலே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். போளூர் பகுதியில், கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை வேண்டுமென்று, கலசப்பாக்கம் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நானும், போளூர் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த, இன்றைய வந்தவாசி பாராளுமன்ற உறுப்பினர், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு பலராமன் அவர்களும், இன்றையதினம் போளூர் சட்டமன்ற உறுப்பினரான மாண்புமிகு திரு. இராசேந்திரன் அவர்களும் மற்ற கட்சிகளெல்லாம் சேர்ந்து, முறைப்படி கடிதம் எழுதினோம். அன்றையதினம் முதலமைச்சராக இருந்த அவர்களையும், அன்றையதினம் தொழில்துறை அமைச்சராகவும், இன்றைய எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவராகவும் இருந்துவரும் மாண்புமிகு திருநாவுக்கரசு அவர்களையும் சந்திப்பதற்காக சென்னைக்கு வந்தோம். ஆனால், முதலமைச்சரை எங்களால் சந்திக்க இயலவில்லை. பிறகு, தொழில்துறை அமைச்சரையாவது சந்தித்து, அந்தப் பகுதிக்கு ஒரு சர்க்கரை ஆலை வேண்டுமென்று கேட்பதற்காக எங்கள் சர்வகட்சிக்குழு, கோட்டைக்கு வந்தால், அமைச்சர் கோட்டையிலே இல்லை. வீட்டுக்கு தொலைபேசி

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

[1990 ஏப்ரல் 1]

மூலம் தொடர்பு கொண்டு அவர் வீட்டிலே இருப்பதாக அறிந்த அங்கே சென்றோம். அவரது உதவியாளர் நாங்கள் வந்திருப்பதை அமைச்சருக்குத் தெரிவித்தார். சரி, இருங்கள் என்றார்கள். பல மணி நேரம் காத்திருந்தோம். பிறகு மாலையிலே பாருங்கள்

11-05 மணி

என்றார்கள். பிறகு மாலை சென்றோம். பிறகு மாலையும் பல மணி நேரம் காத்திருந்தோம். எங்களால் தொழில்துறை அமைச்சரவர்களைப் பார்க்க முடியவில்லை. 2 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், சர்வ கட்சி உறுப்பினர்கள்கூட அன்றையதினம் தொழில்துறை அமைச்சரவர்களை சந்தித்து நிலைமையை விளக்க முடியாத அளவுக்கு அரசாங்கம் ஓரளவுக்கு மெத்தனமாக இருந்த காரணத்தாலே பல தொழில்கள் நம்முடைய மாநிலத்தை விட்டுச் சென்றன. பிறகு அவருடைய உதவியாளரிடம் விண்ணப்பத்தைக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்ற துர்பாக்கியமான நிலைமை நிலவியது என்பதை உங்கள் மூலமாக அவைக்கும் நாட்டுக்கும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அன்றைய தினம் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள், தொழில் துறையை ஏற்றிருக்கிற இந்தக் காலகட்டத்தில் பல முயற்சிகள் எடுத்து, தொழிலதிபர்களை அழைத்துப் பேசி, தொழில் துவங்குபவர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகளை அறிவித்து, அதற்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த குழுவைச் சீர்படுத்தி பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டதால், தமிழகத்தில் ஓராண்டுக் காலத்தில் தொழில்துறை சீராக செயல்படுகிறது, சீரான முறையில் பல தொழில்கள் வருவதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஏற்கனவே இருந்த அரசால் பெறப்பட்ட பல தொழில்கள்கூட, அந்த அரசு மெத்தனமாக இருந்த காரணத்தால், காலத்தில் வர வேண்டிய அந்தத் தொழில்கள் ரொமல், இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு மிக அக்கறையாக, மிக வேகமாக செயல்படுத்தி இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பல்வேறு சலுகைகள் தொழிலதிபர்களுக்கு வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. தொழிலதிபர்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிற நிலையிலே கடன் வழங்குகிற ஸ்தாபனங்களிலே அதிகமான விண்ணப்பங்கள் கடன் கேட்டும் அனுமதி கோரியும் வந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் தொழில் துறையிலே முதல்வரவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு எந்த அளவுக்குச் செயல்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து நாட்டு மக்கள் அனைவரும் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த அவையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

நேற்றையதினம்கூட இங்கே பேசிய மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், தொழிற் துறையிலே இளைஞர்களுக்கு வடிகொடுங்கள் என்று பேசினார்கள். இன்றையதினம் தமிழகத்தில் தொழில் துறையில் பட்டம் பெற்றவர்கள், டிப்ளமோ பெற்றவர்கள் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்துவிட்டு, வேலையை எதிர்நோக்கியுள்ள துர்பாக்யமான நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்பதில் அரசுக்கு இருக்கும் அக்கறை காரணமாகத்தான் மத்தியில் அமைந்துள்ள தேசிய முன்னணி அரசாங்கத்தை அணுகி பல்வேறு தொழில்கள் (மணி அடிக்கப்பெற்றது) எதிர்காலத்தில் தமிழகத்தில் வர வாய்ப்புகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய மாவட்டத்திலே பல தொழில்கள் வரவேண்டும். அதைச் சொல்லி முடிப்பதற்கு துணைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதி அளிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு திருவண்ணாமலை-சம்புவராயர் மாவட்டம் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட மாவட்டம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பல தொழில்கள் இருந்தாலும் அவைகள் வட ஆற்காடு-அம்பேத்கார் மாவட்டத்திற்கு பிரிவினையின்போது சென்றுவிட்டன என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் அறிவார்கள். எனவே திருவண்ணாமலை-சம்புவராயர் மாவட்டத்திற்கு ஒரு தொழில் வளர்ச்சி மையம் அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11-10 மணி

திருவண்ணாமலையில் கவுந்தி மலையில் இரும்பு 38 விழுக்காடு இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்திலே அதை எடுப்பதற்குண்டான பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்டத்திற்கு ஒரு நூற்பாலை என்று இருக்கிறது. அதைப்போல எங்களுடைய மாவட்டத்திற்கும் ஒரு நூற்பாலை அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து ஜல்லி உடைக்கும் தொழிற்சாலைக்கு அரசு மானியம் வழங்கி வந்தது. சமீபத்திலே அது நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கு மானியம் வழங்கப்படவேண்டும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டம்—சம்புவராயர் மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும். திரு. லத்தீப் அவர்களும் எங்களுடைய மாவட்ட அமைச்சர் அவர்களும் முதல்வர் அவர்களை அணுகி, கேட்டதற்கிணங்க மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கோரிக்கையை ஏற்று ஒரு சர்க்கரை ஆலையை எங்கள்

[திரு. பெ.சு. திருவேங்கடம்] [1990 ஏப்ரல் 18]

பகுதிக்குத் தருவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை என்னுடைய கலசப்பாக்கம் தொகுதியிலே அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக கரும்பு பயிரிடுகின்ற விவசாயிகள் குறித்து ஒரு பிரச்சினை. அரியானாவில் இருப்பது போன்ற விலையை அவர்கள் கரும்பிற்குக் கேட்கிறார்கள். இங்கே இருக்கிற ஆலைகள் அதிகமான அளவிற்கு விவசாயிகளுக்குத் தரலாம். அப்படித் தராத காரணத்தால் அதிக வரியை மத்திய அரசுக்கு கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை அரசும் முதல்வர் அவர்களும் ஆய்வு செய்து அரியானாவிலே துணைப் பிரதமர் திரு. தேவிலால் அவர்கள் தந்தது போல தமிழக விவசாயிகளுக்கு நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் மெழங்க லேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருவேங்கடம் பேசும்போது கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். முதல்வரவர்களையும், திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களையும் நான் பார்க்க முடியவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு திருநாவுக்கரசு அவர்களை இப்பொழுது தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டேன். அவர், திரு. திருவேங்கடம் பல தடவை பார்த்திருக்கிறார்கள். பல காரியங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். அவைகளையும் செய்து கொடுத்திருப்பதாக என்னிடத்திலே சொன்னார். எனவே, என்றைக்கு அவரைப் பார்க்க வந்து, பார்க்க முடியவில்லை என்பதைச் சொன்னால் விவரமாகப் பதில் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே உண்மைக்கு மாறான கருத்தை நான் என்றுமே கூறுவது இல்லை. அது மறைந்த முதல்வரவர்களுக்கும் தெரியும்; இன்றிருக்கும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். நான் பலமுறை மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்களை வேறு காரியங்களுக்காக இந்த அவையிலே சந்தித்துப் பேசியிருக்கலாம். ஆனால் சர்வ கட்சி சார்ந்த ஒரு குழுவாக வந்தது உண்மை; அவரைச் சந்திக்க முடியாததும் உண்மை என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு 'உங்கள் மூலமாக' நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11-15 மணி

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியத்தில் என்னுடைய சில கருத்துக்களை முன்னெக்க விரும்புகிறேன். பொதுவாக இன்றைக்குத் தமிழகம் தொழில் துறையிலே தாழ்ந்து இருக்கிறது.

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

ஏற்கனவே இருந்த நிலையிலே இருந்து தமிழகம் 13-ம் இடத்திற்கு உள்ளப்பட்டு இருக்கிறது என்ற குற்றச் சாட்டுகள் எல்லாம் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் சொல்லப்பட்டன. இதற்கு யார் காரணம் என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கடந்த முறை தேர்தல்கள் கலலூர் அவர்கள் தலைமையில் நடந்துகொண்டிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி தமிழகத்தில் நடந்துகொண்டிருந்தபோது தொழில் துறையிலே தமிழகம் 3-வது இடத்தைப் பெற்று இருந்ததும் உண்மை. ஆனால் இப்போது மீண்டும் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று தொழில் வளர்ச்சியிலே ஒரு முற்றான கவனத்தைச் செலுத்தி, தொழிற்சாலைகளுக்கு ஆக்கத்தையும் உணக்கத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலை உருவாகி இருக்கும்போது, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் எல்லாம் கேட்டிருப்பதைப் போல, தமிழகம் முழுவதும் தொழில் தாழ்ந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. மூன்றாவது இடத்திலிருந்து 13-வது இடத்திற்கு வந்து, கீழே இறக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆதங்கத்தோடு வெளியிட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில், அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை உயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கடந்த 13 ஆண்டுக்காலமாக நடந்துகொண்டிருந்த ஆட்சி, தொழில் துறையையெல்லாம் அக்கறை கொள்ளாமல் அடுத்த தேர்தலை மனதில் வைத்து, அதில் எப்படி வெற்றி பெறுவது என்பதில் தான் அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்தி, அடுத்த தலைமுறையைப் பற்றிச் சிந்திக்காத போக்கு அவர்களிடம் இருந்த காரணத்தால் எப்படி ஜனநாயகமான சில அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, அதன் வாயிலாக நாட்டு நடப்புகளைப் பற்றியும், பொருளாதார நுணுக்கங்களைப் பற்றியும் அறியாத மக்கள் அன்று கிடைக்கிற சிறு லாபத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, வாக்குகளை தங்களுக்கு அளிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான், அந்தத் தொழில் முன்னேற்றத்தை யெல்லாம் அதனுடைய முக்கியத்துவத்தையெல்லாம் உணர்ந்து, அவர்கள் செய்யாமல், வேறுவகைகளில் பொதுப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டது என்று சொல்வதை அவர்கள் உண்மையா இல்லையா என்பதை இங்கே தெளிவாக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று ஒரு காலத்தில் முழங்கப்பட்ட அந்த முழக்கம், எடுத்துக் சொல்லப்பட்ட உண்மை ஏதோ அரசியல் காரணத்திற்காக சொல்லப்பட்டதா என்றால் அல்ல என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இங்கே பேசியவர்கள் சொன்னார்கள், உலகம் குடியரசுத் தலைவராக இருக்கின்ற மேதகு வெங்கடராமன் அவர்கள் இங்கே தொழில் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது, தமிழகம் தொழில் துறையில் தலைநிமிர்ந்து நின்றது என்று

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

சொன்னார்கள். சுதந்திரம் கிடைத்த அந்த ஆரம்பக் காலத்திலே அப்படி ஒரு நிலை உருந்தது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு திட்டமிட்டு வடக்கில் உருந்தவர்கள் தமிழகத்தினுடைய தெற்கு மாநிலங்களுடைய வளர்ச்சியில் அக்கறை கொள்ளாமலும், நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழில் முன்னேற்றத்திலே உவர்கள் அக்கறை கொள்ளாதது மட்டுமல்ல, தொடர்ந்து அனுமதி மறுத்ததும் வடக்கே தொழில்கள் உருவாகிக் கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில் தெற்கே தேக்கம் ஏற்பட்டது. வளர்ச்சி தடைப்பட்டது என்பதையும் நாம் நிச்சயமாக ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும்.

பொதுவாக உன்றைக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடு, வேலைவாய்ப்புகளையும் உயர்த்தும் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருக்கவேண்டும். நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சிக் கொள்கைகளால், உன்றைக்கு நாம் பார்க்கும்போது, சில திட்டங்களை மக்கள் வரவேற்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களை மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்கின்ற ஒரே காரணத்திற்காக நம்முடைய மூலதனங்களை எல்லாம் நாம் அந்தத் திட்டங்களுக்காக செலவிடுவோமானால், அது உன்றைக்கு ஒரு வேளை சாப்பிட்டு பசியாறுவதற்குச் செய்தியாக இருக்குமே உவிர, வருங்காலத்தில் வேலைவாய்ப்பை அதிகமாக்குவதற்கான நிரந்தரமான முதலீடாக இருக்குமா என்பதை நாம் சிந்துத்துப்பார்க்க வேண்டும். உன்றைக்கு டல திட்டங்களுக்கு ஆக 200 கோடி ரூபாய், 150 கோடி ரூபாய், 100 கோடி ரூபாய் என்று செலவழிக்கிறோம். அது எல்லாம் ஷேமநல திட்டங்கள் என்று வருகின்றன. ஆனால் இவைகளால் தொடக்கத்திலே மக்களுக்கு சிரமங்கள் ஏற்பட்டாலும், இந்தப் பணத்தையெல்லாம் மாவட்ட வாரியாகப் பகிர்ந்தளித்து ஒரு மாவட்டத்திலே குறிப்பிட்ட குறியீட்டை நிர்ணயித்து, இன்னென்ன மாவட்டத்தில் வருடத்திற்கு இத்தனை தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லி திட்டமிட்டு நாம் செயல்படுவோமேயானால், உற்பத்தி பெருகுவது மட்டுமல்ல, வேலைவாய்ப்புகளையும் அதிகமான அளவில் உருவாக்கவும் முடியும். வேலை வாய்ப்பு அதிகமானால்தான் இன்றைக்கு இருக்கிற நாட்டின் பிரச்சினைகள் தீருமே தவிர, ஏதோ அன்றாடம் இருக்கின்ற சில குறைபாடுகளை தீர்க்க குறுகிய கால திட்டங்களை மட்டும் நாம் கவனித்து, அதிலே கவனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தால், வேலை வாய்ப்பை அதிகமாக ஆக்காமல், உற்பத்தியைப் பெருக்காமல் இருப்போமானால் இன்றைக்கு இருக்கிற பொருளாதார சிக்கல்கள் மேலும் தீவிரமடைந்து, வேலை செய்பவர்களுக்கும் வேலை செய்யாமல் இருப்பவர்களுக்கும் உள்ள எண்ணிக்கைக்கும் இடையில் இருக்கிற இடைவெளி மிக அதிகமாகப் பெருகி பாதகமான நிலை ஏற்பட்டு, பொருளாதார சிக்கல்கள் ஏற்படும் சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். அப்துல் வத்தீப்]

இன்றைக்கு தொழில்கள் ஒருசில இடங்களில்தான் இடம் பெறுகின்றன. அதற்கான வாய்ப்புகள் சில இடங்களில் தொழில் ஏற்படுத்துவதற்கான தொழிற்சாலைகள் அமைவதற்கான சௌகரியங்கள், தொழிலுக்கு அடிப்படையான தேவையான மூலப் பொருட்கள், அதுமட்டுமல்லாமல் வேலை செய்யக்கூடிய வேலையாட்கள் கிடைக்கிறார்கள் என்பதற்காக, ஒருசில இடங்களில் மட்டும் concentration of Industries ஏதோ Industrial Estates என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு Concentration நடந்து கொண்டிருந்தால், அது அந்தப் பகுதியில் மட்டும் ஏற்றம் ஏற்பட்டு மற்றப் பகுதிகளில் எல்லாம் பலவீனமான சூழ்நிலையை உருவாக்கும் என்பதைத் தெளிவாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஓசூர் பகுதியில் ஒரு சூழ்நிலை இருக்கலாம். ராணிப்பேட்டையில் அதற்கான ஏற்புடைய சாதகங்கள் அதிகமாக இருக்கலாம், ஆனால் நம்முடைய நோக்கம் தொழில்களை பரவலாக்க வேண்டும். Decentralisation of Industries என்று வரும்போது கோடிக்கணக்கான ரூபாய், 100 கோடி, 60 கோடி, 70 கோடி ரூபாய் என்று போட்டு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் அது ஓசூரில்தான் ஏற்படுத்தவேண்டும் ராணிப் பேட்டையில் ஏற்படுத்தவேண்டும், கும்மிடிப்பூண்டியில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இப்படி சில இடங்களில் தொடர்ந்து தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றால், மற்ற மாவட்டங்களில் அந்த வாய்ப்புகள் கிடைக்காமல் போவதால், தொழில் பரவலாக்கப்படவேண்டும், Decentralisation of Industries என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் அந்த ஏற்புடைய கொள்கைகள் மாறுபாடாகத்தான் உருவாகும் என்பதை நான் மிகுந்த—வருங்காலத்தைப் பற்றி கவலை கொண்டவனாக தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்குப் பெரும் வாய்ப்புகள் சில பெரும் தொழில் முனைவோருக்கு அளிப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் கடன்கள், மானியங்கள், வழங்குவதற்கான ஏ பிரிவு வட்டங்கள் பிரிவு வட்டங்கள் என்றெல்லாம் வட்டங்களை பிரித்து ஒரு சிலருக்கு அண்மைக் காலம் வரையிலே “பி” பிரிவு வட்டங்களிலே உருவாக்கப் படுகிற தொழிற்சாலைகளுக்கு 15 இலட்சம் ரூபாய் வரையிலே மானியமும் சி பிரிவு வட்டங்களிலே உருவாக்கப்படுகிற தொழிற்சாலைகளுக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய் வரையிலே மானியமும் என்று அதற்கென்று ஒரு சீவில் வைத்திருக்கிறார்கள். இதுவரையிலே அந்த மானியமும் வழங்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் திடீரென்று அது இல்லாமல் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது ஏன் என்பதைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டு எதுவும் சொல்ல வில்லை. மத்திய அரசாங்கம் அதற்கான மானியம் கொடுத்து வந்தது. அதற்கான வசதிகளைக் கொடுத்து வந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு டீல்வையென்று சொல்கிறார்கள். தயவுசெய்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

மீண்டும் இந்த முறையைக் கொண்டு ரெவேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல், தொழில் துறையிலே எந்தெந்த மாவட்டங்கள், எந்தெந்த வட்டங்கள் பின் தங்கி இருக்கின்றனவோ அந்த மாவட்டங்களிலே, அந்த வட்டங்களில் ஒரு சில சிரமங்கள் ஏற்பட்டாலும் பேக்டர்ஸ் ஆப் புரடக்ஷன் என்று சொல்லக் கூடிய அந்தத் தொழிலுக்கான அடிப்படை சாதனங்கள் அங்கே இல்லாவிட்டாலும், அரசு முனைப்போடு செயல்பட்டு அதிலே விசேஷ கவனம் செலுத்தி அந்த இடங்களிலே நாம் தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிகளை செய்யவேண்டுமென்று நான் தங்கள் மூலமாக அரசை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் சணிசமான அளவுக்கு இன்றைக்கு தொழில்களுக்கு மானியம் வழங்கப்படுகிறது. கடன்களும் வழங்கப்படுகின்றன. இன்றைக்கு இருக்கிற திட்டத்தின் அடிப்படையில், எனக்குத் தெரியும், பல தொழிற்சாலைகளுக்கு டி.ஐ.ஐ.சி. அல்லது சிப்காட் மூலமாக நாம் கடன்களை வழங்குகிறோம். 60 இலட்சம், 1 கோடி என்றெல்லாம்கூட கொடுத்திருக்கிறோம். கடனாக கொடுத்திருக்கிறோம். சில இடங்களிலே மானியமாகவும் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படி கொடுத்த பிறகு அந்தத் தொழிற்சாலைகள் முனைப்போடு தன்னுடைய வேலையை தொடங்கி இருக்கின்றனவா, உற்பத்தியைத் தொடங்கியிருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. எத்தனை காலத்திற்குள், ஒரு வரையறைக்குள் அவர்கள் உற்பத்தியைத் தொடங்கவேண்டுமென்ற நிர்ணயம் வேண்டும். ஒரு இடத்திற்கு 100 இலட்சம் ரூபாய் அதாவது ஒரு கோடி ரூபாயை கடனாக வழங்குகிறீர்கள். கடனாக வழங்கிய பிறகு 10 ஆண்டுக்காலமாகியும் 5 ஆண்டுக்காலமாகியும் உற்பத்தி தொடங்கப்படவில்லை என்ற நிலை நீடிக்குமேயானால், தயவு செய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதிலே ஏதோ ஒரு ஊனம் இருக்கிறது. எங்கோ ஒரு ஒட்டை இருக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாயை ராங்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் உற்பத்தியையே பெருக்காமல், தொழிற்சாலையைக்கூட கட்டாமல் இன்றைக்கு நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு ஒரு காலவரையறையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டால் ஓராண்டுக்குள்ளாகவோ அல்லது 11/2 ஆண்டுக்குள்ளாகவோ உற்பத்தி அங்கே தொடங்கப்படவேண்டும். உற்பத்தி தொடங்கப்படுவது மட்டுமல்லாமல் சரியான முறையிலே அது நிர்வாகம் செய்யப்பட்டு லாபம் ஈட்டுகின்ற தன்மையை அங்கே உருவாக்கவேண்டும் என்ற அளவிற்கு அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தவேண்டும் இல்லாவிட்டால் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை அரசே உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், அப்படி கடன் கொடுக்கப்படுகின்ற தொழிற்சாலைகளிலே அவர்களையே விட்டுவிடாமல் அரசு, ஆட்சியாளர்களுடைய ஒரு பிரதிநிதியும் அங்கே இடம் பெறவேண்டும்.

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

அந்தக் கடன் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகின்ற வரையிலே அந்தத் தொழிற்சாலையை நிர்வாகம் செய்கின்ற, அந்த நிர்வாக அமைப்பிலே அரசாங்கத்தினுடைய பிரதிநிதிகளும் இடம் பெறவேண்டும். ஏனென்றால், அதிலே பெருத்த ஊழல்களெல்லாம் இருப்பதாக உன்றைக்குச் சொல்லப் படுகிறது. அந்தமாதிரியான தொழிற்சாலைகளுடைய மேனேஜ்மெண்டிலே அரசு டார்ட்டிசிபேட் டண்ணவேண்டுமென்ற முறையிலே இங்கே கொண்டுவரவேண்டும்.

அடுத்து, வட்டியில்லா வற்பனை வரிக்கடன் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்த வட்டியில்லா விற்பனை வரிக்கடன் வருஷத்திற்கு 30 இலட்சம், 60 இலட்சம் என்று அதற்கு ஒரு தொகையை ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால், என்ன நடக்கிறது நடைமுறையிலே என்றால், 60 இலட்சம் ரூபாய் இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே தொழில்முனைவோர்களுக்கு அல்லது தொழிற்சாலை நடத்துபவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னால், 60 இலட்சம் ரூபாயை ஒரு ஆளுக்கே கொடுத்து விடுகிறார்கள். அல்லது இரண்டு ஆட்களுக்கு கொடுத்து விடுகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே எப்படி, இந்த வட்டியில்லா கடன் கொடுக்கப்பட்டு என்கின்ற புள்ளிவிவரங்களை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பார்த்தால், ஒரே ஆளுக்கு 60 இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, மற்றவர்களுக்கு கெல்லாம் இல்லை. 60 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால் 2 ஆட்களுக்கே அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். இன்னும் அதிலே என்ன வேடிக்கை என்று சொன்னால் ஒருசிலரே அதை திருப்பித் திருப்பி, அந்த வட்டியில்லா கடனைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏன், அவர்களுக்கே திருப்பித் திருப்பிக் கொடுக்கிறார்கள்? ஏன் அவர்களுக்கே ஒட்டுமொத்தமான டணத்தையும் கொடுக்கிறார்கள் என்பதையும் ஆய்வு செய்து பார்க்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல், நலிந்த, மெலிந்தவர்களுக்கு, உற்பத்தித் திறனை அதிகமாக்குவதற்கும் உற்பத்திக் காரணங்களைப் பெறுவதற்கும் டணம் தேவைப்படுகின்றவர்களுடைய தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்கு இந்த இண்டர்ஸ்ட் ஃபிரி லோனை கொடுக்கவேண்டுமே தவிர ஒரே ஆளுக்கு 30 இலட்சம் ரூபாய்க்கு கொடுத்துவிட்டு மற்றவர்களெல்லாம் பட்டினி கிடக்கிற திட்டம் இதுவரையிலே, நடந்து வந்திருக்கிறது. எனவே அதிலே மாறுதல் தேவை என்பதை நான் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

11.25 மணி

இப்போது சென்னை நகரத்திலே இருக்கிற மிகப்பெரிய பிரச்சனை சென்னை நகரத்திலே, ஆங்காங்கு குடிசைகள் உருவாகி இருக்கின்றன. குடிசைகள் எல்லாம் சென்னை

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

நகரத்தினுடைய முகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற புண்களைப்போல், காயங்களைப் போல் காட்சியளிப்பின்றன. அந்தக் குடிசைகளையெல்லாம் நாம் அகற்றி, அவர்களுக்கு வேறு இடத்திலே வீடு கட்டிக் கொடுத்தாலும், எங்கே வேலை இருக்கிறதோ அங்கேதான் அவர்கள் திரும்பி வருகிறார்கள். குடிசை கொடுத்தாலும் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள்; ஆனால், அவர்கள் போவது இல்லை, ஆற்றங்கரையிலே, கூவம் ஆற்றங்கரையிலே ஆங்காங்கு வந்து குடிசைகள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் (மணியடிக்கப்பெற்றது). எனவே, சென்னை நகரத்திலே உள்ள குடிசைகளின் திட்டத்தை மட்டும் தீர்ப்பதில், அரசாங்கம் பெரிசிபெரல் ஏரியா என்று சொல்லக்கூடிய சென்னை நகரத்தினுடைய வெளிப்புறத்திலே இருக்கிற இடங்களில் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் எல்லாம் வேலை செய்வதற்கு குறிப்பாக சென்னையிலே வாழ்கிற குடிசைவாழ் மக்களுக்கு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் அங்கேயே குடியிருக்கின்ற வகையிலே நம்முடைய கொள்கையை நாம் எகூப்போமேயானால், சென்னை நகரத்திலே குடிசைகளால் ஏற்படுகிற பிரச்சினைகளில் ஓரளவுக்கு நாம் வெற்றியடைவோம் என்று நான் அரசுக்கு தெரிவித்தேனே, 'பெரிசிபெரல் ஏரியாவிலே, சில திட்டங்கள் எல்லாம் வெளி மாவட்டங்களுக்கும் சென்று கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை; சென்னை நகரத்திலே ஏற்கனவே தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன என்று நினைப்பதும் சரியல்ல; சென்னை நகரத்தினுடைய சுற்றுப்புற சூழல்களிலே, புதிய புதிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தி, சென்னை நகரத்திற்கு மேலும் மக்கள் வேலைதேடி, வராதபடி அதே நேரத்தில் அங்கே இருப்பவர்கள் திரும்பி சென்று வேலைவாய்ப்புகளை பெறக்கூடிய வகையில் தொழிற்சாலைகளினுடைய அமைப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தோல் தொழில். இது நாட்டுக்கு மிக அதிகமான அந்நிய செலாவணியை ஈட்டித் தருகிற ஒரு தொழில். தோல் தொழில் நாட்டுக்கு பல்வேறு வகையிலே ஒரே ஒரு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரே ஒரு மணித்துளி மட்டும் விடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: கொஞ்சம் அதிகமாக 'டைம்', கொடுங்கள் சார், நாங்கள் எதிலேயும் கலந்து கொள்வதில்லை, பேசாமலேயே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம், பொம்மை மாதிரி, எதிலேயும் அன்மைகாலமாக கலந்து கொள்வதில்லை. ஏனென்றால், நாங்கள் கலந்துகொள்வதால் இன்னும்

[1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

சிக்கலாகும் என்பதற்காக. எல்லா நேரங்களையும் யாரோ எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். எங்களுடைய உரிமைகள் எல்லாம் மறுக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு செய்தால், நாங்களும் கலந்துகொள்ள ஆரம்பிப்போம். அப்படி ஆரம்பித்தால் ஒன்றும் நடக்காது. அதைமட்டும் நான் எச்சரிக்கையாக சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆகையினால்தான். நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்வது தோல் தொழிலை மட்டும் இன்றைக்கு பார்க்கிறார்கள். முஸ்லீம்கள், பீடித் தொழிலாளர்களாக டட்டினி டராரிகளாக, ஏழைகளாக, பாழைகளாக, படிப்பற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதுதவறி இல்லாமல் இருக்கும் ஒரு தொழில், தோல் தொழில். அதைக்கூட எந்தெந்த அளவுக்கு முடமாக வேண்டுமென்பதிலே, அக்கறை கொண்டவர்களாக இன்றைக்கு அதிகாரவர்க்கம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டும், எல்லாருக்கும் ஒருமுனை வரி போட்டிருக்கிறார்; தோல் தொழில் மட்டும் என்ன பாவம் செய்தது? ரா-ஹனுக்கும் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது; 'கிரேஸ், என்ற இனத்திற்கும் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக உள்ளேயும் வரி, வெளியே வரும்போதும் வரி. வரி வரியாக அவர்களுக்கு மட்டும் போடுது ஏன்? எனவே, அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு பாயிண்ட்டிலே வரி போடவேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்நிய செலாவணியை ஈட்டுது மட்டுமல்ல. சிறுபான்மை மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், அதிகமாக ஈடுபட்டிருப்பதோடு, இன்றைக்கு ஒருசில நகரங்களிலும், ஆம்பூர், வாணியம்பாடி போன்ற நகரங்களிலும், பெரிய தொழிற்சாலை எல்லாத் நகரங்களாக இருக்கின்றன-குடிசைத் தொழில் போன்றுதான் அந்தத் தொழில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே மற்றவர்களுக்கு கொடுத்த வரிச்சலுகைகளை அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் மிகுந்த பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்வதோடு, ஐவ்வாது மலைய 70 மைல் வரை பரவி இருக்கின்ற நிலப்பரப்பு— அதிலே ஒரு தொழிற்சாலை வேண்டாமா? எல்லா வசதிகளும் கீழ் நாடுகளுக்குத்தான் கிடைக்க வேண்டுமா? எனவே, ஐவ்வாது மலையில் கிடைக்கிற மூலப் பொருட்களை— இன்றைக்குக்கூட சந்தன மரம் திருட்டு, திருட்டு என்று எந்த டீடத்திலேயும் டேசுக்கடிய வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த ஐவ்வாது மலையிலே கிடைக்கக்கூடிய சாதனங்களையெல்லாம் வைத்து, அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சோப் தொழிற்சாலை, தைலம், சந்தனத் தைலம், சந்தனச் சோப்பு தீப்படிப்பட்ட பொருட்களையெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு, அங்குள்ள

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

11-30 மணி

மலைவாசி மக்கள் வேலைசெய்யக்கூடிய அளவுக்கு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டியது மிக மிக முக்கியம். நான் கேட்டேன்; ஒரு வருடத்திற்கு 7, 8 கோடி சும்மா வருகிற அரசாங்கத்திற்கு எங்களுக்கு ஒரு இரண்டு கோடி ரூபாய் கொடுங்கள். நாங்கள் கொடுக்கக்கூடிய பணத்திலிருந்து ஒரு 2 கோடி ரூபாய் பணத்தை ஒதுக்கி அங்கே தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துங்கள் என்று கேட்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 74, 75-லே அங்கே தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு அனுமதி வழங்கி அதற்குப்பிறகு மாண்புமிகு திரு. எட்மன்ட் அவர்கள் அந்தத் துறையினை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த போது கூட அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி அவர்களும் வழங்கினார்கள்- ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை, அதற்குப் பிறகு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த அமைச்சர் அவர்கள், நான் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை, அந்தத் திட்டத்தைச் சின்னா பின்னமாக்கி தெற்குப்பட்டியிலே ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினார்கள். அது டீப்போது மூடப்படும் தருவாயில் இருக்கிறது; அதைக் காப்பாற்றுகிறேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். எனவே ஜவ்வாது மலையில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்க வேண்டும்.

தீப்பெட்டித் தொழில் நசியும் தொழில் என்ற அளவுக்கு இன்றைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு விம்கோ. தொழிற்சாலைக்கு மட்டும் உற்சாகம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தால் போதாது. அங்கே 3000 பேர்தான் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் கையினால் தீப்பெட்டி செய்கின்ற தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் ஏறக்குறைய ஒரு இலட்சம் பேர் வேலை செய்கிறார்கள். அந்தத் தொழில்கள் நசிந்து விட்டால் தமிழத்தில் பொருளாதாரத்தில் மிகப்பெரிய சிக்கல் ஏற்படுவது மட்டுமல்ல; ஒரு லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை இல்லாத சூழ்நிலை உருவாகும். அதைப்பற்றியும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பொதுத்துறை பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். பொதுத்துறைக்கு நாங்கள் விரோதமானவர்கள் அல்ல. ஆனால் பொதுத்துறை ஒரு ஊதாரித்தனமான துறை. பொதுத்துறை ஊழல் நிறைந்த ஒரு துறை, பொதுத்துறையிலே வேலை செய்கிறோம் என்கின்ற வகையில் ஒரு பொறுப்பற்ற துறை. எனவே அதிகம், அதிகம் என்று நேஷனலைஸ் செய்துகொண்டு போனால் நான் இன்றைக்குச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்களோ; மற்றவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்களோ; பொதுத்துறையினுடைய பேலன்ஸ்ஷீட்-ஜுவைத்துப் பாருங்கள், எல்லாம் ஊதாரித்தனம்; எல்லாம்

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

ஊழல் நிறைந்து இருக்கிறது. எனவே அதிகம், அதிகம் என்று நீங்கள் பொதுத்துறைக்குப் போவீர்கள் என்று சொன்னால் மிகப்பெரிய ஒரு சிக்கல் எற்படும். ப்ரா பிட் இன்ட்ரஸ்ட் இருக்கவேண்டும், ப்ரா பிட் மோட்டிவ் இருக்க வேண்டும், அடற்குத் தனியார் துறைதான் உகந்தது என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லி அந்த அளவுக்கு நம்புடை திட்டங்களை வகுத்து, தொழில் கொள்கையையும் வகுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

* திரு. கோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் இங்கே முன்வைக்கப்பட்டுள்ள கடந்தத் தொழில் மானியக் கோரிக்கையின் மீது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முன் வருகிறேன். தமிழ்நாட்டைத் தொழிற்பயமாக்க வேண்டும் என்று மேற்கொண்டு இருக்கிற முயற்சியை நான் வரவேற்கிறேன். இதைச் செயல்படுத்துவதற்கான பல உறுதியான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஒன்பது ஆலோசனைக் குழுக்களை அமைக்கப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் பாரட்டப்படக்கூடிய நல்ல அம்சங்கள். இவைகளை நான் வரவேற்கிறேன்.

கருங்கல் தொழிற்சாலை சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் ஒரு புதிய கொள்கையைச் செயல்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருங்கல் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த சாலத்தில் பல்வேறு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவுக்கு சிலடேர் ஆதாயம் பெறக்கூடிய தொழிலாக அது இருந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ஆதாயம் எல்லாம் அரசுக்கு வரக்கூடிய முறையில் ஒரு சீரான முறையில் அந்தத் தொழிலை நடத்துவேண்டும். அவற்றை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறபோது முழுக்கற்களாக கன மீட்டர் அளவிலே ஏற்றுமதி செய்வதற்குப் பதிலாக இங்கேயே சரியாக பாலிஷ் செய்தோ அல்லது பொருளாகவோ அனுப்பக்கூடிய முறையில் அதற்கான பல தொழிற்சாலைகளை இங்கே உருவாக்கி பல்வேறு தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நிலக்கோட்டையில் விவசாயம் சார்ந்த ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது என்ன விவசாயத்தொழில் என்று சொல்லப்படவில்லை. அதேமாதிரியாக விவசாயம் சார்ந்த தொழில்களைப்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

பல இடங்களிலும் ஆரம்பிக்கவேண்டும். குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வைக்கோல், உப்பு போன்ற பொருள்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் அட்டைத் தொழிலையோ அல்லது அதற்கு வேண்டிய மற்ற தொழிலையோ ஆரம்பித்து அங்கேயுள்ள ஏழை மக்களுக்கெல்லாம் வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். இப்படி ஒரு தொழில் வளம் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாநிலத்தில் மத்திய அரசினுடைய பொது நிறுவன முதலீட்டை அதிகரிக்க இந்த அரசு மத்திய அரசுடன் தொடர்ந்து தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் கூறப்பட்டுள்ளது. டெரிய தொழில்களை, தொதுத் துறையிலே துவங்க தீவிரமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும் போது பொதுத்துறை பற்றி மிக ஆவேசமாக, அங்கே ஊழல்கள் எல்லாம் நிறைந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தனியார் துறையிலே ஊழலே இல்லையா, அங்கே மருந்துக்குக் கூட ஊழலே கிடையாதா என்பதை அவர்கள்தான் தெரிந்து சொல்லவேண்டும். தொதுத்துறை தான் சிறந்ததாக இருக்கும். தொழில் மயமாவதற்கு வேண்டிய முன்னுதாரணமாக விளங்குவதற்கு அவை உதவிகரமாக இருக்கும். அந்த மாதிரி முக்கியத் தொழில்களை பொதுத் துறையில் தொடங்கவேண்டும்.

ஆரம்ப காலத்தில் ஆவடி, ஐ.சி.எப்., நெய்வேலி, பெல், சேலம் உருக்காலை போன்ற தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் தொடங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவை பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே தொழில் வளம் பெருகவேண்டுமென்றால் இப்படி மிகப் பெரிய அளவில் மூலதனம் டோடக் கூடிய தொழில்களை எல்லாம் மத்திய அரசு இங்கே துவங்க இந்த மாநில அரசுக்கு இன்றைக்குள்ள விசேஷ சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இங்கே சாதகமான ஒரு மத்திய அரசு அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் இவ்வாறு தொழில்களைத் தொடங்க வேண்டும். மாற்றுக் கட்சிகள் மாநிலத்திலும், மத்தியிலும் இருந்ததன் காரணமாக 20, 30 ஆண்டுகளாக நம்முடைய மாநிலத்தில் டெரிய தொழில்கள் தொடங்கப்படவே இல்லை. ஆகவே ஆரம்பக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட 4, 5 தொழிற்சாலைகளோடு அந்தத் தொழில் வளர்ச்சி நின்றுவிட்டது. எனவே அப்படிப்பட்ட மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

11-35 மணி

அடுத்தபடியாக, சர்க்கரை ஆலைகள் அதிகமாக வந்து கொண்டு இருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சி. இதை மேலும் அதிகப் படுத்த வேண்டும். சர்க்கரை மிக மிக அத்தியாவசியமான ஒன்று. இன்றைக்கும் சர்க்கரையை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இதன் உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டிய சூழ்நிலைகளையும், வாய்ப்புகளையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். கரும்பு உற்பத்தியை இன்னும் அதிகமாக செய்கிற அளவில் வசதிகளை, அதற்கான வாய்ப்புகள் தமிழகத்தில் அதிகமாக இருப்பதால் செய்துகொடுப்பதுடன், புதிய சர்க்கரை ஆலைகளையும் துவங்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, பொறியியல் மற்றும் உந்தூர்தி உதிரிப் பாகங்கள் தயாரிக்க புதிய தொழிற்சாலை தொடங்குவதுபற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் கூட அரசு நிறுவனங்கள் உதிரி பாகங்களுக்காக அசோக் லேலண்ட் போன்ற நிறுவனங்களை நம்பிக்கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக நாமோ அல்லது ஜாயின்ட் செக்டார் மூலமாகவோ உதிரிப் பாகங்களை உற்பத்திப் பண்ணுகிற தொழிற்சாலையை உடனடியாகத் தொடங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டிட்கோ நிறுவனத்தை இன்னும் விரிவுபடுத்த வேண்டும். இப்போது இருப்பது பற்றாது. இன்றைக்கு அரசுக்கோணத்தில் இருக்கிற ஸ்டீல் உருக்குத் தொழிற்சாலை டிட்கோ மூலம் நடைபெறுகிறது. இதையும் விரிவுபடுத்த வேண்டும். அந்தவகையில் இன்னும் அதிகமான தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, சிமென்ட் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், அரசு சார்பில் சில தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இப்போது இருப்பதுபோல லாபம் இல்லாத நிலையை மாற்றி அவற்றைத் திறமையாக செம்மையாக, லாபகரமாக ஆக்குவதுடன் மேலும் பல சிமென்ட் தொழிற்சாலைகளையும் புதிதாகத் தோற்றுவிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, முந்தைய ஆட்சிக் காலத்தில் விருத்தாசலத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த கல்குழாய் பிரிவு தொழிற்சாலை மேலும் செயல்படுத்தப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதில் ஒரு பகுதிதான் செயல்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் முழுமையாக அதைச் செயல்படுத்த இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

அடுத்தபடியாக, கார்மன்ட் தொழிற்சாலைகள். இன்றைக்கு கார்மன்ட்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற தொழில் சென்னை நகரத்தில் டல்வேறு இடங்களில் நடத்தப்படுகிறது. படித்து வேலையில்லாத டல்லாயிரக்கணக்கான டென்கள் இந்த கார்மன்ட்ஸ்களில் ரெடிமேட் துணிகளை தைக்கின்ற வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். குஜராத் முதலாளிகள் இங்கே வந்து இங்குள்ள பெண்களை அடிமைகளை மாதிரி நடத்தி பெரு மளவில் இந்தத் தொழிலை நடத்தி வருகிறார்கள். அரசோ அல்லது டிகோ மூலமோ இந்தத் தொழிலை தொடங்குவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும்.

அடுத்து, முதலீட்டு மானியத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசு தைனை நிறுத்திவிட்டது. மாநில அரசு தான் இந்த உதவியை இப்போது செய்து வருகிறது. மாநில அரசு 123 வட்டங்களில் 105 இடங்களை பின்தங்கிய பகுதிகள் என்று அறிவித்து 15 பர்சன்ட் உதவி அதாவது உயர்ந்தபட்சமாக 15 அல்லது 20 லட்சம் ரூபாய் மானியமாக அளிக்கப் படுகிறது. இன்றைக்கு கோவில்பட்டியில் மில் இருப்பதால் அதை பின்தங்கிய பகுதியாக அறிவிக்கவில்லை. அந்தப் பகுதியில் கிராமப்புறங்களில் வாழ்கிற விவசாயிகள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டு வேலைவாய்ப்புக்காக நகரங்களை நோக்கிப் போகிற சூழ்நிலையில் ஏதாவது தொழில்களைத் தொடங்குவதாக இருந்தால்கூட சாத்தூருக்குத்தான் போகக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கோவில்பட்டி தாலுகா போன்ற இடங்களை எல்லாம் பின்தங்கிய பகுதிகள் என்று அறிவிப்பதுடன் வசதி வாய்ப்புகளையும், மானியத்தையும் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்தமட்டிலும், சமீபகாலமாக முதலாளிகள் அதிகமாக லாபம் பெற்று வருகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது மூடிய பஞ்சாலைகளில் 6 ஆலைகளைத் திறப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகள் இன்னும் திறக்கப்படவில்லையாதலால் உடனடியாக திறப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கவலையளிக்கும் ஒரு விஷயம் என்ன வென்றால், மத்திய அரசின் தற்போதைய கொள்கை என்ன வென்றால், பழைய, நலிந்த ஆலைகளை எடுப்பதில்லையென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது மத்தியில் உள்ளவர்களின் கொள்கை. ஆனால் மேற்கு வங்க அரசு பதினான்கில் நலிந்த 10 ஆலைகளை எடுத்திருக்கிறது. மேலும் 4 ஆலைகளை கூட்டுறவு முறையில் தொழிலாளர்களை வைத்து நடத்த உதவுவதாக, ஏற்பாடு செய்வதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நலிந்த ஆலைகளை மத்திய சர்க்கார் எடுப்பதில்லை. ஆனால் மாநில சர்க்கார் முன்

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

வந்து செய்யலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி ஆலைகளை மத்திய அரசை வற்புறுத்தி மத்திய அரசு எடுக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படி அவர்கள் முன்வரவில்லையென்றால் மாநில அரசு மூடிய, நலிந்த அனைத்து ஆலைகளையும் ஏற்று தொழிலாளர்கள் உவிக்காமல் இருக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாட்டிலே எந்தப் பகுதியிலும் ரூபாய் 25 கோடி மூலதனத்துடன் புதிய தொழில்கள் துவங்கினால் அல்லது ஏற்கெனவே உள்ள தொழிற்சாலைகள் ரூபாய் 25 கோடி மூலதனத்துக்கு மேற்பட்டு விரிவாக்கப்பட்டால் மானியமாக 25 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. 25 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மூலதனம் உள்ள மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு மேலும் ஒரு 25 டீலட்சம் ரூபாய் மானியமாகக் கொடுப்பது நியாயம் இல்லை; அதைக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றுகூட சின்னச் சின்னத் தொழில்கள் பற்றி மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 125 சிறு தொழிற்சாலைகள் நடத்தப்பட முடியாமல் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன என்று. ஆகவே அவர்களுக்கு—பல்வேறு டீலங்கனில் தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டு மேலும் மூலதனம் இல்லாமல் அவைகளைச் செம்மையாக நடத்த முடியாமல், அதே நேரத்தில் அவர்கள் உற்பத்தி பண்ணிய பொருள்களை விற்பதற்கு வசதி இல்லாமல், உற்பத்தி பண்ணிய பொருட்களை வாங்குவதற்கு வேண்டிய மார்க்கெட் இல்லாமல் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் மூடிக் கிடக்கின்றன—அவைகளைத் திறப்பதற்கும், அந்தப் பொருள்களை வாங்கி விற்பதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கும் அந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டுமே தவிர அதிக மூலதனம் உள்ள 25 கோடி ரூபாய்க்கு மேலும் உள்ள மிகப் பெரிய வசதி உள்ளவர்களுக்கு மேலும் 25 டீலட்சம் ரூபாய் கொடுப்பது நியாயம்தானா என்று கேட்டு அது சரியல்ல என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 20 பஞ்சாலைகள் மூடிக் கிடப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அவைகளை உடனடியாகத் திறப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று ஜெனரேட்டர் மானியம் என்று இருக்கிறது. ஒரு ஜெனரேட்டர் வாங்குவதற்கு 5 இலட்சம் ரூபாய் வழங்குகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு 1989-90-ல் 1½ கோடி ரூபாய் தற்காலக வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஏற்கெனவே தொழிற்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

சாலை வைத்து இருக்கக்கூடியவர்கள் ஜெனரேட்டர் வாங்குவதற்கு அவர்களுக்கு 5 லட்ச ரூபாய் கடனாகக் கொடுங்கள்; டீலையென்றால் வங்கிகளிலே அவர்களாகவே வாங்கிக் கொள்வார்கள். அவர்களுக்கு மானியமாக 5 லட்ச ரூபாய் ஜெனரேட்டருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமா என்பதையும் ஆலோசிக்க வேண்டும். சிறு தொழில்கள், நலிந்த தொழில்கள் மூடிக்கிடக்கிற தொழில்கள், பல்வேறு புதிய தொழில்கள் தொடங்க வேண்டும் என்று விரும்பக்கூடிய முனைவர்களுக்கு அந்தப் பணத்தை நீங்கள் செலவழிக்க வேண்டுமே தவிர அதிகமான தொழிற்சாலைகளை ஏற்கெனவே நடத்திக்கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு மேலும் 5 லட்சம் ரூபாய் மானியமாகக் கொடுப்பது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் ஆகும்.

அடுத்து நலிந்த தொழில்களுக்குப் புத்துயிர் ஊட்டக்கூடிய தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இன்றைக்கு பஞ்சாலைகளைத் திறப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் நலிந்த தொழில்களை எல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டும் அல்லது நடத்துவதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வேதாரண்யம் பகுதியில் கிடைக்கக்கூடிய உப்பை மூலப் பொருளாகக்கொண்டு தினமும் நூறு டன் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட காஸ்டிக் சோடா தொழிற்சாலை 60 கோடி ரூபாயில் நிறைவேற்றுவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை ரொம்ப மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். அதேமாதிரி அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற மணல் வேறு பகுதிகளுக்கு, பீங்கான் தொழிற்சாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். எனவே அங்கு இன்னொரு பீங்கான் தொழிற்சாலை கூட துவங்கலாம். அந்தமாதிரி தொழிற்சாலைகள் துவங்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்தால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும் அதேநேரத்தில் வளர்ச்சியும் அந்த மாவட்டத்தில் ஏற்படுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் கிடைக்கக்கூடிய எரிவாயுவைப்பற்றி பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்து இருக்கின்றது. அந்த எரிவாயுவைப் பயன்படுத்தி மின்சார உற்பத்திக்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். துரப்பணக் கிணறுகளில் இருந்து கிடைக்கக்கூடிய எரிவாயுவின் மூலமாக மின்சார உற்பத்திக்கு வேண்டிய திட்டம் தீட்டப்பட முடியுமா, மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்று பார்த்தால், அது முடியும் என்றால் அங்கு பல தொழில்கள் வருவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அதையும் செய்ய முடியுமா என்பதையும் அரசு பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

சிவகங்கையில் கிராபைட் தொழிற்சாலை துவங்கப்பட்டு அது அந்தப் பகுதியின் வளர்ச்சிக்கு உதவ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த ஏற்பாட்டை சீக்கிரம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு சுரங்கப் பணிகள் மட்டும்தான் அங்கு நடைபெற்று இருக்கிறது. அது ஒரு பின்தங்கிய மாவட்டம். அந்த சுரங்கத்திலிருந்து எடுக்கும் பொருள்களை வைத்து அது சம்பந்தப்பட்ட தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பல இடங்களில் தேங்காய், வேர்க்கடலை அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. இந்த மூலப்பொருள்களை வைத்து ஏதாவது தொழில் தொடங்க முடியுமா என்பதுபற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும்.

இப்போது நாம் மானியம் வழங்கும் காலத்தில் தொழில்கள் அதிகமாக இருக்கிற இடங்களில் தான் மேலும் மேலும் தொழில்களைத் தொடங்குகிறார்கள். பின்தங்கிய இடங்களில் தொழில் தொடங்க அடிகள் செல்வது இல்லை. (மணி அடிக்கப் பெற்றது). உதாரணமாக இன்றைக்கு மானாமதுரையில் இருக்கிற தொழில்கள் வளாகத்தில் பல்வேறு கூடங்களில் தொழில்கள் தொடங்கப்படாமல் இருக்கின்றது. காரணம் அரசுக்கோணம், சென்னை போன்ற பக்கத்தில் இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் தொழில்கள் தொடங்குகிறார்கள். அதனால் நகரம் அதிகமான நெருக்கடிக்கு உள்ளாகிறது. புதிதாகத் தொடங்கும் தொழில்களை கிராமப்புறங்களில் பின்தங்கிய பகுதிகளில் தொடங்குவதன் மூலம் ஜன நெருக்கடியைப் போக்கலாம்; அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு ஒரு வாழ்வும் அளிக்கலாம் என்ற முறையிலே திட்டம் தீட்டப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத ஒரு வாய்ப்பு என்னவென்று சொன்னால் இங்கு கடற்கரை வளம் இருக்கிறது. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் அந்தமாதிரி வளம் கிடையாது. ஆகவே கடற்கரைப் பக்கத்தில் கடலிலே கிடைக்கிற மூலப் பொருள்களை வைத்து பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் தொடங்கலாம். அதற்கு மத்திய அரசையும் நம்முடைய மாநில அரசு அணுகி அதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

11-45 மணி

பின் தங்கிய பகுதிகளாக இருக்கக்கூடிய பகுதிகளிலே இன்றைக்கு சிப்காட்டினுடைய தொழில் வளாகங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விளாத்திகுளம், கோவில்பட்டி, ஒட்டப்பிடாரம் வட்டாரங்களெல்லாம் மிகவும்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

பின்தங்கிய வட்டாரங்கள். அங்கே ஒரு தொழில் வளாகம் சிப்காட்டினுடைய தொழில் வளாகம் ஒன்று தூத்துக்குடியிலே இருக்கிறது, இந்த விளாத்திசூரம் பகுதியிலேயோ அல்லது மற்ற பகுதிகளிலேயோ ஒன்றை ஆரம்பித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, சர்க்கரைத் தொழில். இது சம்பந்தமாக, விவசாயிகளுக்கு, கரும்புக்கு ரொம்பக் குறைந்த விலை இங்கே தான் கொடுக்கிறார்கள். அதிகமான இலாபம் இன்றைக்கு கரும்பு ஆலை முதலாளிகளுக்கு கிடைத்துக்கொண்டு வருகிறது. வேறு பல மாநிலங்களிலே 400 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இங்கே மட்டும்தான், சராசரி 311 ரூபாய் கிடைக்கிறது. இன்றைக்கு 250 ரூபாய் என்று அறிவிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு மேலே மத்திய அரசு 20 ரூபாயை அறிவித்தார்கள். அந்த 20 ரூபாயையாவது இப்பொழுது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கொடுப்பதாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்குக் கூடுதல் கரும்பு விலை என்று சொல்லி, அதிகமான இலாபம் இருக்கிற கூட்டுறவு ஆலைகளெல்லாம் கொடுத்து வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தனியார் ஆலை யாரும் கொடுக்கவில்லை. ஒவ்வொரு கூட்டுறவு ஆலையும் ஒரு டன்னுக்கு 55 ரூபாய், 40 ரூபாய், 30 ரூபாய் என்று கொடுத்திருக்கிறது. தனியார் ஆலையில் யாரும் கொடுக்கவில்லை.

அதே மாதிரியான ரோடு செஸ் தனியார் ஆலைகள் கொடுப்பது கிடையாது. கூட்டுறவு ஆலை தான் கொடுக்கிறது. அதனாலே ரோடே போடாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த முறையிலே இந்த கரும்பு சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் கரும்பு உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு, அதிலே சரியானபடி உதவிகள் இல்லையென்று சொன்னால், அந்தத் தொழில் சீராக நடக்காது. அந்த முறையிலே இன்றைக்குக் கரும்பு விவசாயிகளினுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளான, நியாயமான 400 ரூபாய் விலையும், தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கொடுக்க வேண்டிய இலாபத்திலே கொடுக்க வேண்டிய பங்கையும் கட்டாயமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தொழில்துறை மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முற்படுகிறேன். ஒரு நாடு வளரவேண்டுமேயானால் அந்த நாடு

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

தொழில் மயமாக்கப்பட்டு தொழில் வளர்ச்சியை எட்டினால்தான் வளர்ந்ததாகக் கருத முடியும். ஆனால், நம்முடைய இந்தியத் திருநாட்டில், நம்முடைய அமைப்பின்படி, அரசியல் அமைப்பின்பால் தொழில்களை அதிகமாகத் தொடங்க வேண்டுமேயானால், மத்திய அரசின் அதிகாரத்தை எதிர்நோக்கி இருக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றோம். மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில், பெரிய தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு அதிகாரமும் கிடையாது. There is no power. There is no money power. மின்சாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கக்கூடிய தொழிலையும் நம்மால் உருவாக்க முடியாது. There is no thermal power or hydro power. ஆகவே, இரண்டு விதத்திலும் மாநிலம் இன்றைக்குப் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது.

1947-லிருந்து 1967 வரை தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாக இருந்தது என்பதையெல்லாம் இங்கே மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் கோடிட்டுக்காட்டினார்கள். 1947-லிருந்து 1967 வரை அன்றைக்கு இருந்தவர்களெல்லாம் அவர்களுடைய கொள்கைக்கு உட்பட்டவர்கள். கொள்கையைப் பின்பற்றியவர்கள் எல்லாம் பெரிய பெரிய தொழில் அதிபர்களாகி இருக்கிறார்கள். தொழிலமைச்சராக இருந்த திரு. ஆர். வெங்கடராமன் இருந்த காலத்திலேதான் இந்தியா சிமென்ட் நெல்லைக்கு வந்தது என்றால், இதெல்லாம் ஒரு தொடர்பு. ஒரு அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு இல்லை என்றால் ஒரு தொழிலை உருவாக்க முடியாது.

இன்னும் சொல்லப்போனால் பாராளுமன்றத்தில் லாபி இல்லை என்றால், தொழிலதிபர்கள் புதிய புதிய தொழில்களை உருவாக்க முடியாது. நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 1967 வரை தொழில் ரீதியில் உயர்ந்ததற்குக் காரணம், ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு தொழிலை உருவாக்கக் கூடியவர்களுக்கு அரசாங்கத்தோடு அன்றைக்கு இருந்தது என்பதை நான் உணர்கிறேன்.

ஆனால், 1967-இலிருந்து இன்று வரை நாமெல்லாம் ஆட்சியில் இருக்கும்பொழுது, நான் வெளிப்படையாகவே கேட்கின்றேன், திராவிடக் கட்சிகளில் எத்தனை தொழிலதிபர்களை நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம்? காரணம், நாம் தொழில் தொடங்கினால் இவர்கள் தொழில் நடத்துவதற்காக ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பார்கள். நாம் எந்தத் தொழில் அதிபர்களையும் உருவாக்கியதே கிடையாது, இரண்டு கட்சிகளும். ஆனால், எல்லாத் தொழிலதிபர்களும் நம்முடைய அதிகாரத்தை வைத்து, அவர்கள் முன்னேறியிருக்கிறார்கள். நாம்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

முன்னேறுவதற்குத் தடைக்கல்லாக இருந்த காரணம் மாநிலக்கட்சிகளாக திராவிடக் கட்சிகளாக, இன்னும் சொல்லப்போனால் டெல்லியிலே நம்மால் லாபி செய்யமுடியாத ஒரு கட்டாயம், ஒரு குழ்நிலை உருவானது என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

11-50 மணி

இன்றைக்கு தொழில் துறையில் நாம் பின்தங்கி இருக்கிறோம். திராவிடர்கள் பின்தங்கியிருக்கிறோம். ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்கள் பின்தங்கி இருக்கிறோம். எந்த ஷெட்யூல்ட் வகுப்பைச் சேர்ந்தவராவது இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்தில் ஒரு மாபெரும் தொழிலதிபராக இருக்கிறாரா, கிடையாது. காரணம் லாபி கிடையாது. வரவேற்பு கிடையாது. உயர அழைத்துச் செல்வதற்கு, தூக்கி விடுவதற்கு அரசியல் லாபி கிடையாது. ஒரு லாபி வேண்டும். சட்டமன்றம் ஆனாலும், பாராளுமன்றம் ஆனாலும், தொழில் துறையில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு லாபி வேண்டும். அந்த லாபி இருக்கிற காரணத்தால்தான் தேர்தல் காலத்தில் எல்லா கட்சிகளும் இப்படி லாபியால் பெற்ற தொழிலதிபர்களிடமிருந்து ஏதோ கொஞ்சம் கொஞ்சமாக டொனேஷன் என்று பெறக்கூடிய அளவிற்கு நாடு இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

ஆகவே, தொழிலை வளர்க்க வேண்டுமானால் ஒரு மறு மலர்ச்சியான கொள்கையை தமிழக அரசு உருவாக்க வேண்டும். உருவாக்குவதற்கு 'லெட்டர் ஆப் இன்டெண்ட்' கொடுப்பதற்கு மாநில அரசிற்கே அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு அதிக அதிகாரம் கேட்கிறோம். சிறிய சிறிய தொழிலை உருவாக்குவதற்கு நம்மால் அனுமதி கொடுக்க முடிகிறது. ஆனால், நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய கச்சா பொருளை வைத்து தொழிற்சாலை உருவாக்க வேண்டுமானால், மத்திய அரசை எதிர்நோக்கியிருக்க வேண்டிய கட்டாயம் நமக்கு இன்றைக்கு உருவாகி இருக்கிறது.

இங்கேயிருந்து வெளிநாட்டிற்கு எரால் மீன்களை ஏற்றி விடுகிறோம். இங்கே நாம் சாப்பிடுவது சிறிய சிறிய எரால்கள். இங்கேயிருந்து பெரிய பெரிய கருங்கற்களை ஏற்றி வெளிநாட்டிற்கு அனுப்புகிறோம். ஜப்பானில் வானளாவிய கட்டடங்களை கட்டி இருக்கிறார்கள். இன்னும் ஆசிய நாடுகள் மற்ற நாடுகளில் உயரமான கட்டடங்களை கருங்கற்களால் கட்டி இருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே நம்முடைய நாட்டில், தமிழ்நாட்டில், நாம் செங்கல்லை வைத்து தான் இன்னமும் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். இங்கே இருக்கக்கூடிய கருங்கல்லை நம்முடைய அரசு கட்டடங்களில் கூட நாம் வைத்து கட்டுவதில்லை. எத்தனையோ நீதிமன்றக் கட்டடங்களைக் கட்டி இருக்கிறோம். எத்தனையோ

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகங்களை உருவாக்கி இருக்கிறோம், கட்டியிருக்கிறோம். இந்த கருங்கற்களைப் பயன்படுத்தினோமா? நமக்கு போகத்தானே வெளிநாட்டிற்கு என்ற நிலை ஏன் வரவில்லை 'எக்ஸ்போர்ட்' அதிகமாக நாம் செய்ய வேண்டும். அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டித்தரவேண்டும். அந்த அன்னியச் செலாவணி மூலமாக தமிழகத்திற்கு என்ன நன்மை கிடைக்கிறது என்பதை இந்த நிலையில் உணர வேண்டும். காரணம் இங்கே இருக்கிற பொருள்களை வைத்து, இங்கே இருக்கிற கல்லை வைத்து நம்மால் பெரிய பெரிய அழகான கட்டடங்களை உருவாக்க முடியவில்லை. ஒரு காலத்தில் நாம் விஞ்ஞானத்தில் வளர்ந்தாலும் தொழில் ரீதியில் உயர்ந்தாலும், மற்ற நாடுகள் ஒப்படி பெரிய பெரிய கட்டடங்களை உருவாக்கி உலக மக்களை ஈர்க்கும்போது, நாம் கீழேதான் இருந்து கொண்டிருப்போம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்தியிலே ஆட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களிடத்தில் சொல்லி தமிழகத்தில் தொழில் தொடங்குவதற்கு, பெரிய தொழில் துறையை உருவாக்குவதற்கு அதிகாரம் நமக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். அதற்கு சட்டத் திருத்தம் தேவை கிடையாது. நேரடியாக அவர்கள் இந்த அனுமதியை தரலாம். இந்த ஆட்சியில் நம்மால் வாங்க முடியவில்லை என்றால், வேறு எந்த ஆட்சியிலும் வாங்கமுடியாது. காரணம், இன்றைக்கு இங்கே இருக்கிற நிலையை மறந்துவிட முடியாது. எத்தனையோ அச்சுறுத்தல்கள், வெளிநாட்டு அச்சுறுத்தல்கள் நாள்தோறும் பத்திரிகையில் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு இங்கே தொழில் அனுமதியை வாங்குவதற்கு கோரி தமிழக அரசிற்கு அனுமதியை பெற வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வைத்துக்கொள்கிறேன்.

11-55 மணி

அடுத்து, இன்றைக்கு 40 ஆண்டுகள், 43 ஆண்டுகள் கடந்தும், நாம் இருந்த நிலையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறோம், என்பதற்கு இன்னொரு எடுத்துக்காட்டு, எத்தனையோ நாடுகளை நாம் இந்திய நாட்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நாம் இருந்த நிலையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஜப்பான் நாடு என்றால் அங்கே வாழ்கிற மக்கள் நூற்றுக்கு நூறு சதவீதம் வீட்டில் தொலை பேசி வைத்திருக்கிறார்கள். நாம் இன்றைக்கு ஒரு சதவீதத்திற்கு கீழே இருக்கிறோம் இந்திய நாட்டில். நாம் இன்றைக்கு அப்படி வளரப் போகிறோம். அந்த நாட்டில் நட்டை செய்வதற்கு கூட இரும்பு கிடையாது. அங்கே தேடிப் பார்த்தால் கூட கல் கிடையாது. ஆனால் அந்த நாடு வளர்ந்து இருக்கிறது. காரணம் அங்கேயிருக்கிற பொருளாதார கொள்கை,

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

அங்கே வரக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கொள்கை. அவர்களே அங்கே தொழிலில் நாட்டம் காட்டி தொழிலை வளர்க்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொழிலதிபர்களாக ஆகமுடியாது. நம்முடைய நிலை அப்படி. ஒரு தொழிலபர் ரைஸ்மில்லை, ஒரு எம்.எல்.ஏ. ரைஸ்மில்லை ஆரம்பித்தால்கூட, அது இன்றைக்குப் பிரச்சினையாகிவிடுகிறது. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நம்முடைய பார்வை கிட்டப்பார்வை. தொலைப்பார்வை கிடையாது. அங்கே அவர்கள், அந்த நாட்டை பாராளுமன்றத் தோடு சேர்த்து வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் ஒன்பதாவது பாராளுமன்றத்தைப் பார்த்துவிட்டோம். இதைத் தவறாக எண்ணக்கூடாது. வேண்டுமானால் சில பேர்கள் பெட்ரோல் பங்குகளைப் பெற்றிருப்பார்கள். அவ்வளவுதான் நம்முடைய நிலை அப்படி. ஆகவே இந்த நிலையை எல்லாம் மாற்றுவதற்கு இனிமேலாவது மறுமலர்ச்சியான கொள்கையை உருவாக்கிக் காட்டுங்கள்.

இன்றைக்கு ஆட்டோமொபைல்ஸ் உதிரிப் பாகங்களை உருவாக்குவதற்கு உதவித் தொகை வழங்குவதாக இங்கே கொள்கைக் குறிப்பிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழகத்தில் கோவையில் ஆட்டோமொபைல்ஸ் உதிரிப் பாகங்களை அதிகமாக தயாரிக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், உடைந்த காரைக் கொடுத்தால், அதைப் புதிய காரைவிட நல்ல மாடலாக ஆக்கக்கூடிய சக்தி வாய்ந்தவர்கள் நம்முடைய தமிழகத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இங்கே அனுமதி கிடையாது. அந்த அனுமதியைப் பெறுவதற்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தொழில் மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில், அந்த ஆட்டோமொபைல்ஸ் இன்டஸ்ட்ரி வளர்ந்தால் தான் நாம் வளர்ந்ததாகக் கருதமுடியும் என்பதற்காக இதை நான் இங்கே சொன்னேன்.

அடுத்து இங்கே டாமின் நிறுவனம் லாபத்தை ஈட்டுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். சென்ற ஆண்டு பேசியதையே நான் மீண்டும் இங்கே சொல்லியாகவேண்டும். டாமின் நிறுவனத்தில் ஓர் அதிகாரி, எவ்வளவோ அதிகமாக தவறு செய்து அரசாங்கத் திற்கு நஷ்டத்தை ஈட்டினார் என்பதை சென்ற ஆண்டு சொன்னீர்கள். நானும் சொன்னேன். அன்றைக்கே முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பாண்டியன் வேகமாக கைது செய், கைது செய் என்று சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஓர் ஆண்டுகாலம் ஆனது. அந்த நஷ்டம் என்ன ஆனது அந்த நஷ்டத்தை நாம் எப்படி ஈடுகட்டுவது? இப்படியே ஒவ்வொருவரும் ஆளுக்குக் கொஞ்சம் பொதுப்பணத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு இருந்தால் நம்முடைய தமிழகத்தின் கஜானா காலியாகிவிடும். கஜானா என்பது இரண்டு வகை. முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டைச்

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

சமர்ப்பிக்கிற நேரத்தில் கஜானா காலி என்று சொன்னார்கள். அன்றைக்கே சொல்லலாம் என்று இருந்தேன். அது வேறு கஜானா. காரணம் வரவு, செலவு இரண்டையும், பேலன்ஸ் ஸ்டீட்டைப்பார்த்து உருவாக்குவதுதான் பட்ஜெட்டாகும். அந்த கஜானா வேறு. எந்த அரசாங்கமும் வங்கியில் 100 கோடி ரூபாயை வைத்துவிட்டுச் செல்லமாட்டார்கள். அந்தந்த ஆண்டுத் திட்டம், அந்தந்த ஆண்டு வருமானம், அந்தந்த ஆண்டு செலவு, அந்தந்த ஆண்டு நிலுவை, அந்தந்த ஆண்டு வரியை எப்படி விதிப்பது என்பதை வைத்துத்தான் அந்த கஜானாவை, அந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிப்பார்கள். ஆனால் இந்தக் கஜானா, இது உண்மையிலே, பொதுமக்கள் கஜானா. பப்ளிக் டிரெஷரி. இந்த டிரெஷரியிலிருந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்ட, ஏமாற்றப்பட்ட அந்த நஷ்டத்தை ஈடுகட்டுவதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

நேற்றையதினம் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஒரு மின்சார என்ஜினியர் ஒரு மின் இணைப்பை கொடுப்பதற்கு 100 ரூபாய் பெற்றதற்கு, இரண்டு ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம், ஓர் ஆண்டுக் காலம் கடுங்காவல். எதற்கு 100 ரூபாய்க்கு, ஆனால் ஐங்கே கொள்கைக் குறிப்பிலே சொல்லிவிட்டு, இவர்கள் எல்லாம் தப்பித்துச் செல்வார்களானால், நம்முடைய நாட்டின் சாதாரண சாமானிய, சிறிய அதிகாரம் படைத்தவர்கள் சிறையிலே வாடிக் கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை இங்கே நான் எடுத்து வைத்தேன்.

அடுத்து கூடங்குளம், அந்த அணு மின்நிலையத்தை நிறுவுவதற்கு முன்பு பல்வேறு பிரிவினர்கள் பல்வேறு கொள்கையைக் கொண்டு இருந்தார்கள். சில பேர்கள் அந்தக் கூடங்குளம் வேண்டும், சில பேர்கள் வேண்டாம் என்று வேண்டுகோள் இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அதற்காக ஒரு கருத்தாய்வு முழுமையாக எடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் எனக்கு உள்ள ஆதங்கம் எல்லாம். கூடங்குளம் என்றைக்காவது ஒருநாள், காரணம், லோட்டர்கள் என்றைக்காவது ஒருநாள் வெடித்துத்தான் ஆக வேண்டும். அதை நிறுவினால்கூட, 50 ஆண்டுக்காலம் கழித்தோ 100 ஆண்டுக் காலம் கழித்தோ, ஒருநாள் நிச்சயமாக அது வெடிக்கத்தான் போகிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ரஷ்ய நாட்டிலும் அப்படித்தான். ஆகவே அந்தப் பகுதியிலிருந்து, கூடங்குளத்திலிருந்து சேரன்மாதேவி வரை ஒரு வேகத்தில், ஒருவேளை வெடித்துவிட்டால் அந்த மக்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும். அதற்காக நான் சொல்கிறேன், அதற்கு எந்த அளவிற்கு விஞ்ஞானிகளோடு தொடர்பு கொண்டு மறு ஆய்வு செய்து, ஆபத்து நேராத அளவிற்கு ஒரு முடிவை எடுக்கவேண்டும் இந்த அரசாங்கம் என்பதையும், அரசாங்கத்தின் கொள்கை இதன் மீது என்ன என்பதையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்

[திரு. பி. எச் பாண்டியன்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

கிறேன். காரணம், "அணு மின் நிலையம். அணு என்றைக்காவது ஒரு நாள் வெடித்துத்தான் ஆகும். வெடிக்காமல் இருக்கவே இருக்காது. தீப்பற்றி எரிந்துதான் ஆகும். அதுவும் இன்றைக்கு அண்டை மாநிலங்கள், அண்டை நாடுகள் அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. உள்ளே நுழையும்போது முதலிலே அணு மின் நிலையம், இது தான் இன்றைக்கு காணப்படும் என்ற காரணத்தினால் எனக்கு உள்ள அச்சத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12-00 மணி

நெல்லை மாவட்டத்து மக்களை முழுமையாக பாதுகாப்பதற்கு இந்தத் திட்டத்தை மறு ஆய்வு செய்து இது தேவையா? என்ற அளவில் பரிசீலிக்க வேண்டும். மக்களுக்கு எதுவும் கொடுக்கா விட்டாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் அவர்களைச் சாகடித்துவிடக் கூடாது. அதுவும் அந்த மாவட்டத்து மக்கள் சுதந்திரம் அடைந்ததிருந்து இன்னமும் வளரவில்லை. பொருளாதாரத்தில் வளரவில்லை. பொருளாதாரத்தில் வளர வைக்கின்றோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அவர்களைக் கொன்று விடக் கூடாது. பாமர மக்களுக்கு இது தெரியாது. ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை எந்த அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், ஆய்வு செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றி இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், பாதுகாப்பு காரணம் கருதி.

இங்கே பொதுத் துறை நிறுவனத்தைப் பற்றி நம்முடைய திரு. லத்தீப் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எல்லா துறைகளிலும் தவறு நடக்கிறது. தனியார்த் துறையிலும் தவறு நடக்கிறது. தனிப்பட்ட வாழ்வில் ஒழுக்கம் இல்லையென்றால், பொது வாழ்வில் ஒழுக்கம் கிடையாது என்ற நிலைபாட்டில் மாறுபாடு கிடையாது. காரணம், Public life is the continuation of the private life. எனவே தனியார்த் துறையிலும் தவறு நடக்கிறது. காரணம், தனியார் அந்த நஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் பொதுத் துறையில் முன்பு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் வாரியங்களுக்கு தலைவர்களை போடும்பொழுது எல்லோரும் சொன்னீர்கள், இது எல்லாம் தேவையா என்று. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள், தவறு நடக்கிறது என்று. ஆகவே என்னைப் பொறுத்தவரையில் மனிதன் எங்கே இருந்தாலும் நேர்மையாக செயல்பட்டால், அதில் யார் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். அன்றைக்கே சொல்லவேண்டுமென்று எண்ணினேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீது நீங்கள் அன்றைக்கு இப்படி வாரியங்களுக்கு கட்சிக்காரர்களை போட்டு விட்டீர்கள் என்று சொல்லும்போது ஒன்றைச் சொல்ல எண்ணினேன். பார்ட்டி டெமாகிரசி என்றால் என்ன? பார்ட்டி இல்லாமல் ஒரு ஆட்சியை நடத்தமுடியாது, பார்ட்டி இல்லாமல் தேர்தலை சந்திக்க முடியாது. பார்ட்டியிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் பார்ட்டியில் சில பேர் ஆட்சியில் இருப்பதை விரும்பவே மாட்டார்கள்.

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

எல்லோரும் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து, அதிகாரத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்று எண்ணுவார்கள். ஆனால் கட்டுப்பாடு வேண்டும். Managerial accountability இன்றைக்கு பொதுத் துறையில் accountability இருக்கிறது. ஆனால் தனியார் துறையில் அவர்கள் எப்படியோ அதைச் சரிக்கட்டிச் செல்கின்றார்கள். தனியார் துறையில் Managing Director-க்கு எவ்வளவு சம்பளம்? இங்கே தொழிலாளிகளுக்காக பேசினீர்களே, எத்தனை லட்சம்? எம்.டி. என்றால் தனியார் துறையில் எத்தனை லட்சம்? இங்கே செல்லலாம், அங்கே செல்லலாம். அதையெல்லாம் கேட்பதற்கு யாரும் கிடையாது. காரணம் தனியார். ஆனால் யார் பணம்? இன்றைக்கு 26 சதவீதம் அரசாங்கம் ஒரு டங்கைப் போட்டு, பொதுமக்களும் பங்கைப் போடுவார்களேயானால், யார்தான் தொழிற்சாலை உருவாக்கமுடியாது? நீங்களும் உருவாக்கலாம், நானும் உருவாக்கலாம். அதில் அரசாங்கத்தின் பங்கு இருக்கும்பொழுது மக்களிடம் கணக்கைச் சொல்லியே ஆகவேண்டும். Public accountability should be there (குறுக்கீடு).

ஒன்றையொன்று. அடுத்து வெளிநாட்டைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டாமா? காரணம் நேற்றையதினம் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் இங்கே சொல்லும்போது வெளிநாட்டு இந்தியர்கள் இங்கே வருவதற்குப் பயப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். வெளிநாட்டு இந்தியர்களுக்கு எல்லாம் 'Constitutional status' அதிகம் வராது. அவர்கள் அங்கே சம்பாதிக்கிறார்கள், கொண்டு வரட்டும், ஆனால் அவர்கள் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு மட்டும் இலவசமாக நிலம், அரசாங்கம் உதவி செய்வோம் என்ற நிலை வருமேயானால், இங்கே இந்த நாட்டில் இந்த நாட்டு மக்களுக்காக இந்த நாட்டு அரசியல் சட்டத்தின் மீது பிரமாணம் எடுத்து இந்த நாட்டு மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கு உத்தரவாதம் வேண்டாமா? ஏதோ அங்கே போகின்றார்கள். பணத்தைக் கொண்டு வருகின்றார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு இங்கே விசேஷ அனுமதி கூடாது. இங்கே இருப்பவர்களுக்கும் போய், வேண்டுமானாலும் மீதம் கொடுங்கள் ஒரு பெரிய செய்தித்தாளில் விளம்பரத்தைக் கொடுங்கள். இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும், யார் வேண்டுமானாலும் ஆரம்பிக்கலாம். அரசாங்கம் இவ்வளவு போடுகிறது, தொறுப்புள்ளவர்கள் வரவேண்டும் என்ற விளம்பரத்தைப் போடுங்கள். எல்லோரும் வருவார்கள். ஏதோ வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்கள் டாலர்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால் அதை எண்ணி ஏமாந்துவிடக் கூடாது.

12-05 மணி

காரணம் இன்றைக்கு வெளிநாட்டின் நிலை வேறு. இன்று காலையிலே கூட பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். சுவீஸ் வங்கியில் பணங்களை முடக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியை எல்லாம் பார்த்தேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட பிரதம அமைச்சரோடு

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

தொடர்பு கொண்டு யார் யாருடைய பணம் அங்கே முடக் கப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தியை இந்த நாட்டுக்கு தெரிவிக்க வேண்டாமா? காரணம் அந்தப் பணத்தின் சக்தி இங்கேயும் சில நேரங்களில் பாய்கிறது. அதனால் இங்கேயும் பண வீக்கம் அதிகமாகிறது. இந்தச் செய்தியை கருத்தில் கொண்டு அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது தொழில் துறை மானியம்... (மணியடிக்கப்பெற்றது) முடித்து விடுகிறேன். 49 கோடி ரூபாய்க்கு மால் புதிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதற்கும் மற்றும் மானியங்களை வழங்குவதற்கும் இங்கே விவாதத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் சொற்ப நேரத்தில் கருத்துக்களை தெரிவிப்பது கடினம். ஆர அமர்ந்து சிந்தித்து பேசுவோமேயானால் நல்லது. இந்தத் தொழில் துறை மானியத்தில் எல்லாம் 2 நாட்கள் 3 நாட்கள் என்று அமர்ந்து பேசுவோமேயானால் இவைகளை எல்லாம் எண்டு பிடிக்கலாம். காரணம் இன்றைக்கு 68 கோடிக்கு....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த மானியம் இரண்டாவது நாளாகத்தான் இன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : நான் வேறு, நேரம்—மணி வேறு நீதிமன்றத்திலே ஒரு சின்ன வழக்குக்கு 3 மணி நேரம் நடக்கும் விசாரணை. அதனால் தான் அங்கே தேக்கம், இப்படி வேகமாகப் போனால் அங்கேயெல்லாம் தேக்கமே இருக்காது, அது ஒரு சாதாரண மனிதனுடைய வழக்கு. இது தமிழ்நாட்டிலுள்ள பணம் வெளியே போகிற பிரச்சினை. இன்னொன்று, மானியத்திற்காக 68 கோடி ரூபாய் வழங்குவதாகவும் 25 கோடி ரூபாய் டிட்கோ மூலமாகவும் சிப்காட் மூலமாகவும் வழங்குவதாக சொல்லியிருக்கிறீர்கள். யார் யாருக்கு வழங்குகிறீர்கள் என்று தெரிய வேண்டாமா? இந்த அவையின் மூலமாக பணம் வெளியே போகிற போது யாருடைய கைக்குப் போகிறது என்பது எங்களுக்குத் தெரிய வேண்டாமா? இதற்கு முன்னால் 1988, 1989 ஆகிய காலங்களில் இருந்த நிலைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும், அதைப் பயன்படுத்தியவர்கள் டெயரை சொல்ல வேண்டாம், அதன் மூலம் தொழிலை வளர்த்தவர்கள் டெயரை சொல்ல வேண்டாம், தொழிலை வளர்க்கிறோம் என்று சொல்லி ஏமாற்றி பணத்தை பெற்றவர்கள் பெயர்களையெல்லாம் சொல்ல வேண்டாமா? இதில் முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்து முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு மானியத்தை வரவேற்று அமைகின்றேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ரா. சொக்கர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் அவைக்கு ஒரு தவறான தகவலைக் கொடுத்து விடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். அடாமிக் பவர் ஸ்டேஷன், அணுமின் நிலையங்கள் வெடிக்காது. வெடிக்கவே முடியாது. இரண்டாவதாக வெளிநாட்டு படையெடுப்பின்

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. ரா. சொக்கர்]

போது அது தாக்கப்பட்டாலும் கூட அவர் கூறுவது போல் அது வெடிக்காது. ஆனால் ரேடியோ ஆக்டிவ் ரேஸ்-அதிலிருந்து கசியக் கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. அது கூட அந்நிய படையெடுப்பின் போது பாதுகாப்பாக இருக்கும் படியாகத்தான் அது அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே அதை விஞ்ஞானிகள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : அதைத்தான் சொன்னேன். அது லோடட் கன் என்று சொன்னேன், எந்த நேரம் வெடிக்கும் யாரால் வெடிக்கும்—அது தெரியாது. யாருடைய கெட்ட நேரத்தில் வெடிக்கும் என்பதும் தெரியாது. ஆகவே தான் அப்படிப்பட்ட லோடட் கன் அந்த இடத்திற்கு வேண்டுமா என்பதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அதனாலேதான், இவ்வளவு பெரிய ரிஸ்க் எடுத்துக் கொண்டு, அந்த நிலையம் தமிழ்நாட்டிலே அமைவதற்கு எந்த அரசு சம்மதம் கொடுத்தாலும் கூட, நாங்கள் மத்திய அரசை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வளவு ரிஸ்க் எடுத்துக் கொண்டு இது அமைகிற காரணத்தால் அதிலே உற்பத்தியாகிற மின்சாரம் 75 சதவீதமாவது நம்முடைய மாநிலத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்களிடத்திலே கூறி இருக்கிறோம்.

திரு. கே. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இந்தத் தொழில் பற்றிய மானியத்தின் மீது ஏற்கெனவே எங்களுடைய கட்சியின் மாண்புமிகு உறுப்பினர் வெள்ளிங்கிரி அவர்கள் பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் எங்களுடைய கட்சியினுடைய கருத்துக்கு இணங்க சில விவரங்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

முதலாவதாக பொதுத் துறையின் மீது தாக்குதல் நடத்துவது என்பது ஒரு மோஷ்னராக இப்போது வேகமாக வந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பது எங்களுக்குத் தெரிகிறது. ஆரம்பத்திலே பொதுத் துறையை இந்திய நாட்டிலே ஏற்படுத்திய காலத்திலே பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு ஐந்தாண்டு திட்டத்தை அமைத்து இந்திய நாடும் திட்டம் போட்டு டொருளாதாரத்தை வளர்க்க முடியும் என்ற நிலையில் கொண்டு வந்தபோதே இந்த நாட்டில் இருந்த ஏகபோக பணக்காரர்களும் பெரு முசுலாஸிகளும் அதை தாக்கினார்கள். ஆனால் சாதாரண அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களோ, மற்றவர்களோ அதை தாக்கியதை நாம் அப்போது அவ்வளவாக பார்க்கவில்லை. இப்போதுள்ள நிலைமையிலே பொதுத் துறையிலே ஊழல் மலிந்திருக்கிறது. தனியார் துறையிலே இருக்கிற உயர்ந்தபட்ச ஊழல் இப்போது பொதுத் துறையின்

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

உள்ளே புகுந்து அந்தப் பொதுத் துறையை கலைக்கவோ அல்லது பல தந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி பொதுத் துறையை அரசிடத்திலிருந்து எடுத்து அதை தனியாருக்கு பயன்படுத்துவதற்கு தரக் கூடிய முறையிலே தான் அது இருக்கிறது என்பதை திட்டவட்டமாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

12-10 மணி

அந்தப் பொதுத் துறையின் மீது இருக்கிற தாக்குதலை இந்திய மக்கள் தடுத்து நிறுத்தியாக வேண்டும். அந்தத் தாக்குதலை எதிர்த்து முறியடித்தாக வேண்டும். அரசாங்கமும் அதிலே உறுதியாக நிற்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்தினுடைய பொதுத்துறை ஓடுக்கிறது, அதிலே பல தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. பல நிதி ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இது நமது கடமையாக ஆகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக நம் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட வேண்டிய தொழில் வளர்ச்சி வேகமாக ஏற்பட வேண்டிய தொழில் வளர்ச்சி அதற்காகப் பல கடமைகளை ஆற்ற வேண்டியிருக்கிறது. நமது முதல்வர் அவர்கள் முன் வைத்து இருக்கும்படியான மானிய கோரிக்கைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கக் கூடிய நல்ல அம்சங்களை எல்லாம் நாம் ஆதரிக்கிறோம். அவற்றை வளர்த்து முன்னுக்கு கொண்டு செல்வதற்காக தமிழக மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு மட்டுமல்ல இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய பரிபூரணமான ஒத்துழைப்பும் அதற்குத் தேவையாக இருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய ஒத்துழைப்பை பெறாமல், பெரும் தொழில்களை, கனரக தொழில்களை அல்லது அடிப்படைத் தொழில்களை இப்படிப்பட்ட தொழில்களை நம்மாலே தனியாக உருவாக்க முடியாது. ஆகவே மத்திய சர்க்கார் அப்படிப்பட்ட விஷயத்தில், அதுவும் இன்றைக்கு புதிதாக வந்திருக்கக்கூடிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட கொள்கைக்கு இசைவாக அவர்களுடைய கொள்கைகளை பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆதரவை நாம் தேடிப் பெறவேண்டி இருக்கிறது இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில். அப்போதுதான் தமிழகம் அதிகமாக முன்னேறுவதற்கான சூழ்நிலையும் நமக்கு ஏற்படும். அதைச் செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசினுடைய முதலீட்டைப் பெற வேண்டும். ஏற்கனவே முன்பு இருந்த மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டிற்கு முதலீட்டை செய்யாமல் ஓரவஞ்சனையாக நடந்திருப்பதைகுறித்து ஏராளமான விவரங்களை இந்தச் சபையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே இனிமேல் அப்படிப்பட்ட நிலைமை வராமல் மத்திய சர்க்காருடைய முதலீட்டை நாம் அதிகமாக கோரிப் பெற வேண்டும். கருர் திண்டுக்கல் அகல இரயில் பாதை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னைக் கேட்டால் எங்களுடைய கருத்து கன்னியாகுமரி வரைக்கும் இந்த சிறிய இரயில் என்று இருக்கிறதே மீட்டர்கேஜ் இதை முழுவதும் அகல இரயில் பாதையாக ஆக்க வேண்டும். நேரடியாக டெல்லியிலிருந்து

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. கே. ரமணி]

கன்னியாகுமரி வருகிற வரைக்கும் திருவனந்தபுரம் வழியாக திருச்சி மற்ற பகுதிகளுக்குப் போகாமல் திருவனந்தபுரம் வழியாக போகும்படியான அகல இரயில் பாதையை பார்க்க வேண்டும், அதே மாதிரி இந்தப் பகுதி முழுவதும் அகல இரயில் பாதையாக மாற்ற வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்லாமல் வெகு வேகமாக இதை மின் மயமாக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்பொழுது மின்சார உற்பத்தி ஒரு மிக முக்கிய அம்சம். அப்பொழுது தான் கூடங்குளம் எல்லாம் வேண்டாமா என்ற பிரச்சினை எல்லாம் அதிலே ஏற்படும். ஆகவே மின் மயம் ஆக்குவதும் மிக முக்கியமான ஒரு அம்சம் ஆகும். அப்பொழுது வர்த்தகம் பெருகுவதற்கும் போக்குவரத்து முதலிய நல்ல வசதிகள் ஏற்படுவதற்கும் தொழில் வளர்வதற்கும் அது மிகப் பெரிய சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கும். அதே மாதிரி, இதே அவையில் நாம் விரிவான விவாதத்தை, இந்த அரசுக்கு முன்பு இருந்த அரசு இருக்கும்போது நடத்தியிருக்கிறோம். அது சேது சமுத்திர திட்டம். அது கடல்களை இணைத்து பல ஆயிரக் கணக்கான கிலோ மீட்டர் தூரம் சுற்றி வளைத்து கப்பல்களும் பொருள்களும் வருவதை சுலபப்படுத்துவதற்கான விவாதத்தை நாம் நடத்தியிருக்கிறோம். அந்த சேது சமுத்திர திட்டத்தை மேலும் எடுத்து தொடர்ந்து மத்திய அரசினுடைய பரிபூர்ணமான ஒத்துழைப்போடும் மூலதன உதவியுடனும் அந்தத் திட்டத்தையும் நாம் கொண்டு வருவதற்கான வற்புறுத்தல் தொடர்ந்து நடக்க வேண்டும். அப்படி அகல இரயில் பாதையையும் மின்மயமாக்குவதும் கப்பல் போக்குவரத்துடைய நல்ல அமைப்பும் உருவாக் கப்பட்டால், அது தமிழகத்தில் தொழில் வளர்வதற்கு இன்னும் நல்ல சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கும்.

அதே மாதிரி நாகப்பட்டினம் இன்றைக்கு ஒரு எண்ணெய் வளம் நிறைந்திருக்கும்படியான ஒரு தாலுகாவாக கடற்கரை ஓரம் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு அனல் மின் நிலையம் உருவாக்க வேண்டுமென்று இதே மன்றத்தில் நமது மாண்புமிகு வீரையன் பலமுறை சொன்னதை உங்கள் ஞாபகத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அந்த வேலை ஆரம்பித்து, இப்போது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தி இருக்கிறது. மின் நிலையத்தை பொறுத்தவரையில் நாகப்பட்டினத்திலே இருக்கும்படியான மிக முக்கிய அம்சம் அந்த எண்ணெய் வளத்தை முழுவதும் நாம் பயன்படுத்துவது என்பது. மத்திய சர்க்கார் தான் பயன்படுத்துவதற்கு வேண்டிய சகல காரியங்களையும் செய்கிறது. இப்போது எண்ணெய் ஏராளமாக ஏடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இன்னும் ஏராளமாக எண்ணெய் இருக்கிறது. கடலுக்கு உள்ளே இருந்து கூட எண்ணெய் யும், கேலும் நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய வெவ்வேறான கூட அங்கே வரலாம். அப்போது ஒரு மிகப் பெரிய எண்ணெய் சுத்தி கரிப்பு ஆலை வரலாம், இப்போது முதல் ஸ்டேஜிலே கொஞ்சம் சுத்திகரிப்பு நடத்தக் கூடிய ஒரு திட்டம் வந்திருக்கிறது.

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

12-15 மணி

அது அல்லாமல், அது விரிவான முழுமையான ஒரு ஃபுல் ரிபைனரி—ஆக ஆக்கப்பட்டு அதிலே பெட்ரோ—கெமிக்கல் என்ற மாதிரி, பெட்ரோலும், டீசலும், ஹைஸ்பீட் டீசலும், நாப்தாவும் வேறு பல உப பொருட்களும் உற்பத்தி பண்ணக் கூடிய ஒரு முழு நிறைவு கொண்ட ஒரு சுத்திகரிப்பு ஆலையாக மாற்றிக் கொண்டு வந்தால் பல உப தொழில்கள் அங்கே வளர்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கும். அந்த நிலைமை ஏற்பட்டால் தஞ்சாவூர், தமிழ்நாட்டினுடைய நெற்களஞ்சியமாக இருப்பதோடு இப்படிப்பட்ட ஒரு டெரிய தொழில் வளமும் அங்கே வருவதற்கு முடியும் என்பது மிக, மிக நல்ல அம்சம், அதற்கு வேண்டிய நிலைமைகளை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அதேமாதிரி, நீலகிரி மலையிலே இருக்கின்ற 'இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம் கம்பெனி'. இதே அவையிலே நாம் பல தடவை விவாதித்து இருக்கிறோம். கலர் பிலிம் வந்ததை, இங்கே வந்ததை தடுத்து, அங்கே இருக்கிற தொழிலாளிகளும் ஜனங்களும் அந்தக் கலர் பிலிம் அங்கே உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று போராடியும் அது மாற்றப்பட்டு, வேறு உ.பி. பக்கத்திற்கு எங்கோ போய்விட்டது என்று அப்போது சொன்னார்கள். ஆனால் இந்திய நாடு முழுவதற்கும் எக்ஸ்ட்ரே பிலிம் இன்றைக்கு விநியோகிக்கப்படுவது அங்கே இருந்துதான். அந்த ஒரே ஒரு ஸ்தாபனம் தான். இப்போது அந்த ஸ்தாபனத்தினுடைய உற்பத்தி எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்ற ஓர் அபாயம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உற்பத்தி குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. வெளிநாட்டிலிருந்து இருக்கும்படியான ஜும்போ பிலிம் எடுத்து, கட் பண்ணி, சைஸ் பண்ணி அனுப்பக்கூடிய வேலைதான் நடக்கிறது. அதிகமாக, பிலிம் உற்பத்தி குறைகிறது. அப்போது இந்த எக்ஸ்ட்ரே பிலிம் முழுவதும் உற்பத்தி பண்ணுவது, கலர் பிலிம் உற்பத்தி பண்ணுவது இப்படி அந்தத் தொழில் இன்னும் 1,500 2,000 பேருக்கு அதிகப்படியான வேலை கொடுக்கக்கூடிய வசதி இருக்கக்கூடிய இடம். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்கெனவே வற்புறுத்தி இருக்கிற விஷயம் தான். அதை தொடர்ந்து வற்புறுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது, மின்சார உற்பத்திப் பெருக்கம். நம்முடைய அறிக்கையிலே சில அம்சங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. கூடங் குளம் மின்சார நிலையம், அதை உண்டாக்குவது எவ்வளவு டெரிய அபாயம் என்பது—நான் நினைக்கிறேன். போடாலிலே நடந்ததே, 'கேஸ் டிராஜடி' விஷ வாயு உற்பத்தி பண்ணி அன்னிய நாட்டு வெள்ளைக்கார கம்பெனி இந்த நாட்டிலே 2,000 தொழிலாளிகள் உயிரிழந்தார்கள்,

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. கே. ரமணி]

சில ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கஜினமானார்கள், ஆனால் இனிமேற்கொண்டு விஷவாயு எந்த உலகத்திலும் மனிதனைக் கொல்வதற்கு விஷ வாயு தேவையில்லை என்பது உண்மை. யுத்தத்திற்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அப்படிப்பட்ட உற்பத்தி நமக்குத் தேவையில்லை என்பதும் உண்மை. ஆனால் விஷவாயு உற்பத்தி பூராவும் நின்று போய்விட்டதா? இப்போது நாட்டிலே அப்படிப்பட்ட ஒரு தன்மை இல்லை. இந்த அணுவினைப் பயன்படுத்துவது என்பது, பல்வேறு தொழில்களில் அணுவைப் பயன்படுத்துகிறோம். அணுவின் மூலமாக மின்சாரத்தை, மற்ற அனல் மின்சாரம், புனல் மின்சாரம் ஆகியவற்றை உண்டாக்குவதை ஏராளமாக, அதிகப்படியான மின்சாரத்தை உண்டு பண்ணக்கூடிய ஒரு தொழில். அதில் கெடுதல் ஏற்படாமல், சகலவிதமாவ் பாதுகாப்புகளோடும் கெடுதல் ஏற்படுமானால் அதை முன்னின்று தவிர்க்கக்கூடிய முறையிலும் பாதுகாப்போடும் அது உருவாக்கப்படவேண்டுமே தவிர, அந்தத் தொழிலே கூடாது என்று சொல்வது சரியானது அல்ல. அந்த நிலையில் அந்த கூடங்குளம் மின்சாரத் திட்டம் வளரவேண்டும். அது நமக்கு ஏராளமான மின்சாரம்—நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னமாதிரி, 75 சதவிகிதம் அந்த மின்சாரம் நமக்குக் கிடைக்கட்டும். அதில் இருந்து இன்னும் அது தமிழ்நாட்டினுடைய தொழில் பெருக்கத் திற்கு ரொம்ப உதவியாக இருக்கும்.

அதேமாதிரி ஏற்கெனவே இந்த அவையிலே நான் எடுத்துச் சொன்ன ஒரு விஷயம். நீலகிரி மலையிலே பாண்டியாறு—புன்னம்புழா பிரதேசத்தில் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய 100 மெகாவாட் மின்சாரம். அது தண்ணீர் பிரச்சினையினால் நின்றிருக்கிறது. தண்ணீர் நமக்கு அவர்களிடமிருந்து எவ்வளவு கேட்டு, கொடுப்பதற்கு கேரள அரசாங்கத்தோடு பேசி ஒப்பந்தம் செய்ய முடியுமோ அந்த வகையில் அதைச் செய்து கொண்டு, அந்தத் தண்ணீரைப் பெறலாம். ஆனால் இந்த மின் உற்பத்தி தடைப்படக்கூடாது. 100 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி, அது திட்டக்கமிஷன் 1965-லே ஒத்துக் கொண்டதிலிருந்து இன்றைய வரைக்கும் அது செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த 100 மெகாவாட் உற்பத்தியும் நமக்குத் தான் கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தது, ஒரு விஷயம். நான் இப்போது கேள்விப் பட்டது, பைகாராவிலே இருக்கும்படியான ஒரு விரிவாக்கத் திட்டம். சிங்காராவிலே அந்த 100 மெகாவாட் மின் உற்பத்திக் கான ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்திற்காக, 'ஐங்கிள் கிளியரன்ஸ்'—அந்தப் பிரதேசத்தை சுத்தப்படுத்தி, குடியிருப்பு வீடுகளை உருவாக்கி, ரோடுகள் போட்டு, அல்லது ஆரம்ப இன்ஃப்ராஸ்ட்ரக்ச்சர் வேலைகளுக்கு எல்லாம், அந்த வேலைகளில் ஒரு ஆயிரம் பேருக்கு மேற்கொண்டு தொழிலாளர்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தது, இப்போது நிறுத்தப்

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

பட்டு, 50 பேர்தான் அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் வேலை செய்யப்படாமல் அப்படியே ஓய்ந்து நிற்கிறது என்று கேள்விப்பட்டது உண்மையானால் அதன் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ரூ. 350 கோடியிலே வரக்கூடிய அந்தத் திட்டம் வேகமாக செயல்படுத்தப்படவேண்டும். இந்திய அரசு முன்னே, இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு இருந்தபோது, இதே அவையில் 13 திட்டங்கள் என்று எனக்கு ஞாபகம்.

12-20 மணி

நீர் மின் திட்டங்கள். அவற்றுக்கு எல்லாம் ஒப்புதல் தராமல் அத்தனையும் மூலையில் போட்டு வைத்து இருந்தார்கள். ஓகனேக்கல் திட்டம் அப்போது பேசப்பட்டது. அந்த 13 திட்டங்களில் எது எது நிறைவேற்றப்பட்டதோ அது போக பாக்கி இருக்கிற திட்டங்கள் அத்தனையையும் நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும். மத்திய அரசு ஒப்புதல் மட்டும் அல்ல, மத்திய அரசு இந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி ஏற்படும்போது அந்த அளவுக்கு பொருளாதார துறையில் இந்த தொழில்கள் வளர்ந்து கொண்டு போக இந்த அரசு தமிழக மக்களுக்கு அவர்கள் உதவி வேண்டாமா? அதையும் செய்ய அவர்களை கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்து சிமென்ட் உற்பத்தி. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் நல்ல சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத் துறையில் சில சிமென்ட் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன, இன்னும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் கோவை மாவட்டத்திலும், சேலம் மாவட்டத்திலும் புதிய சிமென்ட் தொழிற்சாலை உண்டாக்குவதற்கான நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய பிரதான மூலப்பொருள் சுண்ணாம்புக் கல், அது ஏராளமாக இருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான வருடங்கள் எடுக்கும்படியான சுண்ணாம்புக் கல் இருக்கிறது. அடுத்து, ஜிப்சம், அந்த ஜிப்சம் கல்லை நாம் இன்றைக்கு வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்தக் கல் இந்த சிமென்டுக்குத் தேவை. அதற்கு மேல் களிமண், அது நமக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கும். அடுத்து கரி. கரி ஒன்று தான் நாம் பீகார், உத்திர பிரதேசம், ஆந்திரா போன்ற இடங்களிலிருந்து கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நான்கும் சேர்ந்தது தான் சிமென்ட். இன்றைக்கு இந்திய நாட்டில் பெரும்பாலான சிமென்ட் தொழிற்சாலைப் பணியாளர்கள் பெரு முதலாளிகள் கையில் இருப்பதால் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தினால் மனித உழைப்பின் அடிப்படையில் வரவேண்டிய தொழிலை அவர்கள் மனித உழைப்பை குறைத்து ஆட்குறைப்பு செய்து ஒருசில பேர்களை வைத்து

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. கே. ரமணி]

சிலாப் சிமென்ட் உண்டாக்கி அதன் மூலம் லாபம் பெறுகின்ற ஒரு குறிக்கோளைப் பெறுகிறார்களே தவிர, நாடு முழுவதும் இப்படிப்பட்ட மினி சிமென்ட் தொழிற்சாலைகள் உண்டாக்க முடியும். அந்த சிமென்ட் தொழில்களை வளர்ப்பதற்கு நமது அரசு இன்னும் மத்திய அரசோடு கலந்து பேசி அதிகப்படியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி இன்னினியரிங் தொழில். தமிழ்நாட்டில் இது வளர்ந்து வரக்கூடிய தொழில். சென்னைக்கு அடுத்தபடியாக கோவை நகரத்தில் இன்னினியரிங் தொழில் வளர்கிறது. ஆகவே அங்கே நூற்றுக்கணக்கான இன்னினியரிங் சிறு சிறு மிஷின்கள் உற்பத்தி செய்யும், ஓர்ஷாப்புகள் மட்டும் அல்ல, 600, 700க்கு மேற்பட்ட பவுண்டரிகள் வார்ப்பட தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு எல்லாம் மிக முக்கியமான தேவையான மூலப் பொருள்—இந்தம ன்றத்திலே நான் முன்பு எடுத்துச் சொல்லி அதற்கு நெருக்கடி வந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து கோக், பிக் அயர்ன் போன்ற மூலப்பொருட்களை நமக்கு கிடைக்கச் செய்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கும் அந்த நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கிருந்து அவர்கள் சொல்கிறார்கள், ஒரு மினி ஸ்டீல் பிளான்டை கோவையில் உண்டாக்கி அதில் பிரத்தியேகமாக பிக் ஐயர்ன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து எடுப்பதற்காக, ஒவ்வொரு உருக்குத் தொழிற்சாலையிலும் 15 சதவீத பிக் அயர்ன் உற்பத்தி செய்து அதை தேவையான இடங்களில் எல்லாம் விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்று மத்திய அரசு அதற்கு நார்ம்ஸ் நிர்ணயம் செய்தாலும் அனேக உருக்குத் தொழிற்சாலைகளில் அதை சரியாக உற்பத்தி செய்வது இல்லை. உருக்குக்கு விலை அதிகமாக கிடைக்கவில்லை. அரசாங்கத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து கூட அந்த நார்ம்ஸ் படி உற்பத்தி செய்வது இல்லை. கோவையில் தேவையான இந்த உற்பத்தி வேண்டும் என்று கோவையில் இருக்கக்கூடிய சிறிய, நடுத்தர முதலாளிகள் அனைவரும் டெல்லிக்குப் போய் இதைப்பற்றி ரெப்ரசன்டேஷன் பண்ணி இந்த தமிழக அரசுக்கும் அவர்கள் ரெப்ரசன்டேஷன் அனுப்பியிருக்கிறார்கள், இந்த மினி ஸ்டீல் பிளான்ட் உண்டாக்குவதற்கு ஒத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு ஒப்புதல் தர உயார் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் தமிழக அரசினுடைய ஒப்புதல் கிடைக்கவேண்டும், தமிழக அரசு இதிலே இன்னும் முன்னுக்கு வந்து விஷயங்களை சொல்லவில்லை என்ற ஒரு விஷயம் பத்திரிக்கையில் வெளிவந்தும், அவர்கள் எழுதிய கடிதம் எனக்கு அனுப்பி வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றி அரசு கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். 30-3-90ஆம் தேதி அந்த கடிதம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் அவர்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று எனக்கு தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அப்படி வந்து

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

விட்டால் நமக்கு ஏராளமாக இன்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகள் இன்னும் வளர்ச்சி அடையும். இப்போது ஒருசில முதலாளிகள் தான் 30 கோடி, 40 கோடி ரூபாய் போட்டு இன்ஜினியரிங் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். ஆனால் பரவலாக ஆயிரக் கணக்கான இன்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகள் வரும். இதை கூட்டுத் துறையிலும் அவர்கள் ஏற்படுத்த தயார். சிறு பவுண்டரி ஒனர்ஸ்-அவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து வைத்து இருக்கிற ஸ்தாபனமே கூட்டுத் துறையிலும், அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்தும் அவர்கள் செய்ய தயார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் சேலம் ஸ்டீல் பிளான்ட். அது முழுமையாக வளர்ச்சி அடைந்து அங்கேயே டீரும்பு மூலத்தை மலைகளிலிருந்து தோண்டி எடுத்து அதை உருக்கி தேனிரும்பு ஆக்கி அதை ஸ்டீல் ஆக, பலவிதமான ஸ்டீல் ஆக கொண்டு வரக்கூடிய ஒரு ஃபுல் பிளாண்ட் ஸ்டீல் பேக்டரியாக அது ஆகவேண்டும். அதற்காகத்தான் இங்கே போராடினார்கள். தமிழகம் முழுவதும் போராடி இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்தி இருக்கக்கூடிய ஒரு பேரியக்கம் நடத்தியிருக்கிறது. அதுபற்றி நாடு முழுவதும் மக்கள் அன்றைக்கு ஆதரித்து இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்தத் திட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டும். இப்போது அதனுடைய விஸ்தரிப்புக்காக ஒரு 69, 70 கோடி ரூபாய் 70 ஆயிரம் டன் வரை உற்பத்தி செய்வது என்று சொல்லி, என்னைக் கேட்டால் இந்த பாத்திரம் செய்யக் கூடிய எலர்சில்வர் ஸ்டீல் இருக்கிறதே, அது முழுவதையும் தகடு வெட்டி சைஸ் ஆக்கி அனுப்புகிற கம்பெனியாக அது செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமை மாறவேண்டும். அந்த மலைகளில் இருக்கிற இரும்பு மூலத்தைத் தோண்டி எடுத்து உருக்கி, உருக்குத் தொழிற்சாலையாகச் செயல்படவேண்டும்.

12-25 மணி

அப்படி உருக்குத் தொழிற்சாலையாக அந்த சேலம் ஸ்டீல் தொழிற்சாலையை செயல்படச் செய்ய வற்புறுத்த வேண்டும். அப்பறம் 400 கோடிக்கு அபிவிருத்திக்கான 8வது திட்டத்தில் மத்திய அரசு அதைச் சேர்ப்பதாகவும் செய்திகள் இருக்கின்றன. அதை வற்புறுத்தி 8வது திட்டத்தில் சேர்த்து சேலம் ஸ்டீல் தொழிற்சாலை வளர்க்கப்படவேண்டும். அதில் இருந்து நமக்குத் தேவையான 'பிக் அயர்ன்' கிடைக்கும், கோவையில் இருக்கிற சிறு இன்ஜினியரிங் தொழில், சிறிய-நடுத்தர தொழிற்சாலை, கிட்டத்தட்ட 2,000 அளவில் இருக்கின்றன, 600-700 வார்ப்பட தொழிற்சாலைகள் (பவுண்டரீஸ்) இருக்கின்றன. அதற்கு, தேனிரும்பு தேவை. அதற்கு நெருக்கடி இருக்கிறது. அடுத்தது கோக் தேவை. அங்கே சப்-டிப்போவை ஏற்படுத்தினால் கூட பெரும் பணக் காரர்களுக்குக் கிடைக்கும்படியான அந்த மூலப் பொருட்களை இவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் செய்ய பலவிதமான தந்திரங்களை

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. கே. ரமணி]

அங்கே செய்து அதை குறைக்கிறார்கள். அந்தக் கஷ்டங்களை போக்குவதற்காக அவர்கள் எல்லாம் உண்ணாவிரதம் கூட இருந்தார்கள். அந்த சமயத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கோவைக்கு வந்தபோது, உண்ணாவிரதம் இருந்தவர்களைக் கூட பார்த்துப் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு அது சரியாக கிடைக்கும் படியாக (மணியடிக்கப் பெற்றது) அதற்குத் தகுந்த சில நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள். இது தொடர்ந்து வருகிறது. அது தொடராமல் இருப்பதற்கு, பவுண்டரீஸ் நிற்காமல் இருப்பதற்கு, 'கோக்' கும், 'பிக்' அயர்னும் தொடர்ந்து சப்ளை கிடைக்கிற அளவுக்கு பேசித் திப்போவை அமைத்து அவர்களுக்கு தேவைப்படுகிற அளவுக்கு கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தது சிலிக்கான் சாண்ட், அவர்களுக்கு தேவை இருக்கிறது. அது கேரளாவில்தான் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அவர்கள் முடிந்த அளவுக்கு அங்கே இருக்கிற பெஸ்ட் குவாலிட்டி, வார்ப்பட தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையானது. நமது தமிழ்நாட்டில் அந்த சிலிக்கான் சாண்ட் கிடைப்பதற்கு வழி இருக்கிறதா என்பதை பரிசீலிக்கவேண்டும். அது விஞ்ஞானிகள் பார்த்துச் செய்யவேண்டிய வேலை. செய்தால் அது பிரயோசனப்படும். அந்த நிலைமையை கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அதேமாதிரி, முடிக்கிடக்கின்ற தொழிற்சாலைகளை உடனடியாகத் திறந்து நடத்துவதற்கு வேண்டிய—பிரத்தியேகமான முறையில் சொல்லவேண்டுமென்றால் பஞ்சாலைகள் முடிக்கிடக்கின்றன என்று சொல்லலாம்—அப்படி 8—9 தொழிற்சாலைகளை திறந்து திப்போது அவை நடக்கின்றன. அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் திறக்கவேண்டிய முக்கியமான பெரிய தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. மேட்டூர் தொழிற்சாலை, வசந்தா மில், ஜனார்த்தனா மில் என்று பல பெரிய தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நடத்துவதற்கு வேண்டிய சில விவாதங்களை டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புவது என்னவென்றால் அந்தத் தொழிலாளிகள் எல்லாம் உருஷக்கணக்காக பட்டினி கிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும்போது, நிர்ப்பந்தம் போடுகிறார்கள். உயிர் வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தால், அவர்களை வேலைக்கு எடுக்கும்போது, சென்ற காலத்தில் அவர்கள் போராடிப் பெற்றிருக்கும்படியான நியாயப்படிப் பெற்றிருக்கும்படியான அவர்களுடைய குறைந்த பட்ச ஊதியமும், மற்றவிதமான சலுகைகளையும் குறைத்ததோடு அவற்றை யெல்லாம் விட மனதிற்கு ஒரு கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் திப்போது புதிய நிர்ப்பந்தங்களை திணித்து ஒப்பந்தங்களை உருவாக்குவது நல்லதல்ல, அவர்கள்

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

எந்த விஷயத்திலும் உரிமைகளை இழக்காமல், அந்த தொழிலும் நடக்கவேண்டும்—அந்த தொழிலாளர்களும் வாழ வேண்டும்—நாட்டுக்கு வேண்டிய உற்பத்தியும் கிடைக்கும் படியான வகையில் அந்த அதிகாரிகள் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசு பணிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

இந்த நிலைமையில் நமது தொழில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, நமது தொழில்கள் முயற்சி முன்னேற வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் பேசும்போது, நாம் தொழிலில் ஏதோ ஒன்றும் இல்லாதவர்களாகப் போய்விட்டோம் என்று சித்திரம் தீட்டுவது சரியாக இருக்காது. நமக்கு தொழில் வளர்ச்சி போதவில்லை, லட்சம் லட்சமான கிராம மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான நிலச்சீர்திருத்தம் சரியான முறையில் நடத்தாமல் இருப்பதால். அதிலேயும், ஏகாதிபத்தியம் நாட்டை விட்டு வெளியிலே போனதற்குப் பிறகு, வரவேண்டிய முதல் சீர்திருத்தம் நிலச் சீர்திருத்தம், நிலத்தை உடைத்து மக்கள் மத்தியில் விநியோகிக்கப்படவேண்டும். அது வந்தால் கிராம மக்கள் மத்தியில் இந்த அளவுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பது இருக்காது. கிராம விவசாயிகள், நிலமற்ற ஏழை எளிய விவசாயிகள் பாப்பர்களாகி, இன்றைக்கு நகரத்தைப் பார்த்து படையெடுக்கிற நிலைமை வந்திருக்காது. அப்படிப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தம் வரவில்லை. நாம் முயற்சிகள் எடுக்கிறோம். அது ஒன்றும் நடக்கவில்லை. நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டிய முயற்சிகளை நாம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி எங்களுடைய ஆலோசனைகளையெல்லாம் இந்த மன்றத்தில் வைப்போம்.

12.30 மணி

அந்தமாதிரி கிராமத்து மக்களுக்கு, லட்சணக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். அப்படியானால், தொழில் வளர்ச்சி என்பது ஏற்பட வேண்டும். சென்னை நகரம், ஓரளவுக்கு தொழில் வளர்ந்து வருகிற நகரம்தான். அடுத்து, கோவை நகரம் வளர்ச்சி அடைகிறது. திருச்சி ஜில்லாவிலே, பல தொழில்கள் வளர்கின்றன. அதேமாதிரி, தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலியிலே பல தொழில்கள் வளர்கின்றன. இந்த தொழில் வளர்ச்சியெல்லாம் நமக்கு போதாது. அதனால்தான், 100-க்கு மேற்பட்ட வட்டங்களை, பின்னங்கிய வட்டங்களை குறிப்பிட்டு, அதற்கு நாம் டணத்தை, சலுகைகளை கொடுத்து, தொழில்களை வளர்த்து வருகிறோம். பண சலுகைகளை மட்டும் வைத்து, நம்நாடு தொழில் முழுவதையும் வளர்த்துவிட முடியாது. அது தூண்டுவதற்காக செய்ய வேண்டிய காரியம். அது வர வேண்டும். ஆனால் மத்திய சர்க்காருக்கு—அந்த மாதிரி சாத்தியப்பாடுகள் ஏற்படுவதற்கு—சிமென்ட் தொழில்

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. கே. ரமணி]

உண்டாக்க முடியும்; காகித தொழிலை வளர்க்கமுடியும்; என்ஜினியரிங் தொழிலை வளர்க்க முடியும்; மோட்டார் கார்-அருமையான மோட்டார் கார் என்னென்ன ரகம் தேவையோ, அவற்றை கோவையிலே உண்டாக்க முடியும்; அதை உண்டாக்க முடியாத படிக்கு தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வளர்ச்சியை உருவாக்குவதற்கு, நமது அரசு, இந்த தேசிய முன்னணி மத்திய அரசோடு சரியான முறையிலே விஷயத்தை எடுத்துப் பேசி, ஆதரவும் டணமும் முக்கியமாக அடினுடைய அடிப்படை தேவையான மின் உற்பத்திக்கு வேண்டிய சகலவிதமான உதவிகளையும் பெற்று, தொழில் வளர்ச்சிக்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் நாமும் முன்னேற முடியும். நாம் பின்னங்கி நிற்கிறோம் என்பதை, வளர்ந்த இடத்தைப் பார்த்து, கம்பேரடிஸ் ஆக சொல்லலாம். ஆனால், ரொம்ப தூரத்திற்கு பின்தங்கி விட்டோம் என்பதைச் சொல்லிவிட்டு, வற்றையெல்லாம் தடுக்க வேண்டிய கஷ்டத்தினாலேயும், நிலச்சீர்திருத்தம் பண்ணவேண்டிய கஷ்டத்தினாலேயும், லட்சோப லட்ச மக்கள் வேலை கொடுங்கள் என்று கதவைத் தட்டும்போது ஏற்படக்கூடிய தேவையினாலும், நமக்கு இன்றைக்கு தொழில் வளர்ச்சி முக்கியம் என்பதை உணர்ந்து, அதைப் பெறவேண்டியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அந்த முறையிலே நக அரசு செயல்பட வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, நாட்டிலே தொழில் வளர்ந்தால், வீட்டிலே வளம் பெருகும் என்ற அடிப்படையில், நங்கு அமர்ந்திருக்கின்ற அனைவருமே இதில் அக்கறை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் தொழில் சிறப்பாக வளரவேண்டுமென்று சொன்னால், நமக்கு வேண்டிய அனுமதிகளைப் பெற்றுத் தருகின்ற ஒரு சிறந்த அதிகாரி—ஒரு 'லையசன் ஆபீஸர்' டோல் உணியாற்றுகின்ற அதிகாரி—டெல்லியிலே இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம்.

நான் இந்த செய்திகளுக்குப் டோவதற்கு முன்னால், என்னுடைய சாத்தான்குளம் டோகுதி போன்ற பகுதிகள், மிகப் பின்தங்கிய பகுதிகளாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், அதனை, தொழில் துறையிலே பின்தங்கிய பகுதி என்று அறிவித்து, அங்கே பல தொழில்கள் வருவதற்கான வாய்ப்புகளை, அரசாங்கமே, சிறு தொழில்களை தொழிற்பேட்டைகளை ஏற்படுத்துகின்ற ஒரு முனைப்பினை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கு இருக்கின்ற மக்களுக்கு எந்தத் தொழிலும் இல்லாத காரணத்தினாலே, விவசாயத்திற்கும் போதுமான தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினாலே முதலமைச்சர் அவர்கள், அதனை

[திரு குமரி அனந்தன்] [1990 ஏப்ரல் 18]

சற்று கனிவோடு பார்க்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் ஊரிலே—அந்தத் தொகுதியிலே, பள்ளம் பாண்ட என்ற ஊர்த்திலும், வள்ளியூருக்கு அருகில் ஊர்க்கின்ற ஊரிலும், ராதாபுரம் தொகுதியில் ஊர்க்கின்ற அந்த ஊரிலும், நிலைய மூலப் பொருட்கள், கற்கள், சுண்ணாம்புக் கற்கள் போன்றவைகள் எல்லாம் கிடைக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் யாரோ வெட்டியெடுத்துக் கொண்டு போவதுபோல ஊர்க்கிறதே தவிர, அங்கே ஒரு தொழிற்சாலை வருவதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லாததால், அந்த வாய்ப்புகளை உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் வளம் பெருகுவதற்கு, மூலதனம் மட்டுமல்ல; தொழிலாளர்களுடைய ஒத்துழைப்பு, அரசாங்கத்தினுடைய அக்கறை, இங்கே வந்திருக்கின்ற நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய கரிசனம், துத்தலையும் இருந்தால்தான், முன்னேறும் என்பது, நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்று. ஒரு சின்ன உதாரணத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், தொழிலாளர்கள் நலமோடு வாழ வேண்டும்; உரிமையோடு வாழ வேண்டும். அதற்கு நாம் நமது ஆதரவைத் தெரிவிக்கின்றோம். அதே நேரத்தில், அந்தத் தொழிலாளர்களும் தொழிலை நடத்துகின்றவர்களும் உணர்ந்து செயல்படுகின்ற போதுதான், நல்ல உற்பத்தி வருகிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், அது சிறப்பான முறையில் ஊர்க்க வேண்டுமென்று நாம் விரும்புவது போல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அண்மைக் காலத்திலே, ஹோசூரில், டி.வி.எஸ். குரூப்பிலே, ‘சஸுகி’ கம்பெனியிலே நடைபெற்ற அந்த ஒன்று, ஒரு கரும்புள்ளி போல மற்றவர்கள் நினைத்துப் பார்க்கிற நேரத்தில், நமக்கு ஒரு அச்சத்தை ஏற்படுத்துவதைப் போல, அது நிகழ்ந்திருக்கிறது என்பதையும், இன்று காலையில் நாம் பேசுகிற நேரத்தில் கூட, தொழிலாளர்களுக்கு உரிமை வேண்டும் என்பதிலே அனைவரும் அக்கறை காட்டினோம் என்பது, இங்கே நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய ஒன்றாகும். “தொழிலே கொள்கை” என்பது விவேகானந்தருடைய தத்துவம்; “முன் நிற்கின்ற தொழிலே தெய்வம்” என்றான் பாரதி. அந்த வகையிலே, ஒரு தொழிற்சாலை வருகிற போது, எவ்வளவு தூரத்திற்கு வளம் பெருகுகிறது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டை நான் சொல்லவேண்டுமென்றால், வெறும் மூந்திரித் தோப்பாக இருந்து கொண்டிருந்த நெய்வேலி, இன்று 23 ஆயிரம் குடும்பங்களை வாழவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது,

12-35 மணி

நேரடி நிலையிலே, இன்னும் அதற்குத் துணையாக இருக்கின்ற தொழில்களை வைத்துப் பார்த்தால் ஊட்சம் குடும்பங்களுக்கு மேலே அங்கே வாழ்கிற சூழ்நிலை உருவாகி ஊர்க்கிறது. பெரம்பலூரிலே இன்டெக்ரல் கோச் பேக்டரி வந்தது என்று சொல்வதற்குப்

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. குமரி அனந்தன்]

பதிலாக இப்போது இன்டெக்ரல் கோச் பேக்டரி இருக்கின்ற இடத்
திலே பெரம்பூர் இருக்கிறது என்று சொல்கிற அளவுக்குத்
தொழில் பெருகி இருக்கிறது.

ஆசியாவிலேயே மிகச் சிறந்ததும், முதன்மையானதும், முதன்
முடலாகத் தொடங்கப்பட்டதுமான கிண்டி தொழில்பேட்டை
பெருநகலைவர் காமராஜர் அவர்கள் காலத்தில் இங்கே கொண்டு
வரப்பட்டது. அதற்கு அவர் செலுத்திய அக்கறை பற்றி இங்கே
இருக்கின்ற அனைவருக்கும் தெரியும்.

நெய்வேலி சுரங்கத்தைத் தோண்டவேண்டும் என்று சொல்
கிறபோது வெளிநாட்டு 'நோஹ்'-உடன் இந்தக் காரியத்தைச்
செய்கிறபோது இங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகளை எல்லாம் அவர்
கூப்பிட்டு 'கப்டலிலே எவ்வளவு பெரிய உயந்திரங்கள் வருகின்றன,
அவைகளை எல்லாம் நாம் ஏற்றிக் கொண்டு சாலை வழியாகச்
செல்லவேண்டும்' என்று காமராஜர் சொன்னார். அப்படிச்
சொன்னபோது 'இந்த இடத்திலே பாலம்' சிறிது, இந்த இடத்திலே
பாதை குறுகியது' என்று அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். 'இந்த
இடத்திலே பாதை சிறியது என்றும், இந்த இடத்திலே பாதை
குறுகியது என்றும் 40, 50 ஆண்டுகளாகத் தமிழகத்தின் சிறுநீர்
களில் எல்லாம் பேருங்களிலே எல்லாம் கூற்றி வருகிற எனக்குத்
தெரியாதது அல்ல; அந்தப் பாலத்திலே இது போக வேண்டும்
என்றால் அந்தப் பாலத்தை என்ன செய்யவேண்டும் என்று
கேட்பதற்காகத்தான் நான் உங்களைக் கூப்பிட்டேன்' என்று
சொல்லி அந்தத் தொழிலைக் கொண்டு வந்ததை நினைத்துப்
பார்க்கிறேன்.

அருமைக்குரிய சடாநாயகர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான்
சொல்ல விரும்புகிறேன். கொஞ்சம் நேரத்தை நான் எடுத்துக்
கொண்டாலும் முதலமைச்சரின் பதிலுரைக்குத் தகுந்தவாறு
என்னுடைய கருத்துரைகளை நான் முடித்துக்கொள்வேன்.

இந்துஸ்தான் போட்டோ ஃபிலிம் தொழிற்சாலை பற்றிச்
சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்கிற போது நம்முடைய
அருமைக்குரிய உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் சென்ற தடவை
இருந்த மைய அரசு ஓரவஞ்சனையாக நடந்து கொண்டது என்ற
கருத்துக்கள் வருகிற வகையில் சொன்னார்கள். ஆனால்
இப்போது ஆளுகிற கட்சியும் மத்தியில் இருக்கிற கட்சியும்
ஒன்றாக இருக்கிற காரணத்தால் அந்த இந்துஸ்தான் போட்டோ
பிலிம் தொழிற்சாலை யில் உள்ள கலர் பிலிம் தொழிற்சாலை
வேறு எங்கேயும் போய் விடாமல் தடுத்து, இங்கே கொண்டுவர
வேண்டிய பணியினை நம் அரசாங்கம் நிச்சயமாக நிறை
வேற்றும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

அடுத்து பொதுத்துறையிலே இருக்கின்ற நிறுவனங்கள் மட்டுமல்லாமல் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுப்பதில் தனியாரும் கூட வருகிறார்கள். அப்படி தனியார்கள் வேலை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அப்படி தனியார்கள் வேலை கொடுப்பதினாலே தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதாவது அரசாங்கம் செய்கிற ஒரு காரியத்தைத் தொழில் அதிபர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களுக்கும் அங்கே ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டியதுதான். தொழிலாளர்களைச் சுரண்டு வதற்கு நாம் அனுமதிக்கக்கூடாதே தவிர, அந்தத் தொழிலாளர்களை வாழவைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையிலே ஒரு முதலாளி தொழிற்சாலையைப் பெருக்கிக் கொண்டு போவார் என்று சொன்னால் அது நம்மால் வரவேற்கத்தக்கதுதான்.

ஏற்கெனவே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளை விரிவுபடுத்த முடியுமா, புதிய தொழிற்சாலைகளைக் கொண்டு வர முடியுமா என்று இரண்டையும் நாம் பார்த்துக்கொண்டு போக வேண்டும். இருக்கிற தொழிற்சாலைகளை விரிவுபடுத்துவதற்கு யார் வந்தாலும் அவர்களுக்கும் உதவி கொடுக்கின்ற மனப்பான்மை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கோடிட்டுக் காட்டி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் நமது சில கொள்கைகளின் காரணத்தால் இங்கே இருப்பவர்கள் வெளியே போகிறார்கள் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. இப்போது டி.வி.எஸ். சம்பெனியினுடைய கிளை திருபுவனம் என்று சொல்கிற அந்த பாண்டிச்சேரிக்குப் டக்கத்தில் போகிறது. இன்னும் ஒரிஸாவிலே சென்று நாங்கள் கரும்பாலை வைக்கப் போகிறோம் என்று சில தனியார்கள் சொல்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்று - பார்க்க வேண்டும் ஒரேயடியாக கூட்டுத்துறையான் என்று பொதுத்துறையினை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் 'மிக்ஸட் எக்ஸ்சாமி' என்று சொல்கிற கலப்புப் பொருளாதாரம் இருக்கின்றது என்பதை மனதில் கொண்டு பார்த்தால் இங்கே இருக்கின்ற அந்தத் தொழில் முனைவர்கள் அதாவது 'ஆன்ட்ரிபிரினர்ஸ்' இங்கேயிருந்து அடுத்த மாநிலத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று எண்ணம் வரக்கூடாது.

வெளி மாநிலத்திலே இருந்து ஆட்கள் உள்ளே வரவேண்டும் என்பது நம்முடைய நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். இப்போது வெளி மாநிலத்தில் இருந்து இங்கே வருகிறார்கள். குஜராத் காரர்கள் வருகிறார்கள். ராஜஸ்தான் காரர்கள் வருகிறார்கள். அப்படி வருகிறவர்கள் எல்லாம் வட்டிக்கடை வைப்பதற்காக வருகிறார்கள்/அடகுக்கடை வைப்பதற்கு வருகிறார்கள் என்ற நிலை இல்லாமல் பெரும் முதலாளிகள் பெரும் முதலைப் போட்டு தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு வருகிறார்கள் என்கிற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும். அப்படி என்றால் ரெட் டேப்பிஸம் என்பது இருக்கவே கூடாது. நான் இதற்காக

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

அலைகிறேன்; நான் அதற்காக அலைகிறேன். என்று சொன்னால் யாருக்கும் ஐங்கே வந்து தொழில் தொடங்குவதற்கு ஒரு முனைப்பு ஏற்படாது. எனவே சிங்கிள் விண்டோ சிஸ்டம் என்று சொல்கிற ஒரே இடத்திலேயே எல்லா அனுமதிகளையும் பெறுகிற அளவுக்கு, அது பணமாக இருக்கட்டும்; அல்லது மின்சாரமாக இருக்கட்டும் அல்லது வேறு எதுவாகவும் இருக்கட்டும்; அவைகளுக்குள்ள அனுமதிகளை எல்லாம் ஒரே இடத்திலே பெறுகிற நிலையை நாம் உருவாக்க வேண்டும். அப்படி அந்த 'சிங்கிள் விண்டோ சிஸ்டம்' எல்பதை உருவாக்கினால் வெளியே இருப்பவர்கள் ஐங்கே வந்து தொழில்களைத் தொடங்குவதற்குரிய வாய்ப்பு நமக்கு ஏற்படும்.

12-40 மணி

பொதுத் துறையிலேயே எல்லாம் செய்துவிட வேண்டும் என்பதல்ல. பொதுத் துறையை விட்டுவிடக் கூடாது. பொதுத் துறைக்கு 'கமாண்டிங் டொசிஷன்' இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனாலும் கூட பொதுத் துறையே எல்லாம் செய்து விடுகிறதா என்றால் சில நேரத்தில் அவர்களால் செய்ய முடியவில்லை. அது ஏன் என்று நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும். தமிழ்நாடு மோப்பெட் என்ற ஒரு சக்கர வண்டி தயாரிக்கிற ஒரு தொழிற்சாலை நமது அரசாங்கத்தினுடைய சார்பில் உள்ள ஒரு தொழிற்சாலை. அது எந்த ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது, எந்த ஆண்டு எப்படி நடந்தது என்பது பிரச்சினை அல்ல. அதனை நடத்த முடியாமல் விற்பது என்று சொல்கின்ற சூழ்நிலை உருவாகிறது என்று சொன்னால் அதேநேரத்தில் கணக்குச் சொல்கிறார்கள், பத்திரிகைகளில் மிக அழகாகக் கொடுக்கிறார்கள். பஜாஜ் கம்பெனியில் ஒரு சக்கர வண்டியை விற்பதற்கு டெபாசிட் கேட்கிறார்கள். பஜாஜ் கம்பெனி கேட்கிறது. 500, 500 ரூபாய் வீதம் கேட்கிறது. அப்படி அது கேட்டபோது அவர்களுக்கு வசூலாகி இருக்கிற தொகை 200 கோடி ரூபாய். இப்படி 200 கோடி ரூபாய் வரை வசூலாகி இருக்கிறது என்றால், அந்த 200 கோடி ரூபாயும் டெபாசிட் என்ற பெயரிலே வருகிறது. அது அந்த பஜாஜ் கம்பெனியிடம் போய்ச் சேருகிறது. டாராநாமன்றத்திலே கேள்வி வருகிறது. அதற்குப் பதில் சொல்கிறார்கள். இவ்வளவு டெபாசிட் வாங்கிய அந்த கம்பெனி யார் யார் எல்லாம் டெபாசிட் பணத்தைக் கொடுத்தார்களோ அவர்களுக்கு மோப் பெட்டைக் கொடுப்பதற்கு 21 வருடங்கள் ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு டெபாசிட் வருகிறது. எனக்கு வண்டி வேண்டும், எனக்கு வண்டி வேண்டும் என்று சொல்லி பணம் வருகிறது. ஆனால் தமிழ்நாடு மொடெட் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையிலே ஒரு பப்படம் போலே அது காட்சி அளிக்கும் நிலையில் இருந்ததா? அது உறுதி அற்று இருந்ததா? அதனை நடத்துகின்றவர்கள் செம்மையாக நடத்தவில்லையா? நாம் பார்க்க வேண்டியது அது தான். எனவே செயல் முறையிலே

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

what is the outcome, என்ன விளைவுகள் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று பார்க்கின்றபோது பொதுத் துறை, கூட்டுத் துறை, தனியார் துறை எல்லாம் ஒரு ஹார்மோனியஸ் பிளண்டிங். ஒரு அழகான, எளிதான ஒருங்கிணைப்பான ஒரு தன்மை வருவதற்கு உரிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். அதுதான் மிக்ஸட் எக்கானமி. (குறுக்கீடு) அதுதான் மிக்ஸட் எக்கானமி என்று ரமணி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதுதான் மிக்ஸட் எக்கானமி என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு.கே. ரமணி : மிக்ஸட் எக்கானமி என்பதற்கு என்னுடைய அர்த்தம் வேறு இருக்கிறது. இது அதனுடைய அர்த்தம் அல்ல.

திரு. குமரி அனந்தன் : ஏனென்று சொன்னால் மிக்ஸட் எக்கானமி—நாம் கலப்புப் பொருளாதாரம் என்று சொல்வது, எல்லோருடைய திறமையும் கலந்து செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறதையும் சேர்த்துச் சொல்வதிலே தப்பு இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அதை ஒரு 'டாக்மா' ஆக வைத்துக் கொண்டு இது நான் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக—உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்; இங்கே ஐ.ஐ.டி. இருக்கிறது, ரீஜெனல் என்ஜினியரிங் காலேஜ் இருக்கிறது. அங்குள்ளவர்கள் எல்லாம் எப்படிப்பட்ட தொழில் நுட்ப உல்லாசங்களாக இங்கே இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் எத்தனையோ மாணவர்களை அங்கிருந்து திறமையானவர்களாக வெளியே அனுப்புகிறார்கள். சில மாணவர்களைப் பார்க்கும்போது வெளிநாட்டுக்காரர்கள் அந்த மாணவர்கள் தேர்வு முடிந்து வெளியே வருகிற நேரத்திலேயே அவர்களைக் காரிலே ஏற்றிக்கொண்டு தங்களுடைய நாட்டுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். அங்கே எவ்வளவு திறமையானவர்களை உருவாக்கி வெளியே விடுகிறார்கள்? ஆனால் அந்த வெளிநாட்டுக்காரர்கள் அவர்களை அழைத்துச் சென்று அவர்களுடைய மேற்பார்வையில் பெரிய பெரிய நூலகங்களை ஏற்படுத்துகிறார்கள். ஐ.ஐ.டி., கிண்டி என்ஜினியரிங் காலேஜ் போன்றவைகளில் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கின்றவர்கள், ஆராய்ச்சிமையத்தில் இருப்பவர்கள் கூட தங்களுடைய அறிவை மூலதனத்தோடு கலக்க வேண்டும்; மூலதனம் வைத்து இருக்கிறவர்கள் அதை அந்த அறிவோடு சேர்த்துக் கலக்க வேண்டும். அது கூட கலப்புப் பொருளாதாரம் என்று நான் சொல்வேன். எனவே ஒரு தொழிலைத் தொடங்குகிறவர்கள், அரசாங்கம், அறிஞர்கள்—இவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேருவது கூட கலப்புப் பொருளாதாரம்தான். அவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கலந்து செய்கின்ற ஒரு பொருளாதாரம் என்று சொல்வதிலே—அதை நான் ஒரு புதிய பார்வையிலே பார்த்தால் தவறு இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். இன்னும் ஒன்றைச் சொல்வேன். இங்கே இருக்கின்ற எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும்—இங்கே மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு தடவையும் எழுந்து சொல்வார்கள், மின்சாரத்திலே எந்தவிதமான குறையும் இப்போது

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

இல்லை என்று சொல்வார்கள். ஆனால் எனக்கு இருக்கின்ற கவலை எல்லாம் இந்த மின்சாரத்தை இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதுதான்.

கூடங்குளம் பற்றிச் சொன்னதை எல்லாம் எங்கள் கட்சி ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஏனென்றால் மிகப் பத்திரமாக, --நான் நேரடியாகவே அப்போது பொறுப்பில் இருந்த திரு. கே.ஆர். நாராயணன் அவர்களைச் சென்று பார்த்து உரையாடி விட்டு வந்தேன் --மிகப் பத்திரமாக எந்தவிதமான ஆபத்தும் இல்லாத அளவுக்கு அந்தக் கூடங்குளம் நமக்கு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து கொண்டும், இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வது என்பது ஒன்று; உற்பத்தி செய்கின்ற மின்சாரத்தை எல்லாம் நாம் எந்த அளவுக்குச் சேமிக்கிறோம் என்பது ஒன்று. இன்னும் சொல்லப்போனால் கொசுவை விரட்டி விட்டால் கூட ஏராளமான மின்சாரம். மிச்சம் வரும். இரவு எல்லாம் பாருங்கள். நீங்கள் கொசுவுக்காக மட்டுமே மின் விசிறிகளைப் போட்டுக்கொண்டு அத்தனை பேரும் படுத்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். எதற்கு வேண்டிய மின்சாரம் எதற்குப் போகிறது பாருங்கள். இதை நாம் நினைத்துப் பார்ப்போம். கொசுவை விரட்டிவிட்டால் அசற்காகச் செலவு செய்கிற மின்சாரம் மிச்சமாகும். அந்த சின்னஞ்சிறிய கொசுவை விரட்டுவதற்காகத் தான் இரவெல்லாம் மின்சாரம் செலவழிந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் இருக்கிற மக்களுடைய வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய மின்சாரம்.

திரு.எம். முகமது கித்திக் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொசுவை விரட்டுவதற்காக கரண்டி செலவழிக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் விரைவையை விரட்டுவதற்கு ஏதாவது யோசனை இருக்கிறதா?

திரு. குமரி அனந்தன் : வெளியிலே படுத்தால் வியர்வை வராது; மின்சாரத்தை மிச்சம் பிடிக்கலாம்.

12.45 மணி

திரு. கோ. வீரையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையை கூட வெளியே நடத்தினால் மின்சாரத்தை மிச்சப்படுத்தலாம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஏற்றுக்கொள்வாரா? (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வெளியே படுக்கலாம் என்று சொல்கிறார் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன். எந்த வயது விருந்து வெளியே படுக்கலாம்? அதிலே விதிவிலக்கு உண்டா? (சிரிப்பு)

[1990 ஏப்ரல் 18]

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னைப் பார்த்தால், என்னைப் படுக்கச் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். எனவே, சில நேரங்களிலே நாம் வெளியே கூட சுவையான செய்தி அவையிலே நடந்தது என்றால் இந்த அவை வெளியே எடுத்துச் செல்லப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீரையன் அவர்கள் சொன்னதற்காக நான் அப்படிச் சொன்னேன். வருகிற மின் சாரத்தை மிச்சப்படுத்துவதற்கான ஒரு செய்தியாக இதைச் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. டிரான்ஸ்மிஷன் டிஸ்ட்ரிபியூஷன் லாஸ் மட்டும் நமக்கு 21 சதவீதம் இது ஜப்பானில் 5.7 சதவிகிதம், ஆக, 5.7 சதவிகிதம் என்று அங்கே இருக்கிற காரணத்தால் நாம் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற மின்சார மோட்டார் பம்ப்செட்ஸ், தண்ணீர் ஹைப்பாஸ்கள் இருக்கின்றனவே, அக்கிரகல்சரிஸ்டுக்கு 11 லட்சத்திற்கு மேல் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோமே, இவைகளை எல்லாம் கொஞ்சம் சீர்படுத்தினால், செம்மைப்படுத்தினால் 300 கோடி கிலோ வாட்ஸ் மின்சாரம் மிச்சமாகும் என்று ஆய்வாளர்கள் நமக்கு முடிவு எடுத்து தந்திருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் நான் குறிப்பிடக் காரணம், ஒரு பக்கத்திலே கூடங்குளமும் வேண்டும், கூடியமட்டிலும் நமது மின்சாரத்தை சரியான வகையிலே நாம் செலவழிக்க வேண்டும் என்பதற்காகதான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். இங்கே, பொதுத்துறை, கூட்டுத் துறை என்ற செய்தி வந்த காரணத்தால் சொல்கிறேன். எதுவாக இருந்தாலும் நம்முடைய முயற்சியை மேலும் மேலும் கூட்டி மின் உற்பத்தியைப் பெருக்கவில்லை யென்றால் சிறப்பாக வராது. இங்கே சொன்னார்கள். இங்கேயே, கோயம்புத்தூரிலேயே கார்களை செய்ய முடியும் என்று சொன்னார்கள். உண்மை. கோயம்புத்தூருக்குதான் பென்ஸ் கார் கம்பெனி வருவதாக இருந்தது. முதலில் ஜெர்மனியிலிருந்து கொடுக்க இருந்தது யாருக்கு என்றால் ஜி.டி. நாயுடு அவர்களுக்குத்தான் என்னகாரணத்தாலோ அவர்களுக்கு இருந்த குழ்நிலையாலோ என்னவோ - அவரும் எப்படி எப்படி எல்லாம் தொழிலை நடத்தினார் என்று உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும்-அது உங்கிருந்து பிறகு டாட்டாவுக்கு போயிற்று. அது அன்றையதினம் கோயம்புத்தூருக்கு வர வேண்டிய ஒன்று. அதுதான் பிறகு டாட்டாவுக்குப் போயிற்று. இன்று உலகம் பூராவுக்கும் அங்கிருந்து அது ஏற்றுமதியாகிறது. நமக்குப் பெருமையாக இருந்தாலும் கூட அது தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து போய்க்கொண்டிருக்குமானால் அது இன்னும் நமக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்திருக்கும் என்கிற காரணத்தாலேதான் அதை சொல்கிறேன்.

அடுத்து, டி.ஐ. சைக்கிள் உற்பத்திதான் சைக்கிள் உற்பத்தியிலே, இந்தியாவிலே முதல் முதலாக தொடங்கியது.

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. குமரி அனந்தன்]

ஆனால் இந்தியாவிலே அது நம்பர் 1 இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. மூன்றாவது இடத்திலோ, நான்காவது இடத்திலோ இருக்கிறது. ஆக, பஞ்சாப் நம்பர் 1 பெருமையை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. முதல் முதலாக நாம் இதனைத் தொடங்கினாலும்கூட நம்பர் 1 ஆக தொடர்ந்து இருக்க முடியவில்லை. என்ன காரணம்? அவர்களுடைய விரிவாக்கத்திற்கு நாம் துணை போகவில்லையா? அல்லது அவர்களே விரிவாக்கத்தை விரும்பவில்லையா? இதைப் பற்றி எல்லாம் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காகதான் சொல்கிறேன். டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ் ஓர் உதாரணத்திற்காக இங்கே சொல்லப்பட்டதே தவிர வேறு எதற்காகவும் அல்ல.

அடுத்து இங்கு மூலப்பொருள் இருந்துதான் எல்லாம் ஆக வேண்டுமென்றால், தொழில் நடக்கும் என்று சொன்னால், சூரத்திலே—நான் இதற்கு ஜப்பானை உதாரணம் காட்ட விரும்பவில்லை—சூரத்திலே வைரமா கிடைக்கிறது? எங்கிருந்தோ வைரத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகளை பட்டை தீட்டுகிறார்கள். அதை பிறகு எல்லா இடங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே, நமது ஸ்கில்ட் லேபர், மிகப் பெருமையான தொழில் நம்மிடம் இருப்பதால், ஓர்க் போர்ஸ் நம்மிடம் இருப்பதால், இன்னும் சொல்லப் போனால், ஏராளமான பேர் நம்மிடம் திறமை படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நுணுக்கமான வேலைகளைக் கொடுக்கலாம். நுணுக்கமான வேலைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும். அந்த அளவில் ஹை டெக்னாலஜி வந்துவிட்டது. இப்போது ஹை ஸ்ட்ரெங்க்த் பிளாஸ்டிக் என்று கொண்டு வந்து விட்டார்கள். ஹை ஸ்ட்ரெங்க்த் பிளாஸ்டிக் என்பது இரும்பு என்ன பணியை செய்து கொண்டிருக்கிறதோ அந்தப் பணியை செய்யும் ஆற்றல் பெற்றது. கார்களில் இருக்கிற ஸ்பிரிங் என்று சொல்லப்படுகிற பட்டைகளை இப்போது பிளாஸ்டிக்கில் செய்துவிட்டார்கள். இந்த ஹை ஸ்ட்ரெங்க்த் பிளாஸ்டிக்கிலே அதனை செய்து விட்டார்கள். அப்படி செய்வதற்கு என்ன காரணம் என்றால், இந்த காரில் இருக்கிற மிகக் கனமான, கடினமான பாகங்களை எல்லாம் பிளாஸ்டிக்கில் செய்கிற காரணத்தால் இரும்பைவிட உறுதியாக லேசாக இருப்பதோடு மாத்திரமல்லாமல், இது துரும்பைப் போல, காற்றைப் போல இருக்கிறது. எனவே, டீசல், பெட்ரோல் இவற்றை ஊற்றிய உடனே அந்தக் கார் ஸ்போர்ட்ஸ் கார் போல ஓடுகிற வாய்ப்பு கனம் இல்லாத காரணத்தாலே இதிலே இருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட நிலையில், இப்போது அது எவ்வளவு நமக்குத் தேவை என்று எண்ணிப் பாருங்கள். டீசல் கிடைக்கவில்லை, பெட்ரோல் கிடைக்கவில்லை. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 7 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அன்னிய செலாவணியை, வெளிநாட்டிலிருந்து இவற்றுக்காக நாம் செலவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி 7 ஆயிரம் கோடி ரூபாயை ஆண்டு ஒன்றுக்கு செலவிட்டுக்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் இந்த ஹை டெக் என்பது எவ்வளவு நமக்கு அவசியமானது என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே, இதையும் நாம் ஒரு பக்கம் பார்க்க வேண்டும், இராட்டினத்திலே நூல் 12-50 மணி

நூற்று அதிலே சட்டை தைத்திருப்பவன் தான் நான், ஆனாலும் அதிலே நான் சொல்வதற்குரிய காரணம், இந்தியப் பெரு நாட்டில் 84 கோடி மக்களுக்கு ஒரு புறம் குடிசைத் தொழிலும், மறுபுறம் பெரும் தொழிலுமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதை சொல்கிறேன். இந்த பிளாஸ்டிக்கை எல்லாம் இப்போது முக்கிய மூலப்பொருளாக எடுத்து தொழில்களில் பயன்படுத்துகின்ற காரணத்தால் நம் முடைய பார்வைகள் வேறு விதமாக வரவே, புதிய சிந்தனை யாளர்கள் புறப்பட்டு வருவதற்கு உரிய ஆக்கப்பூர்வமான உற்சாகத்தை நாம் கொடுத்தாக வேண்டும். இந்த ஊரிலேயே அது இருக்கிறதா என்றால், இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், நம்முடைய நாட்டிலே கூட, அதாவது, மெட்ராசிலே Central Institute for Plastic Engineering and Tools (CIPET) என்று இருக்கிறது மகாராஷ்டிராவிலிருந்து இங்கே வந்து படிக்கிறார்கள். ஏனென்றால், அங்கே கல்லூரி இல்லை. நம்முடைய கிண்டியிலே இருக்கிறது. இங்கே வந்து படித்து, அங்கே போய் தொழிலை ஆரம்பிக்குகிறார்கள். பிளாஸ்டிக் பொருள்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் மகாராஷ்டிராவிலிருந்து வருகிறது. இங்கே படிக்கின்ற ஒரு தோழனுக்கு வேலை இங்கே கிடைக்காது. ஏனென்றால், பெரும் தொழில் பிளாஸ்டிக்கிலே இங்கே இல்லை. எனவே, ஒரு புதிய ஏரியா—ஆட் இஸ் ய நியூ ஏரியா—அந்தப் புதிய இடத்தை எப்படி பிடிப்பது? இன்னும் சொல்லப்பேரனால், தமிழ்நாட்டுக்கு வேண்டியதை இப்பொழுது வெளியேயிருந்து வாங்கிக் கொண்டிருப்பது போக தமிழ்நாட்டிலிருக்கிற மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்கள் அத்தனையும் உற்பத்தி செய்து வெளி மாநிலங்களுக்கும் அனுப்புகின்ற ஒரு நிலைக்கு நாம் உயர வேண்டுமென்ற ஆசையிலே சொல்கிறேன். இதற்கு மோல்டு வேண்டும்: மோல்டு வேண்டுமென்றால் மெட்டல் மோல்டு, உலோக மோல்டு செய்துதான் அந்தப் பிளாஸ்டிக்கைச் செய்ய வேண்டும். அது பக்கெட்டாக இருந்தாலும் சரி, சின்டெக்ஸ் போன்ற, பெரிய தண்ணீர் தொட்டிகளாக இருந்தாலும் சரி, அதற்கான மோல்டைச் செய்ய வேண்டுமென்றால், இப்பொழுது தென் கொரியாவுக்கு அனுப்புகிறார்கள், தைவானுக்கு அனுப்புகிறார்கள். டிசைனை அனுப்பி விட்டால், 4 மாதங்களிலே இங்கே அனுப்பிவிடுகிறார்கள்.

வேலூரில் இதற்கு ஒரு பயிற்சிக் கூடம் இருக்கிறது. நெட்டூர் டெக்னிக்கல் டிரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்—இந்த நெட்டூர் டெக்னிக்கல் டிரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்டிலே மோல்ட் செய்வது

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. குமரி அனந்தன்]

எப்படி என்று கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆக, இந்தக் கல்வி அறிவும், இந்தப் பணமும், இந்தப் புதிய மூலதனமும் எல்லாம் சேர்கின்ற நேரத்திலே கூட, அது ஒரு கலப்புப் பொருளாதாரம் தானோ என்று சொல்ல எனக்குத் தோன்றுகிற காரணத்தாலே சொல்கிறேன், ஏனென்றால், நம் நாட்டிலே மிகத் திறமையான இளைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். மேட்டுரிலேயிருக்கிற சில இளைஞர்கள் சேர்ந்து அருமையான சிலிக்கான் செய்து விட்டார்கள். ஏனென்றால், மணலிலிருந்து 99.99 என்ற அந்த அளவுக்கு பியூரிட்டி கொண்டு வரவேண்டும். அந்த பியூரிட்டியைக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். ஆனால், சிப்ஸ் இன்னும் செய்ய முடியவில்லை. சரியான சிப்ஸ் இன்னும் செய்ய முடியவில்லை. சிப்ஸ் செய்ய முடியாத காரணத்தாலே, நாம் கம்ப்யூட்டர் போன்ற காரியங்களுக்கு இங்கேயிருந்து சிப்ஸ் கொடுக்க முடியவில்லை. வெளியேயிருந்து எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சுற்றிலும் இருக்கின்றவர்களுக்கு நாமே கொடுக்கின்ற அளவுக்கு உயர வேண்டுமென்ற ஆசையிலே இப்படிப்பட்ட மின்னணு நுண்ணிய தொழில் நுட்பங்கள் எல்லாம் வந்து கொண்டிருப்பதை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு நாம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அண்மையிலே நம் முதல்வர் அவர்கள் ஒரு பழப் பதனிடும் தொழிற்சாலையைத் துவக்கி வைத்தார்கள். அது ஒரு நல்ல பணித் தமிழகம் எங்கும் சில இடங்களிலே கிடைக்கின்ற பழங்கள் வீணாகி, அழுகிப் போவதை நாம் பார்க்கின்றோம். சில நேரங்களிலே, நேற்று கூட லாரி ஓடவில்லையென்றால், எங்கோ ஓரிடத்திலே தக்காளி விளைந்து கிடக்கிறது என்று சொன்னால் அவையெல்லாம் இன்று வீணாகிப் போகுமேயானால், பயனற்றுப் போகின்றன. அதைப் போல, என்ன, என்ன, எங்கு, எங்கு கனி வர்க்கங்கள் கிடைக்கின்றனவோ, அவற்றையெல்லாம் இங்கேயே பதப்படுத்த ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதனை பதப்படுத்துவோருக்கு இது ஒரு ஸ்டெப்பிங் ஸ்டோனாக இருத்தல் வேண்டும். ஒரு படிக்கல்லாக இருத்தல் வேண்டும். எதற்கு இதனைச் சொல்கிறேன் என்றால், கர்நாடகத்திலிருந்து வேகன் வேகனாக, இளநீரைக் கொண்டு போய் டெல்லியில் விற்கிறார்கள் அதிலிருக்கின்ற நீர் லேவ்ளவு—அதனைச் சுற்றிலும் எவ்வளவு பொருட்கள்; அதற்குப் பதிலாக, தமிழ்நாட்டிலேயிருக்கிற இளநீர் இன்னும் சில இடங்களிலே தேங்காய் உடைக்கிறோமே, கோயில்களிலே சில ஆயிரக்கணக்கான தேங்காய் உடைக்கிறோம். அந்த நீரை எடுத்து பதப்படுத்திப் பாதுகாக்க முடியுமா? இளநீரைப் பதப்படுத்தி பாதுகாக்க முடியுமா. பனையிலிருந்து இறக்குகின்ற பதநீரைப் பதப்படுத்தி பாதுகாக்க முடியுமா—உவற்றையெல்லாம் ஏற்றுமதிசெய்ய முடியுமா? உவையெல்லாம் நியூ ஏரியாஸ்— அங்கங்கே தொழில்கள் உற்பத்தியாவதற்கு வாய்ப்பிருக்கும்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

இன்னும் சொல்லப் போனால், சென்னையிலே இந்த முதலாளிகளோடு கலந்து பேசுவதற்கு ஒரு அமைப்பு ஐ.ஐ.டி.யிலே இருக்கிறது. அதைப் போலவே, திருச்சியிலே ஏற்படுத்தலாம்; கோயம்புத்தூரிலே ஏற்படுத்தலாம்; மதுரையிலே ஏற்படுத்தலாம். எந்த, எந்தப் புதிய பொருள்களை வைத்து, என்ன, என்ன தொழில்களைக் கொண்டு வரலாம் என்று சொல்கின்ற சிந்தனை நமக்குத் தேவை என்பதற்காக நான் இதனைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்த செய்தியாக ஒரே ஒரு முக்கியமான செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், அந்தப் பெருமக்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள், நரிமணம், தஞ்சை மாவட்டத்திலே பல் இடங்களிலே கிடைக்கின்ற கேஸ் அங்கே கிடைக்கின்ற ஆயில் இவற்றை வைத்து நாம் நிறைய சாதனைகளைச் செய்ய முடியும் என்பதற்கு ஒரு சின்ன உதாரணம் சொல்கிறேன். பம்பாயிலே எரிந்து கொண்டிருப்பதைப் போல், நாம் அந்த இயற்கை வாயு எரிவதற்கு அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று முடிவு செய்தாக வேண்டும்; ஒரு தீக்குச்சி அளவு கூட வீணாக போகாமல், இந்தத் தமிழ்நாடு அரசு பயன்படுத்தும் மத்திய அரசாங்கத்தை வலியுறுத்தி, சண்டையிட்டு போர் செய்து போர் செய்து என்றால், வாதம் செய்துதான் வேறு டோர் அல்ல; செய்தாவது நாம் எல்லா உதவிகளையும் பெற்று, அங்கே பல தொழில்களைக் கொண்டு வந்து, அந்த நாச்சுரல் காஸ் வீணாகாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். நேச்சுரல் காஸிலிருந்து முதலில், சின்ன, சின்ன அளவிலே அங்கே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யலாம்.

12-55 மணி

நாம் முதலிலே சின்ன சின்ன இடங்களிலே அங்கே மின்சார உற்பத்தி செய்யலாம். எப்படி கரியை எரித்து நாம் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறோமோ, எப்படி எண்ணையை எரித்து செய்கிறோமோ அதைப்போலே இந்த 'காலை' எரித்து செய்யலாம். அந்தக் 'காலை' எரித்து செய்வது மட்டுமல்ல இன்னொன்று அங்கே எல்.ஐ.பி. ஏராளமாக தயார் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஏன் நகரங்களிலே செய்திருப்பது எல்லாம் ஓரளவுக்கு இருந்துக்கொண்டிருக்கிற கிராமங்களுக்கு அந்த எல்.ஐ.பி.யை பரப்பவேண்டியதுதானே? அடுப்பு வாங்குவதற்கு எங்கே போவது என்று சொன்னால், அந்த எல்.ஐ.பி-க்கு டெபாசிட் கட்டுவதற்கு எங்கே போவது என்று சொன்னால் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் கொடுக்கலாமே! அந்தப் பொருள்களையே ஈடாக வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் கொடுக்கட்டுமே!

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

இப்போது விறகுக்காக அலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் பெண்மணிகள். விறகுக்காக இருக்கிற காடுகளை எல்லாம் அழித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோமே. ஏன் காடுகளை அழிக்க வேண்டும்? நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். ஒரு குழாய் போட்டு கொண்டு வா அந்த வாயுவை என்று சொன்னார்கள். ஒரு நாளைக்கு அங்கே எரிந்துகொண்டிருக்கிற அந்த வாயுவினுடைய மதிப்பு 18 கோடி ரூபாய். 18 கோடி ரூபாய்க்கு எரிந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதை எல்லாம் ஒருவன் சொன்னான். ‘‘சூரிய மையத்திலிருந்து வெப்பம் எடுக்க வேண்டும்; அதே நேரத்தில் அந்த வெப்பம் என் மனைவியின் அமுத விரல்களிலே அடங்கவும் வேண்டும்’’ என்று சொன்னான். அதைப்போல அந்த சமையலடியைப் போய்ச் சேரவேண்டும். அந்த வாயு அந்தச் சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விரைவில் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, துணைச் சபாநாயகரிடம் ஐந்து நிமிடங்கள் அனுமதி கேட்டிருந்தேன். அதற்குள் முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதை நானும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இன்னும் ஓரண்டு மணித் துளிகளில் முடித்து கொள்ளுங்கள்

திரு. குமரி அனந்தன்: அதற்குள் முடித்துவிடுகிறேன். எனவே சின்ன சின்ன இடங்களிலே கூட நாம் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு இந்த ‘சாலை’ பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

அதைப்போலவே ‘ரீஃபைனரீஸ்’ இருக்கின்றன. மிகப் பெரிதாக ரீஃபைனரீஸ் போடுவதைவிட நீங்கள் 110 கோடி ரூபாய், 120 கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் போடுகிறீர்கள் — வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை, வரட்டும்-25 கோடி, 30 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு ரீஃபைனரீஸ் போடுவதன் மூலம் அந்தத் திட்டங்களை அங்கேயிருந்து எடுத்துச் செல்வதற்குப் பதிலாக இதையே அங்கே கொண்டு போய், எப்படி பெருந்தலைவர் காமராஜர் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிற இடங்களுக்கு கிராமத்து மக்கள் எல்லாம் வாருங்கள் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக கிராமங்களுக்குப் பள்ளிக்கூடங்களைக் கொண்டு போனாரோ—உதாரணத்திற்குச் சொன்னேன்—அதைப்போலவே இவைகளைச் செய்கிறபோது அந்த தஞ்சாவூர் பகுதியிலே பூமியில் இருந்து லெனியே வருகிற தென்றல் டோலே அந்த வாயுவை நாம் கருத வேண்டுமே தவிர நம்மை முழக்கடிக்கிற ஒரு புயலாகக் கருதவேண்டியதில்லை என்பதற்காக இதை நான் சுட்டிக் காட்டினேன்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

இன்னொரு முக்கியமான தகவல். எனவே மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். ஏனென்றால் இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த அக்கரை காட்டுகின்ற ஒன்று புவியியல் சுரங்கத் துறை. இந்த 'டாமின்' என்பதை பொறுத்த வரையில் அதற்கு அதிக அக்கரை காட்டுகிற காரணத்தாலே ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்வதற்கு தாங்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1968-லேயிருந்து 1974 வரையில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையினுடைய டெவலப்மென்ட் 'பிராஜெக்ட்' என்று சொல்லுகின்ற அடிப்படையிலே கனீம் ளைங்கள் எல்லாம் கண்டுப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இன்று ஏறத்தாழ 13 இலட்சம் ஏக்கரிலே கரும்புக் கல்லும், 4,000 இலட்சம் ஏக்கரிலே 'பாரடைட்' என்று சொல்லுகின்ற சாம்பல் வண்ண கற்களும் கிடைக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். இவை எல்லாம் அதிகாரிகள் சொடுகின்ற புள்ளி விவரங்கள்தான்.

இந்த புவியியல் சுரங்கத் துறை ஜியாலஜி அண்ட் மைனிங் என்பது 1983-லே தொடங்கப்பட்டது. இந்த 7 ஆண்டு காலத்தில் ஏறத்தாழ 40 கோடி ரூபாய் ருமானத்தை ஈட்டியிருக்கிறது. ஆனால் 1983-லேயிருந்து 1988 வரையிலே உள்ள இடைப்பட்ட காலத்தில் அதற்கு 72 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 7 ஆண்டு காலத்திலே அதற்கு 40 கோடி ரூபாய் இலாபம், 5 ஆண்டு காலத்திலே அதற்கு 72 கோடி ரூபாய் இழப்பு, இந்த 72 கோடி ரூபாய் இழப்பு என்று சொல்வது யார் என்றால் மாநிலக் கணக்காய்வுத் தலைவர் Accountant-General of our State. அவர்களுடைய இந்த அறிக்கையிலே என்ன கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் கல்லை அளவு எடுப்பதிலே ஏற்பட்ட தவறோ அல்லது கணக்குப் பார்த்ததிலே ஏற்பட்ட தவறோ வந்திருக்கிறது. இத்தனை மீட்டர் கல்-10 மீட்டர் என்பதை 5 மீட்டர் என்று அளவு எடுத்த முறையிலோ அல்லது 5 மீட்டர் என்று கணக்கிட்டதற்குப் பிறகு பணம் வாங்குகிறபோது 2 மீட்டர் என்று கணக்கிட்டதாலோ ஏற்பட்ட இழப்பு என்று அவர்கள் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் இதை பக்கம் உள்ளிட்டு குறிப்பெடுத்து வைத்திருக்கிறேன். இப்படி இந்தவகையில் 18 கோடி ரூபாய்க்கு கல் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கல்லுக்குப் போடுகிற லோக்கல் டாக்ஸ் இருக்கிறது. அந்த லோக்கல் டாக்ஸ் என்று சொல்லுகின்ற உள்ளூர் வரியிலே போடுகின்ற உபரி வரியும் சேர்ந்து எவ்வளவு வரும் என்றால் 54 கோடி ரூபாய் வரும். ஆக, உள்ளூர் வரி, உள்ளூர் வரியிலே போடுகிற உபரி வரி—இந்த இரண்டும் சேர்ந்து 54 கோடி ரூபாய். எதற்கு? இந்த 18 கோடி ரூபாய் கல்லுக்கு. ஆகவே கல்லிலே 18 கோடி ரூபாய் இழப்பு.

1990 ஏப்ரல் 18]

13-00 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் ஒப்புதலுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலக்கியச் செல்வர் அவர்கள் ஓர் அழகான வாக்கியத்தோடு முடிக்கவேண்டுகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன்: அந்தக் கல் சரியாகக் கணக் கிடப்பட்டு இருக்குமானால், அதிலே வர வேண்டிய அந்த 54 கோடி ரூபாய் வரவில்லை. எனவே, 72 கோடி ரூபாய்க்கு அங்கே இழப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதையெல்லாம் சொல்வது எந்த அரசு, யார் செய்தது, எந்த அதிகாரி என்பதிலே கூட எனக்கு அதிகமான அக்கறை இல்லை. முதல்வருக்கு முன்னாலே இதனைச் சொல்வதன் மூலம் ஜினிமேல் இழப்பு ஏற்படாமல் தடுக்கப்படும் என்பதும், இழப்பு ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் விடுபட மாட்டார்கள் என்பதும் தான் என்னுடைய நோக்கம்.

அடுத்து, ஏன் என்ன காரணத்தால் இவைகளெல்லாம் ஏற்படுகின்றன என்பதைப்பற்றி ஒரு அரை நிமிஷத்திலே சொல்லி விடுகிறேன். இந்தத் துறைக்கு 500 சுரங்கங்கள் இருக்கின்றன. இந்தத் துறைதான் இந்த 500 சுரங்களைப் பார்க்கிறது, சிறு கனிமம், பெரும் கனிமம் போன்றவைகளெல்லாம். பார்ப்பது இதே துறைதான். இப்பொழுது டாமின் மூலம் டாமினும் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய ஓர் அங்கம்தானே? இந்த டாமின் மூலம் இப்பொழுது 100 குத்தகைதாரர்கள் வந்தால் அதையும் இந்த ஜலாக்காதான் பார்க்க வேண்டும். இவ்வளவு டார்த்தத்திற்குப் பிறகு, இவைகள் எங்கெங்கே பரவிக்கிடக்கின்றன? தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவிக்கிடக்கின்றன. தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவிக் கிடக்கின்ற கோடிக் கணக்கான ரூபாய் ரூவாய் தருகின்ற இந்தத் துறைக்கு 18 மாவட்டங்களிலும் கிளைகள் இருக்கின்றன. ஒரண்டு மாவட்டங்களிலே கிளைகளே இல்லை. அந்த மாவட்டத்திலே கிளையே இல்லை என்றால், இப்பொழுது என்னுடைய சிதம்பரனார் மாவட்டத்திலே கிளை கிடையாது; திண்டுக்கல்—காயிதே மில்லத் மாவட்டத்திலே கூடக் கிளை கிடையாது. கிளை கிடையாது என்பது மட்டுமல்ல; கிளை இருக்கின்ற இடத்திலே என்ன என்பதைப் பற்றி நான் ஒரு சின்ன செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அந்தக் கிளை இருக்கின்ற இடங்களிலேயெல்லாம் மொத்தமாகக் கணக்குப் பார்த்து, சென்னையிலே இருக்கிற தலைமையகத்தையும் கணக்குப் பார்த்தால், எக்ஸ்பர்ட்ஸ் என்று சொல்லுகின்ற தொழில் நுட்ப வல்லுனர்கள் 350 பேர் மொத்தம் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்குத் துணை புரிகின்ற அமைச்சுப் பணியாளர்கள் என்று சொல்கின்ற அசிஸ்டென்ட்ஸ் 60 பேர் இருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு துறையிலேதான் நான்கு அதிகாரிகளுக்கு ஒரு அசிஸ்டன்ட். மற்ற எல்லாத் துறைகளிலும்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

ஒரு அதிகாரிக்கு 4 அசிஸ்டன்ட்ஸ் இருப்பார்கள். இந்த ஒரு துறையிலேதான் 4 அதிகாரிகளுக்கு ஒரு அசிஸ்டன்ட் இருக்கிறார். அதனாலே என்ன இழப்பு என்று சொன்னால், சேலத்திலே. மதுரையிலே, திருச்சியிலே, இப்படிப்பட்ட பெரிய இடங்களிலே கூட, இந்தக் கிளை அலுவலகத்திலே ஒரு டைப்பிஸ்ட் கிடையாது. ஒரு டைப்பிஸ்ட் இல்லாமல் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே குத்தகைதாரரே தன்னுடைய டைப்பிஸ்டை இரவலுக்குக் கொடுக்கிறார். அந்த டைப்பிஸ்ட் இதையும் அடிக்கிறார். உள்ளேயிருக்கின்ற பைலிலே இருப்பதையும் படிக்கிறார். அடிப்பதும், படிப்பதும் ஒரே நேரத்தில் நடக்கிறது. எனவே, இந்தக் குத்தகைதாரரே நிர்வகிக்கிறாரோ என்று சொல்லுகின்ற சூழ்நிலை அங்கே உருவாகிறது என்பதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்தத் தலைமையகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இந்தத் தலைமையகத்திலே வேலை செய்கின்ற முக்கியமான அதிகாரிகள் என்று சொல்லுகின்ற எக்ஸ்பர்ட்ஸ், அவர்கள் 42 பேர். ஆனால், அவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கின்றவர்கள், உதவியாளர்களாக இருக்கின்றவர்கள் 32 பேர். இந்த 32 பேரிலே ஏவலர்கள், காவலர்கள் போக அசிஸ்டன்ட்ஸ், ஜூனியர் அசிஸ்டன்ட்ஸ், டைப்பிஸ்ட் போன்றவர்கள் 17 பேரேதான். அதனால் என்ன நடக்கிறது என்றால் 42 பேர் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளியேயெல்லாம் சென்று, எங்கே எங்கே கனிம் உள்ளம் கிடைக்கிறது என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டிய அற்புதமான ஆற்றலையும், திறமையையும் படைத்தவர்கள். 4,500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றவர்கள், கிளார்க்கினுடைய பணியினைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக, அதிகாரிகளுக்குள்ள சம்பளத்தைக் கொடுத்து ஒரு அசிஸ்டன்ட்டுக்குள்ள வேலையை நாம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம் இந்த சென்னையிலே என்பதற்காக இதை நான் சொல்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இதோடு தொடர்புடைய ஒரு செய்தியை சொல்லிவிட்டு முடிக்கிறேன்.

இங்கே கோயம்புத்தூரிலே—மன்னிக்க வேண்டும். இவை களுக்கெல்லாம் என்னிடம் ஆதாரங்கள், சில குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அக்கவுண்டெண்ட் ஜெனரல் கொடுத்த, நமது Organisation and Management கொடுத்த ரிப்போர்ட், எல்லா ரிப்போர்ட்களையும் நான் கையிலே வைத்திருக்கிறேன். முதல்வரவர்கள் கேட்டார்கள் என்று சொன்னால் நான் கொடுப்பதற்குச் தயாராகவும் இருக்கின்றேன்.

கிருஷ்ணகிரிக்குப் பக்கத்திலே மகாராஜா கடை என்று சொல்லுகின்ற இடத்திலே, தங்கம் கிடைக்குமா என்று பார்க்கிறார்கள். தங்கம் கிடைக்குமா என்று பார்க்கும்பொழுது,

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. குமரி அனந்தன்]

87-88-லே முதற்கொண்டு .16.6 வரை தங்கம் கிடைக்கும் என்று ஒரு ரிப்போர்ட்டு. .1, அதாவது பத்தில் ஒரு கிராம் முதற்கொண்டு 6.6 கிராம் வரை தங்கம் கிடைக்கிறது ஒரு டன் மண்ணுக்கு. ஒரு டன் மண்ணை வெட்டி எடுத்தால் பத்தில் ஒன்றிலேயிருந்து 6.6 வரை கிடைக்கிறது என்று 87-88-லே நமக்கு ஒரு கணக்கு. 89-90-லே கணக்கு என்னவென்றால், ஒரு கிராம் முதற்கொண்டு 3.5 வரை கிடைக்கிறது. Ranging from 1 முதல் 3.5. இப்பொழுது என்ன நாம் சொல்லி யிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், 90-91-லே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொடுத்த இந்த அறிவிப்பிலே என்ன இருக்கிறது என்றால், .1 முதற் கொண்டு .3 வரை. பத்திலே ஒரு கிராமிலிருந்து, பத்திலே 3 கிராம் வரைதான் அங்கே தங்கம் கிடைப்பதற்கு ஒரு டன் மண்ணை வெட்டி எடுத்தால் கிடைப்பதற்கு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இது உண்மையிலேயே என்ன நிலை என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. அதிகாரிகள் சரியான ஒரு கணக்குக் கொடுத்து இருக்கிறார்களா? நமக்கும் தங்கம் கிடைக்கிறது என்றால் உண்மையிலேயே ஓரளவுக்குக் கிடைத்தால் வெட்டியெடுக்க முடியும் என்பதற்காக சொல்கிறேன். ஒரு துரப்பணக் கருவி அங்கே நிரந்தரமாக இருக்கிறது. ஏழு துரப்பணக்கருவிகள் நமக்கு

13-05 மணி

உள்ளன. ஏழு துரப்பணக் கருவிகளிலே ஒன்று சிவகங்கைக்கு போயிருக்கிறது. இன்னொன்று நெய்வேலிக்கு போய் இருக்கிறது. இன்னொன்று குன்னூர் மலைப்பகுதிக்கு போய் இருக்கிறது. இன்னொன்று மகாராஜா கடைக்கு போய் இருக்கிறது. ஏழில் நான்கு தான் வேலை செய்கிறது. மூன்று வேலை செய்கிற நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் வேலை இல்லாமல் சும்மா இருக்கிறது, எனவே, ஆய்வு செய்ய வேண்டியது எவ்வளவோ இருக்கிற நேரத்தில் வேலை செய்யாமல் மூன்று சும்மா இருக்கிறது என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வேறு எதுவும் இல்லை, ஒரு வேண்டுகோள் தான். கன்சைன்மென்ட் டாக்ஸ் என்பது நமக்கு வரும். நீங்கள் வெற்றிகரமாக வாதாடி அதை பெற்று விடுவீர்கள். அதிலே ஐயம் இல்லை. இது உற்பத்தியாகிற ஒரு மாநிலம், உற்பத்தி செய்கிற மாநிலம். இந்த மாநிலத்திலேயிருந்து வெளியே பொருள்கள் போகிறபோது உங்களுக்கு கன்சைன்மென்ட் டாக்ஸ் என்று வருகிறபோது ஏராளமான பணம் வரப் போகிறது. அதைப்போல இப்போது எக்சைஸ் டியூட்டியை மத்திய அரசாங்கம் அதிகப்படுத்தி இருக்கிறது. டீசல் விலை, பெட்ரோல் விலை, ஏர் ப்ரைட், டிரையின் ப்ரைட் எல்லாவற்றையும் ஏற்றி இருக்கிறது. ஆகவே, மூலப்பொருள் வந்தாலும் சரி, வேறு

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

எந்தப் பொருள் வந்தாலும் விலை ஏறும். மூலப்பொருள் களுக்கெல்லாம் விலை ஏறுகிறபோது 'பைனல் புராடக்ட்ஸ்' விலை ஏறும். 'பைனல் புராடக்ட்ஸ்' விலை ஏறுகிறபோது சேல்ஸ் டாக்ஸ் தொகை அதிகப்படும். எனவே, கன்சன்மெண்ட் டாக்ஸ், சேல்ஸ் டாக்ஸ் இவைகள் தொகை எல்லாம் அதிகப் படுகிறபோது, இந்த தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் கொண்டு வந்து நாம் செல்வத்தை ஈட்டி தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு வளமான வாழ்வை காட்ட வேண்டுமென்று எண்ணுகிற நேரத்தில், மது தொழிற்சாலைகளையும் திறக்க வேண்டுமா? அதன்மூலம் வருகிற வருவாய் நமக்கு தேவை தானா வேறு இனங்களில் நாம் கொண்டு வரலாம் அல்லவா! எனவே, தயவுசெய்து தொழில் என்று வருகிறபோது மலிவு விலை சாராயம் செய்கிற அந்தத் தொழிலைத் தொழிலாக கருதவே வேண்டாம். இத்தனை வருவாய் நமக்கு வரவிருக்கிற காரணத்தால், நீங்கள் அதைச் செய்ய வேண்டாம் என்று உங்களை கேட்டு, மற்ற வகைகளில் உங்களுடைய உற்சாகமான ஊக்கமான, ஆற்றல்மிக்க தலைமை தமிழகத்தில் தொழிலை உற்பத்தி செய்தது, தொழிலாளர்களை வாழ வைத்தது என்று சொல்லி விளைவுகளை எங்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று சொல்லி அமர்கிறேன்,

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில்கள் மற்றும் தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் நல்லமுறையில் இருக்க வேண்டுமென்றால், அங்கே விவசாயம் நன்றாக இருக்கவேண்டும். அதோடு தொழில் வளமும் நன்றாக அமைந்தால் தான் நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் நன்றாக அமையும் என்ற அடிப்படையில், இந்த தொழில் மானியமானது முக்கியமான இடத்தை இன்றைக்கு வகித்துக் கொண்டு வருகிறது. வேலை வாய்ப்பைத் தேடி கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மக்கள் இன்றைக்கு நகரங்களுக்கு வருகிறார்கள் என்று சொன்னால், அங்கே மேலும் பல தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கினால்தான் அந்த மக்களை கிராமங்களில் தங்க வைக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில் தான் பல்வேறு தொழில்களை உருவாக்குவதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அன்றைக்கு அதற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து பல தொழில்களை உருவாக்குவதற்கு அனுமதியைப் பெற்று அளித்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய காலத்தில் தான் சிறிய தொழில்களுக்கு, இங்கே தமிழகத்தில் இருக்கிற பல தொழிற்சாலைகளுக்கு நல்ல வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் பல்வேறு சலுகைகள் எல்லாம் வழங்கப்பட்டு, அவைகள் எல்லாம் ஊக்கப்

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விபரங்களை எல்லாம் பல்வேறு நிறுவனங்கள் இன்றைக்கு எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

13-10 மணி

Kothari's Industrial Directory என்ற டைரக்டரி 1986 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிற கருத்து : “With its broad-based and well-balanced industrial complexes, Tamil Nadu occupies a prominent place in the industrial map of India. Large and medium scale units and technology-oriented small-scale industries have emerged in various parts of the State. The growth and dispersal of industries all over the State is largely due to the infrastructure and other incentives including financing and training offered by the State. These incentives have attracted increasing investment by the private sector and significant progress has been achieved on a wide range of industries like textiles, metal and metallurgical products, chemicals, agricultural equipments, mechanical, electronics and engineering goods” என்று சொல்லி அதனுடைய வளர்ச்சியை சொல்கிறபோது அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். 1970 ஆம் ஆண்டு டாக்டரிகள் சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட டாக்டரிகள் 6200 தான் இருந்தன. 1977-ஆம் ஆண்டு 8,000 ஆக உயர்ந்து இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு 1982-ம் ஆண்டு 11,000 ஆக உயர்ந்து, இன்றைக்கு நான் அறிந்து இருக்கிறேன், சுமார் 20 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டு இருக்கிற அந்த பேக்டரிகள் எல்லாம் இன்றைக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அந்த அளவிலே இன்றைக்கு தொழில் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அங்கே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு நாம் எந்த அளவிற்குச் சலுகைகளைச் செய்கிறோமோ, எதையெல்லாம் ஊக்கப்படுத்துகிறோமோ, அதைப் பொறுத்துத்தான் அமையும். தொழில்கள் வளருவதற்கு மிக முக்கியமானதாக இருப்பது மின்சாரம். இந்த மின்சாரத்தை அதிகமான அளவிலே உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற முறையிலேதான் முந்தைய அரசிலே, புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், அதற்கு அதிகமான அளவிலே முக்கியத்துவம் வழங்கியதன் காரணமாக அதிலே நாம் கணிசமான முன்னேற்றத்தை அடைந்திருக்கிறோம், எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற ஒரு குறிப்பின்படி இன்றைக்கு இதனுடைய வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், ஆல் இந்தியா ரேட்டைவிட, நாம் மிக அதிகமான அளவிலே, இந்த 1987-88 ஆம் ஆண்டு

[திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

வரையிலும், மிக அதிகமான அளவிற்கு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். அங்கே ஆல் இந்தியா அளவிலே கிராஸ் பவர் ரேட் 5 சதவீதம் என்று சொன்னால், நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 6 சதவீதமாக அது உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த அளவிலே மின்சாரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து தொழிற்சாலைகளுக்கு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், தொழில் வளர்ச்சியிலே நாம் ஒரு தன்னிறைவை அடையவேண்டும் என்பதற்காக இதையெல்லாம் அன்றைக்கு அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது.

சென்ற ஆண்டு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மானியத்திலே சொல்கிற நேரத்தில் பல்வேறு விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்குச் சொல்லப்பட்டது, சுமார் 260 கோடி ரூபாய் அளவிலே புதிய திட்டங்களை அரசாங்கம் செயல்படுத்த இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவிலே அவர்கள் 12 தொழிற்சாலைகளினுடைய பட்டியலைக்கூட இந்த அவையிலே அளித்திருக்கிறார்கள். அவைகளை உருவாக்குவதற்கு புரட்சித் தலைவர் அரசுதான் காரணம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு அவர்கள் அறிவிப்பிலே சொன்னார்கள், அன்று பொறுப்புக்கு வந்து 100 நாட்களுக்கூட ஆகவில்லை, 100 நாட்களுக்குள்ளாக 260 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டங்களை அன்று உருவாக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவிப்படுத்திக்கொண்டு, அதற்காக 2 ஆண்டுக்காலமாக அதனுடைய தலைவராக இருந்த டி.கோவினுடைய தலைவரும், தொழில் அமைச்சருமாக இருந்த ராஜாராம் போன்றவர்களும் எடுத்துக் கொண்ட பெருமூயற்சியின் காரணமாகத்தான் அந்த அளவிலே நம்முடைய தமிழகத்திலே தொழில் வளங்கள் உருவாவதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு நாம் பார்ப்பது எல்லாம் சர்க்கரை ஆலையைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைக்கு பல திட்டங்களை நாம் அறிவித்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு இருக்கிற ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில், கூட்டுறவுத் துறையிலே இன்றைக்கு ஆலைகளைத் துவக்குவதற்காக மத்திய அரசிடம் அனுமதி பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் இவைகளினுடைய செயல்பாடுகள் எந்த அளவிற்கு இருந்துகொண்டு வருகின்றன? அநூர் நகரத்திலும், அதைப்போல அறந்தாங்கியிலும் கூட்டுறவுத் துறையிலே சர்க்கரை ஆலையைத் துவக்குவதற்காக ஏற்கனவே புரட்சித் தலைவர் அரசு அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இன்று வரையிலும் அவைகள் துவக்கப்படுவதற்கு வேண்டிய அறிகுறிகள் காணாத நிலையைத்தான் நாம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அறந்தாங்கியைப் பொறுத்தவரையில் நான் அறிந்திருப்பது, அங்கே எல்லாம் ஷேர் கேப்பிட்டல்களையும்

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

கூட்டுறவுத்துறை மூலமாக வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தால். இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக நாம் அதைத் துவக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், அந்த லைசென்சும் ரத்து செய்யப்படுகின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய தமிழகத்திலே முன்பே மத்தியிலே ஆண்ட ராஜீவ் காந்தி அரசானது, 15 ஆலைகளைத் துவக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே மேலும் 4 ஆலைகளுக்கு வேண்டிய உரிமைகளை நாம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை இந்த அரசு மேலும் பெற்று, அந்த ஆலைகளை எல்லாம் தமிழகத்திலே உருவாக்கி, தமிழகத்திலே சர்க்கரை உற்பத்தியை அதிகமான அளவிலே செய்வதன் மூலமாக இங்கே வருவாய் அதிகமாக வருவதற்கும், அதே நேரத்தில் பலருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், சர்க்கரை ஆலைகளினுடைய லாபத்தை வைத்துக் கொண்டு ஏற்கனவே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியைத் துவக்குவதற்கு உத்தரவுகளை வழங்கியிருந்தார்கள். ஆனால் நான் அறிந்திருக்கிற வரையில், அந்த விவசாயக் கல்லூரியைத் துவக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் நிறுத்தியிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல், அந்தக் கல்லூரியைத் துவக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், கோவையிலே ஏற்கனவே ஒரு விவசாயக் கல்லூரி இருக்கிறது, அதைப் பல்கலைக்கழகமாக மாற்ற இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு புதிய பல்கலைக்கழகம் வருவதிலே மிக்க மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் ஒரே ஒரு கல்லூரியை வைத்துக் கொண்டு, எப்படி பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்க முடியும் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அந்த அளவிலே அங்கே மேலும் பல கல்லூரிகளை உருவாக்குவதற்கு நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற இந்த சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து கிடைத்திருக்கிற லாபத்தை வைத்து, அந்தக் கல்லூரிகளை உருவாக்கினால், பின்னால் பல்கலைக்கழகம் வருவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அந்த அளவிலே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

13-15 மணி

இன்றைக்கு சர்க்கரை ஆலைகளிலேயிருந்து உப பொருளாகக் கிடைப்பது மொலாசஸ். இந்த மொலாசசை நாம் பல்வேறு நல்ல காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்தலாம், மக்களை மேலும் மேலும் வறுமைக் கோட்டிலே தள்ளுகிற காரியத்திற்கும் பயன்படுத்துவதற்குக் கூட வாப்பி இருக்கிறது. ஆனால் இந்த மொலாசசை ஒதுக்குவதிலே இன்றைக்கு எந்த நடைமுறையை கடைப்பிடிக்கிறோம் என்பதை அரசு தெளிவுபடுத்தவேண்டும். ஏனென்று சொன்னால், நான் அறிந்திருக்கின்றவரையிலே இன்றைக்கு சென்னையிலே இருக்கின்ற ஒரு பிரபலமான அரசியல் பிரமுகருக்கு 90,000 லிட்டருக்கு மொலாசஸ் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு பேக்டரியோ அல்லது மற்ற வசதிகளோ இல்லாத சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டு, அவர்களின் மூலமாக யாரோ சிலர் லாபம் அடையக் கூடிய முறையில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் எந்த அளவிலே இந்த மொலாசசை எப்படி ஒதுக்குகிறார்கள் என்பதை எல்லாம், அதற்கான குறிப்புகளை அரசாங்கம் இன்றைக்கு தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு புகளூர் காகித ஆலையைப் பொறுத்தவரையில் சென்ற ஆண்டு வரையில், அது நஷ்டத்திலே செயல்பட்டு வந்ததாகவும், இன்றைக்கு ரூ. 30 கோடி அளவிலே லாபம் அடைந்திருக்கின்றது என்பதை பார்க்கும் போது நாம் பெருமையாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அனால் எந்த அளவிலே அது உருவாக்கப்பட்டது? அந்த புகளூர் ஆலை உருவாக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே சிலர் பல்வேறு குற்றச் சாட்டுகளை இதே மன்றத்திலே அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்காக ரூ. 230 கோடி ஆகுமா? இதிலே தவறுகள் இருக்கலாம். (வ்வளவு பெரிய தொகை செலவு ஆகாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கடலூரில் நாம் பேப்பர் ஆலையைத் துவக்க இருக்கிறோம். அதற்கு ரூ. 800 கோடி செலவு என்று சொல்கிறோமே, அந்த புகளூர் ஆலையைப் பொறுத்தவரையில் 1.40 இலட்சம் டன் அதனுடைய உற்பத்தித் திறன் அன்றைக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இன்றைக்கு கடலூரில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற அந்த நியூஸ்பிரிண்ட் ஆலையினுடைய திறனானது இரண்டு இலட்சம் டன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவைப் பார்ப்போமேயானால் ரூ. 800 கோடி அளவிலே அதற்கு முதலீடு என்று சொன்னால் அன்றைக்கு அவர்கள் சொன்ன அதேமாதிரி குற்றச்சாட்டைக் கூட சொல்கிறேன். ஆகவே எங்களுக்கும் அந்தச் சந்தேகம்

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

வருகின்றது. ஏனென்று சொன்னால் 1.40 இலட்சம் டன் உற்பத்திக்கு ரூ. 230 கோடி, அதையே தவறு என்று சொல்கின்றவர்கள் இன்றைக்கு இரண்டு இலட்சம் டன் உற்பத்திக்கு ரூ. 800 கோடி என்று சொன்னால், டோஃபர்ஸ் டோன்று இதிலே ஏதாவது தவறுகள் இருக்குமோ என்று மக்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிலே இதிலே தவறுகள் இருப்பதாக நான் சொல்லவில்லை. ஏற்கெனவே இதே மன்றத்தில் ரூ. 230 கோடி அளவிலே டல ஆண்டுகளாக இந்த ஆலையைத் துவக்குவதிலே பல கிரமங்கள் ஏற்பட்டதன் காரணமாக அதனுடைய விலை கூடிய நேரத்திலே குற்றச்சாட்டுகளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இந்த மாபெரும் ஆலையை உருவாக்குவதற்காக, செயல்பட்டிருக்கின்ற அந்தச் செலவைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுக்கும் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தெளிவாக விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நரிமணத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளை அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற மக்களுக்காக உருவாக்குவதற்கு அங்கே கிடைக்கின்ற அந்த எண்ணெயைக் கொண்டு, ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று ஏற்கெனவே இருந்த அரசு திட்டங்களை வகுத்திருக்கின்றது. அந்த அளவிலே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து அதை மேலும் கிறப்பான முறையிலே செய்வதற்கு நம்முடைய மாநில அரசு முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மிக முக்கியமாக இருப்பது வைரத் தொழிற்சாலை. நாம் அந்தத் தொழிலை நல்லமுறையில் வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய சாத்தியக்கூறுகள் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. எனக்கு முன்னால் பேசிய அருமை சகோதரர் குமரி அனந்தனும் அதை மிக அழகாக எடுத்துச்சொன்னார்கள். குரத்திலேதான் இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு புரட்சித் தலைவர் அரசு இங்கே ஆண்ட நேரத்திலே அங்கே பல வல்லுநர்களை அனுப்பி அங்கேயிருக்கின்ற அந்தத் தொழிலை கற்றுத் தருவதற்கு சிலரை இங்கே வரவழைக்கவேண்டுமென்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அந்த இயற்கை வைரத்தை நாம் இங்கே பட்டை தீட்டுவதற்கு வேண்டிய தொழிற்சாலை மற்றும் தொழில்களை ஆரம்பிக்க இந்த மாநிலத்திலே மட்டும் அதற்காக ரூ. 300 கோடி அளவிலே வருமானம் வரக்கூடிய அளவிற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அந்த அளவிலே அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். வைரத்தை தீட்டுகின்ற அந்த தொழிலில் செயற்கை வைரத்தை தீட்டுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதில் 5 கோடி ரூபாய் தான் வருமானம் வரும். ஆனால் இயற்கை வைரத்தை பட்டை தீட்டுவதற்கு

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

நடவடிக்கை எடுத்தால் அதன் மூலமாக நமக்கு 300 கோடி ரூபாய் வருவாயும் பெற முடியும். 40 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத்தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

13-20 மணி

இன்றைக்கு காலையிலே கூட பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. சேல்ஸ் டேக்ஸ்ஸைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு மிக அதிகமாக உயர்த்தியிருப்பதன் காரணமாக பல்வேறு தொழிற்சாலைகளை மூட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் அல்லது தொழில் வளமே குன்றி போகக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் அரசு சரிபார்த்து செய்ய வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால் மற்ற மாநிலங்களோடு நாம் போட்டி போடக்கூடிய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அதற்கு வழிவகை செய்கிற வகையில் அந்த சேல்ஸ் டேக்ஸ்ஸைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் நம்முடைய மாநிலத்திலே இங்கே இருக்கிற டிட்கோ நிறுவனத்தின் மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கிற ஒரு ஆலையை உருவாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. அதற்கு 300 கோடி ரூபாய் அளவிலே செலவு செய்ய வேண்டும் என்று பிராஜக்டுகள் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இன்றைக்கு அது கிடப்பிலே போடப்பட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அது போன்ற ஆலைகள் அதிகமாக வந்தால் தான் மின்சார உற்பத்தி அதிகமாகி இந்த நாட்டினுடைய தொழில் வளத்தை அதிகம் பெருக்குவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சில வார்த்தைகளை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு மதுராந்தகம் தாலுக்காவானது பின் தங்கிய தாலுக்கா என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது, நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கிற தாலுக்காக்களில் 105 தாலுக்காக்களை தொழில் வளத்திலே பின் தங்கிய தாலுக்காக்கள் என்று அறிவித்திருக்கிறோம். அந்த வகையிலே பல்வேறு சலுகைகளை அளித்து அங்கே தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் அங்கே ஏற்கெனவே இருக்கிற ஆலை, மதுராந்தகம் கூட்டுறவு பாவிதின் மென்னிழை கோணி தயாரிக்கின்ற ஆலையானது இன்றைக்கு மூடுகின்ற நிலைமையிலே அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவின் மூலமாக அந்த ஆலை இயங்கிக் கொண்டு வந்தாலும் அதனுடைய உற்பத்திப் பொருள்களையெல்லாம் அரசு நிறுவனங்கள் வாங்குவதற்கு நடவடிக்கை

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்ற தனியார்களோடு போட்டி போடுகின்ற நிலைமையிலே அவர்களுடைய விலைகள் 1 சதவீதம் 2 சதவீதம் அதிகமாக இருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்கம் ஏற்கெனவே உத்திரவு போட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் உற்பத்தி என்று சொன்னால் 15 சதவீதம் விலை அதிகமாக இருந்தாலும் கூட வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லி உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்க நிறுவனங்கள் அதை வாங்குவது கிடையாது. அது என்னமோ மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக அது மூடப்படுகின்ற நிலைமைக்கு வந்து ஏலத்திலே விடுவதற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஹைகோர்ட்டிலே தடை உத்திரவு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற பொது மக்கள் பேசிக் கொள்வது ஏலத்திலே கொண்டு வருவதற்கு முன்பு ஷேர் கேப் பிடல் உள்ளவர்களிடம் கருத்துக்களையெல்லாம் கேட்டு ஆய்ந்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஆலையை தனியாருக்கு விற்கின்ற வகையில் அந்த ஆலையை விற்பதற்கு டென்டர் கோரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல் அரசு நிறுவனங்களான அக்ரோ இன்டஸ்ட்ரீஸ்ஸைக்கும் மற்ற நிறுவனங்களுக்கும் அந்த கோணிப் பைகள் தேவைப்படுகின்றன. ஒன்று அதை அரசே எடுத்துச் செய்ய வேண்டும், இல்லையென்று சொன்னால் அங்கே உற்பத்தியாகும் பொருள்களையெல்லாம் அரசு நிறுவனங்கள் வாங்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மாயனூரில் ஒரு ஆஸ்பெஸ்டாஸ் தொழிற்சாலை. அதையும் மூடுகின்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு டூ-ஆப் செய்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய பல்வேறு துறைகள் மூலமாக அங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பைப்புகளை வாங்கினாலேயே அந்த நிறுவனம் நல்ல முறையில் நடைபெற முடியும். 1986 ஆம் ஆண்டு அதை மூடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்த நேரத்தில் கூட அன்றைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஒரு உத்திரவை போட்டார்கள், குடிநீர் வடிகால் வாரியமும், மற்ற மற்ற அமைப்புகளெல்லாமும் அந்த பைப்புகளை வாங்க வேண்டும் என்று உத்திரவுகளை போட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் அன்றைக்கு எல்லா பைப்புகளையும் அரசு நிறுவனங்கள் வாங்கி அந்த ஆலையானது நல்ல முறையில் செயல்பட்டு 600 தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் மறு வாழ்வு அடைகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. இன்றைக்கு அந்த ஆலையை மூடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு கிட்டத்தட்ட 7 கோடி ரூபாய் அளவிலே அங்கே பொருட்கள் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த நிறுவனத்தை மீண்டும்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

துவக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு உண்மைக்கு உள்ள நிலைமையிலே தொழிலாளர்களுக்கும் அரசுக்கும், அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிற்சாலை அதிபர்களுக்கும் இடையில் நல்ல சுமுகமான உறவு இருந்தால்தான் நாட்டிலே தொழில் வளம் வளர முடியும். ஒரே ஒரு சங்கத்தை திணிக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே — ஆளுகின்ற கட்சியினுடைய சங்கம் தான் அதிலே இருக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே பல்வேறு திணிப்புகள் செய்தால் — முன்பு தமிழகத்திலே எப்படி தொழில் அமைதி கெட்டு தமிழகத்திற்கு வர வேண்டிய பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் போய் விட்டதோ அதே போன்ற நிலைமை வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வெளிநாட்டிலிருந்து நம்முடைய மாநிலத்திற்கு முதலீடுகள் அதிகமாக வரவேண்டும் என்ற முறையிலே பல்வேறு நடவடிக்கைகளை முன்பு எடுத்திருக்கிறார்கள்.

13-25 மணி

ஆந்திராவினுடைய முதலமைச்சராக இருந்த திரு. என். டி. ராமாராவ் அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு சென்று வெளிநாடுகளிலே இருக்கிற இந்தியர்களை யெல்லாம் அவர்களுடைய மாநிலத்திலே முதலீடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை அவர்கள் பெற்று வந்தார்கள். அங்கே தொழிற்சாலையைத் துவக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். மஹாராஷ்டிராவிலும் அது நல்லமுறையில் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. ஆனால் இங்கு ஏதோ ஒரு காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக அது மறுக்கப்படுகின்ற அளவிலே அதை கொச்சைப்படுத்துவதன் காரணமாக இன்றைக்கு வெளிநாட்டிலே இருக்கின்ற இந்தியர்கள் இங்கே தொழிற்சாலையைத் துவக்குவதற்கு அச்சப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து இந்த தொழில் வளமானது மேலும் நல்ல முறையிலே தமிழகத்திலே வளர்ந்து தமிழகத்தில் இருக்கின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குகின்ற அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்பிற்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றும், இன்றும் தொழில் துறை மானியத்தின் மீது அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும், தலைவர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தொகுத்து வழங்கி, தமிழகத்திலே மேலும் தொழில் துறையை எப்படி எல்லாம் வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்கான வழிமுறைகளை இந்த அரசிற்குக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேற்று அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக உரையாற்றத் தொடங்கிய சுப்பிரமணியன் அவர்களிலிருந்து, நம்முடைய

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் வரையில் பேசிய அனைவரும் தமிழகத்திலே தொழில் துறை வளர்ச்சிக்குப் பல ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நண்பர் உகம்சந்த் அவர்கள் மாத்திரம் எப்படியாவது ஒரு குறையை இந்த அரசின் மீது சொல்லவேண்டும் என்று சுற்றிச்சுற்றிப் பார்த்து, அந்த முயற்சியிலேயே கடைசி வரை நின்று தன்னுடைய உரையை அவர் நிறைவு செய்து இருக்கிறார். அவர் இந்த அரசைக் குறைகூற வேண்டும் எப்படியாவது என்பதற்காக எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியை நான் தடுக்கவும் இல்லை, கண்டிக்கவும் இல்லை, மாறாக அதிலும் ஏதாவது இந்த அரசு தன்னைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டிய வழிமுறைகள் இருக்குமானால் அதனையும் நான் ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி தொழில் துறையை வளர்ப்பதற்கு இந்த அரசு பாடுபடும், உணியாற்றும் என்ற உறுதியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று நேற்றையதினம் உரையாற்றிய நண்பர் பூவராகன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த இரண்டு மானியங்களிலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை மாத்திரம் தான் கணக்கிட்டு குறிப்பிட்டார்கள். மானியக் கோரிக்கை எண். 24 தொழில்கள் என்ற தலைப்பிலே 6.53 கோடி ரூபாயும், மானியக் கோரிக்கை எண். 51 தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பில் 22.24 கோடி ரூபாயை மாத்திரம் கணக்கிட்டு 28 கோடி ரூபாய் தான் என்று வருத்தப்பட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது விவாதிக்கப் பட்டாத கோரிக்கை எண். 59 மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பில் 19 கோடி ரூபாயையும் சேர்த்தால் 47.77 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. அது மாத்திரம் அல்ல. அரசு உத்தரவாதத்தோடு வெளிச் சந்தையிலே 4.37 கோடி ரூபாய் கடன் பெறுவதற்கும் வழிவகைகள் செய்யப் பட்டுள்ளன. இதனையும் கூட்டினால் 1990-91 ஆம் ஆண்டு மொத்த ஒதுக்கீடு 52.14 கோடி ரூபாய் ஆகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1989-90 ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடும் போது அந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கப் பட்ட தொகை 44.29 கோடி ரூபாய்க்கு மாறாக இப்போது 52.14 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாநில அரசு நேரடியாக தொழில்களிலே மூலதனத்தைப் போடுவதைவிட மிக அதிக அளவில் தொழில்களை ஊக்குவிப்பதில்தான் அக்கறை காட்டுகிறது என்பதை இந்த அவையிலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

13.30 மணி

எனவே, அரசுத் தரப்பிலே வழங்கப்படுகின்ற ஒதுக்கீடு இந்த அளவில் இருந்தாலும்கூட ஏனைய நிதி நிறுவனங்கள் மற்றும் வங்கிகள், அரசு தொழில் நிறுவனங்கள் வாயிலாக வழங்கப் படுகின்ற இந்தத் தொகைகளையும், மூலதனத் தொகைகளையும் ஈக்குவிட்டி, இவைகளையெல்லாம் கூட்டிப்பார்த்தால் தொழில் களுக்கான ஒதுக்கீடு நம்முடைய மாநிலத்திலே அதிகமாகவே இருக்கிறது என்பதை உணரக்கூடும். இந்த அரசினுடைய தொழில் கொள்கையைப் பற்றி கடந்த ஆண்டு இந்த மானியத்திலே நான் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறேன். இன்றைக்கும் அதை நினைவூட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

நம்முடைய நண்பர் பொன்னுசாமி அவர்கள் நேற்றைய தினம் பேசும்போது, தனியார் தொழிலை எல்லாம் நாம் இன்றைக்கு உருக்குலைக்கிறோம். அவர்களை விரட்டியடிக்கிறோம், தனியார் தொழில் தொடங்கவே அஞ்சுகிறார்கள் என்ற கருத்துப்பட சில செய்திகளை இங்கே எடுத்துச்சொன்னார். அப்போதே நான் அதற்கு மறுப்பு உரைத்திருக்கிறேன் என்றாலும்கூட, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் 'ஜாயின்ட் செக்டார்' என்கின்ற அந்த ஒரு நிலையோடு, கடந்த ஆண்டில் 'அசோசியேட் செக்டார்' என்கின்ற இன்னொரு நிலையையும் உருவாக்கி ஜாயின்ட் செக்டாரிலே அரசினுடைய பங்காக 26 விழுக்காடும், அசோசியேட் செக்டாரிலே 11 விழுக்காடும் என்று அப்படிப்பட்ட தொழில்களைத் தனியார் துறையோடு சேர்ந்து கூட்டு முயற்சியாகச் செய்வது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அந்த விழுக்காடுகள் அதிகமாக உள்ள அரசு பங்குகளைக்கூட 'டிஸ்டின் வெஸ்மென்ட்' என்கின்ற முறையிலே உரிய நேரத்தில் பெற்று வேறு புதிய தொழில்களுக்கு அந்தத் தொகையை வழங்குகின்ற திட்டத்தையும் ஏற்கெனவே நாம் அறிவித்திருக்கின்றோம்.

எனவே, 26 விழுக்காடு என்பது அரசின் பங்கு என்று சொன்னால், ஏதோ அரசு என்பது எங்கேயோ இருக்கிறது என்று யாரும் கருதிக்கொள்ளக்கூடாது. அரசின் பங்காக 26 சதவிகிதம் என்பது மக்களின் பங்குதான். 26 சதவிகிதம் அரசின் பங்கு. 25 சதவிகிதம் தனியார் துறையிலே அவர்களுடைய பங்கு. அஃதன்னியில் மீதமுள்ள சதவிகிதம் அத்தனையும் பொது மக்களுடைய ஷேர். அவர்களுடைய பங்குத் தொகைகள். எனவே, பொதுமக்களுடைய பங்குத்தொகை, அரசினுடைய பங்குத்தொகை இந்த இரண்டும் பொதுமக்களுடைய பங்குத் தொகைதான். 'அரசு' என்று நாம் தனித்துக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னாலும்கூட, அது மக்களுடைய பங்குத்தொகைதான். அப்படிப்பட்ட மக்களின் பங்குத்தொகை அதிகமாக இருக்கின்ற நிலையில் உரிய பங்குத்தொகைகூட இல்லாமல், அதைவிடக் குறைவான பங்குத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு முழு

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆதிக்கத்தையும் ஒரு தொழிலிலே நடத்தவேண்டும் என்று எண்ணுகின்ற தனியார்களை இந்த அரசு நிச்சயமாக சகித்துக் கொள்ளாது. அதனால்தான் கடந்த சில பல ஆண்டுகளாக, ஒரு நிறுவனம்—அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்த நிறுவனத்தில் தலைவராகவும் அந்தக் குடும்பத்தவர். அதிலே எம்.டி.யாகவும் அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவருடைய மகன் என்கின்ற அளவிலே ஒரு நிலை ஏற்பட்டபோது, அவர்களுக்கு நாங்கள் எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய கடமை எங்களுக்கு உருவானது.

மத்திய அரசு 1976ஆம் ஆண்டிலேயே ஒரு அறிவிப்பைச் செய்தது. கூட்டுத் துறை நிறுவனங்களில் அரசு சார்பில் சலைவரை நியமிக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை மத்திய அரசு 76ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே தான் அரசாங்கத்தினுடைய அதிகத் தொகையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அரசுக்கு எந்தவிதமான பிரதிநிதித்துவமும் இல்லாத ஒரு நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் நடவடிக்கைகளை இன்றைக்குத் தொடங்கியிருக்கிறோமே இல்லாமல், ஏதோ ஒரு நிறுவனத்திலே ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் பிரச்சினையை வைத்து, எல்லா தனியார் நிறுவனங்களும் அஞ்சத் தேவையில்லை என்பதையும், ஆனால் இதேமுறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிற தனியார் நிறுவனம் எதுவாக இருந்தாலும் கூட அரசு நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்காது என்பதையும், இதுதான் தொழில் துறையிலே அரசாங்கத்தினுடைய திட்டவட்டமான கொள்கை என்பதையும் நான்தேரிவிக்கப்பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இங்கே நேற்றைய தினம் பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆட்சிக்கு வந்து 15 மாதம் ஆகிறது. எத்தனை தொழிற்சாலைகளை நீங்கள் கண்டீர்கள் என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். தொழிற்சாலைகள் என்பது இன்றைக்கு அடிக்கல் நாட்டி நாளையதினம் உற்பத்தியைத் தொடங்குகின்ற அளவிற்கு மாய, மந்திர ஜாலங்களால் அமையக் கூடிவைகள் அல்ல. ஒரு தொழிற்சாலை அமைவது என்றால் அதற்கான ஆய்வுகள், அதற்கான ஏற்பாடுகள், முதலீடுகள் இத்தனையும் நடைபெற்று ஒரு தொழிற்சாலை அமைய வேண்டி இருக்கிறது.

13-35 மணி

அந்த வகையில் நான் கடந்த ஆண்டு அறிவித்து இருக்கிறேன். இந்த ஆட்சி தோன்றுவதற்கு முன்பு, முன்பு இருந்த ஆட்சியில் அறிவிக்கப்பட்டு ஆனால் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் நின்று போன தொழிற்சாலைகளைக்கூட கடந்தகால ஆட்சி அறிவித்தது என்பதற்காக அவைகளை விட்டுவிடாமல் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் தொடங்கி அதற்காக 62.3 கோடி ரூபாய் செலவில் இந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கிறது. அதனுடைய விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டுமானால் தமிழ்நாடு மக்களிடையம் அண்டு மெரையின்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

கெமிக்கல்ஸ், வாலினோக்கத்தில் 9.60 கோடி ரூபாய் செலவில் டிட்கோ மட்டும் ஈடுபட்டு செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை. இந்தத் தொழிற்சாலை உப்புக் கழிவு நீரினிருந்து மக்னீசியம் உலோகம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை. இந்த உலோகம் அணுமின் உற்பத்திக்குப் பயன்படக்கூடிய ஒன்று ஆகும். இங்கே உற்பத்தி தொடங்கப்பட்டாதகிவிட்டது. இது ஏற்கெனவே இருந்த அரசு அறிவித்தது, ஆனால் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் உறங்கிக் கிடந்த ஒன்று. இப்போது உற்பத்தியைத் தொடங்கி இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டைட்டான் வாட்சஸ், ஏற்கெனவே கடிகாரம் செய்கின்ற அந்தத் தொழில் மட்டும் ஓசூரில் தொடங்கியது. அதற்குப் கேசஸ் அண்டு பிரிசிலிட்ஸ் என்கின்ற அந்தத் திட்டத்தை ஏறத்தாழ 30 கோடி ரூபாய் செலவில் ஓசூரில் சிப்காட் தொழில் வளாகத்திலே நிறுவப்பட்டு டிட்கோ நிறுவனமும், டாட்டா நிறுவனமும் இணைந்து கூட்டுத் துறையில் கடிகாரம் தயாரிக்கின்றது. இந்தத் தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்படுகின்ற கடிகாரங்கள்தான் இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே மிக அதிகமாக விற்பனை ஆகின்றன என்பதையும் நான் இங்கே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் கடிகாரங்களுக்குத் தேவையான கேசஸ், அதாவது கூடுகளை வெளிநாட்டிலிருந்து இதுவரையிலே அங்கே இறக்குமதி செய்து இருந்த நிலையை மாற்றி அவைகளை அங்கேயே தயாரிப்பதற்கான அளவிலே அந்தத் தொழிற்சாலை இப்போது 30 கோடி ரூபாய் அளவிலே விரிவுபடுத்தப்பட்டு இருக்கிறது இந்த ஆண்டில்.

சக்தி சோயாஸ் லிமிடெட், கூட்டுத் துறை. டிட்கோவும் சக்தி நிறுவனமும் இணைந்து 22.48 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் பொள்ளாச்சிக்கு அருகிலே நிறுவப்பட்டுள்ளது. சோயாவினிருந்து சமையல் எண்ணெய் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை இது. தயாரிப்புப் பணியும் தொடங்கி விட்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த ஆண்டிலே உற்பத்தியைத் தொடங்க உள்ள தொழில்கள் பற்றிய விவரங்களைத் தர விரும்புகிறேன். யூ.பி பெட்ரோ புராதெக்ட்டீஸ் லிமிடெட், 80.65 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் மணலியில் கூட்டுத் துறையில் தொடங்கப்படும் தொழிற்சாலை ஆகும் அது. கட்டுமானப் பணிகள் எல்லாம் முடிவடையும் தருவாயில் உள்ளன. பயந்திரங்கள் பொருத்தப்படுகின்ற பணி இன்னும் 2 மாதத்தில் முடிவுறும். பால்யூல்ஸ் மற்றும் இதர பெட்ரோலியப் பொருட்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை அது. பிளாஸ்டிக் தொழிற்சாலை போன்றவைகளுக்கும் மற்றும் வேறு சில தொழில்களுக்கும் பால்யூல்ஸ் பயன்படக்கூடிய பொருள் ஆகும்.

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அடுத்து, ஐந்தாவதாக தமிழ்நாடு டெலி கம்யூனிகேஷன் லிமிடெட், மத்திய அரசும், மாநில அரசும் கூட்டு முயற்சியில் தொலைபேசிக் கம்பி மற்றும் தொலைபேசிக்கு வேண்டிய சில உபகரணங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலை. 23.30 கோடி ரூபாய் செலவில் அரக்கோணத்திலே அமைந்துள்ள தொழிற்சாலை இது. மாநில அரசு 25 சதவீதமும், மத்திய அரசு 26 சதவீதமும் இதிலே பங்கு பெறுகின்றன. 1989ஆம் ஆண்டு மே மாதம் கட்டுமானப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டு ஜூலை 90க்குள் இயந்திரங்கள் வந்து சேர்ந்து தொழில் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு அந்த வேலைகள் விரைந்து நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன.

ஆறாவதாக, சங்கம் அலுமினியம் லிமிடெட். தேன்கனிக் கோட்டையில் 10.35 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் கூட்டுத் துறையில் ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற தொழிற்சாலை, அலுமினியத் தால் தயாரிக்கப்படுகின்ற பொருட்கள் இங்கே உற்பத்தி ஆக இருக்கின்றன. கட்டுமானப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இயந்திரங்கள் செப்டம்பர் மாதம் பொருத்தப்பட்டு டிசம்பர் திங்களிலே உற்பத்தி தொடங்க இருக்கிறது.

ஏழாவதாக, இண்டுகிரேட்டடு வாட்டர் புரப்பிங் லிமிடெட் 4.62 கோடி ரூபாய் செலவில் அலமாதி கிராமத்தில் செங்கை—அண்ணா மாவட்டத்தில் கூட்டுத் துறையில் தொடங்கப்பட்டு கட்டுமானப் பணிகள் எல்லாம் ஆரம்பமாகி விட்டன. இயந்திரங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு விட்டன. விரைவிலே அந்தத் தொழிற்சாலை இயங்கத் தொடங்கும்.

13-40 மணி

எட்டாவதாக, நார்த் ஆர்க்காட் லெதர்ஸ் லிமிடெட், ரூபாய் 1.60 கோடி செலவில் கலனிப்பாக்கத்தில், வாணியம் பாடிக்கு அருகே இந்தத் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட இருக்கிறது. கட்டுமானப் பணிகள் விரைந்து நடைபெற்று வருகின்றன, இதுவும் ஒரு கூட்டுத்துறை நிறுவனம் ஆகும்.

அடுத்து, பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறும், இன்னும் முடிவடையாத நிலையிலே இருக்கிற தொழிற்சாலைகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால்—9—ஆவதாக “டைனா லேம்ப்ஸ் அன்ட் கிளாஸ் ஓர்க்ஸ்” என்பது கும்மிடிப்பூண்டிக்கு அருகே ரூ 42.70 கோடி செலவில் கூட்டுத் துறையில் டிட்கோவும், டைனாவிஷனும் சேர்ந்து தொடங்கும் தொழிற்சாலை ஆகும். இங்கே மின் விளக்குக்குத் தேவையான உபகரணங்கள் தயாரிக்கிறார்கள். இதற்கு ஐ.டி.பி.ஐ. கடன் வழங்கவும் அனுமதி தரப்பட்டு விட்டது. விரைவில் இந்தப் பணிகள் தொடங்க இருக்கின்றன.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

10—ஆவதாக நிலையன்ஸ் செராமிக்ஸ், மதுராந்தகத்தில் ரூ. 20.40 கோடி செலவில் கூட்டுத் துறையில் டிட்கோ, லைட் ரூ. ஃபிங்ஸ், நிலையன்ஸ் செராமிக் நிறுவனங்கள் ஆகியவை இணைந்து மேற்கூட்டப்பட்ட தரை மற்றும் சுவர் ஒடுகள் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை. ஐ.டி.பி.ஐ. கடன் இதற்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அது தன்னுடைய உற்பத்தியைத் தொடங்க இருக்கிறது.

11—ஆவதாக உஷ்டாதே பயோடெக்ஸ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற நிறுவனம் கடலூரில் ரூ. 20 கோடி மூலதனத்தில் செயற்கை இனிப்பு தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை கூட்டுத் துறையில் டிட்கோ நிறுவனமும். கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த உஷ்டாதே என்ற நிறுவனமும் சேர்ந்து நடத்தும் தொழிற்சாலைக்கான கட்டுமானப் பணிகள் நடைபெறுகின்றன. அண்மையில்தான் நான் அடிக்கல் நாட்டு விழாவிற்குச் சென்று இருந்தேன்.

கழக அரசு மீண்டும் வந்து அறிவிக்கப்பட்ட பணிகள், நடைபெற்றுவருகின்ற தொழிற்சாலைகள் —12—ஆவதாக—பில் கோ கிளாஸ் கம்பெனி லிமிடெட், புவனகிரியில் ரூ. 17.90 கோடி செலவில் கூட்டுத் துறையில் தொடங்கப்படும் தொழிற்சாலை. நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டு 27-8-1989 அன்று அடிக்கல் நாட்டு விழா நடைபெற்று பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இங்கே ஷீட்கிளாஸ்கள் தயாரிக்கப்பட இருக்கின்றன.

பதின்மூன்றாவதாக Dandek Agro Chemicals Limited கடலூரிலே ரூ. 5.48 செலவிலே கூட்டுத் துறையில், நிறுவப்பட உள்ள பூச்சிக்கொல்லி மருந்து, தொழிற்சாலை ஆகும். இதுவும் 27-8-1989-லே அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

14—ஆவதாக, Sterling Dugston Products கடலூரில் ரூ. 45 கோடி செலவில் கூட்டுத் துறையில் தொடங்கப்படுகின்ற தொழிற்சாலை ஆகும். டங்ஸ்டன் பெளடர், பாதுகாப்புத் துறைக்குப் பெரிதும் பயன்படுகின்ற ஒன்று. கோரிய நிறுவனம் ஒன்றோடு தொழில் நுட்ப ஒப்பந்தத்திற்கான பேச்சுக்கள் விரைந்து நடைபெற்று வருகின்றன. விரைவில் அந்தத் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட இருக்கின்றது, ரூபாய் 45 கோடி முதலீட்டில்.

இது தவிர, அண்மையில் மேலும் 3 திட்டங்களுக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளன. பெரிய தொழில் திட்டங்கள்.

அனிலைன் திட்டம்—ரூபாய் 110 கோடி செலவில் ராணிப் பேட்டையில் கூட்டுத் துறையில் அனிலைன், நைட்ரிக் அமிலம், அமோனியம் நைட்ரேட் போன்ற இரசாயனப் பொருள்களைத் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை, இந்தத் தொழிற்சாலைக்காக சில இயந்திரங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுவிட்டன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

16-ஆவதாக ‘மினரல் செபரேஷன் பிளான்ட்’ என்ற தொழிற்சாலை ரூபாய் 20 கோடி முதலீட்டில் மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இணைந்து நடத்தும் தொழிற்சாலை. சிதம்பரனார் மாவட்டம், குதிரைமொழித்தேரியில் அமையும் தொழிற்சாலை இது. தோரியம், இல்லுமினேட் போன்ற டொருட்கள் இதில் உற்பத்தியாகும்.

மத்திய அரசின் நிறுவனமான இந்தியன் ரேர் எர்த் - உடன் இதற்கான ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

17-ஆவதாக டிடானியம்-டை-ஆக்ஸைடு என்ற தொழிற்சாலை, ரூபாய் 140 கோடி செலவில், கூட்டுத் துறையில், அதே குதிரைமொழித்தேரியில் தொடங்கப்பட இருக்கிறது.

ஆக, 15 மாத காலத்தில் 15 தொழிற்சாலை வந்ததா என்ற கேள்விக்கு, அறிவித்து, நடைமுறையிலே இல்லாத தொழிற்சாலைகளையும், அறிவித்து உடனடியாகத் தொடங்கிய தொழிற்சாலைகளையும், இந்த ஆண்டு உற்பத்தி தொடங்குகிற தொழிற்சாலைகளையும், உற்பத்தி அடுத்த ஆண்டு தொடங்குவதாக இருந்தாலும் இந்த ஆண்டு கட்டுமானப் பணிகள், இயந்திரங்கள் இறக்குமதி செய்கிற பணிகள் இவைகள் எல்லாம் முடிவுறுகின்ற பணிகளுமாக 17 தொழிற்சாலைகளுக்கான பட்டியலைத்தான் இந்த மாமன்றத்திலே உங்கள் முன்னால் நான் வைத்திருக்கிறேன்.

13-45 மணி

அடுத்து, இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்களும், மற்றவர்களும் மத்திய அரசு சார்பிலே அதனுடைய அனுமதியைப் பெற்றும், மத்திய அரசு முதலீடு செய்கின்ற வகையிலும் பல தொழிற்சாலைகளை நாம் தமிழகத்திற்குப் பெற்றாக வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு முதலீடு செய்கின்ற பல தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்திற்குப் பெற்றாகவேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதிலும் இந்த அரசு மெத்தனமாக இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது கூட, எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிறுவனம் ஒன்று தமிழ்நாட்டில்—குறிப்பாக, நாகையிலே அந்தப் பகுதியிலே அமைய வேண்டுமென்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மேலும், இன்றும் பேசிய கட்சிகளின் தலைவர்களும், கட்சிகளின் உறுப்பினர்களும் தமிழகத்திலே எங்கெங்கே, இந்த மாநிலம் முழுவதும் தொழில்கள் பொங்கிப் பெருகவேண்டுமென்ற சாத்தியக் கூறுகளையெல்லாம் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். நாம் ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் மத்திய அரசினுடைய உதவிகளைப்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

பெறவேண்டிய தொழில்களாக இருந்தாலும், அனுமதியைப் பெற வேண்டிய தொழில்களாக இருந்தாலும், அதுகுறித்து கவலைப்படாமலேயோ, அல்லது சோர்வாகவோ, அலட்சியமாகவோ, அக்கறையற்ற தன்மையிலோ இருந்திடவில்லை என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

சென்னை எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிறுவனமும், சதர்ன் பெட்ரோ கெமிக்கல்ஸ் நிறுவனமும் ஆகிய இரண்டும் இணைந்து உருவாக்கியுள்ள 'நாப்கோ' நிறுவனம், மணலியில் 1356 கேரடி ரூபாய் செலவில், பெட்ரோலிய ரசாயனப் பொருட்களைத் தயாரிக்கும் திட்டம் ஒன்றைச் செயல்படுத்தக் கருதி, அதற்கான நிலத்தையும் கையகப்படுத்துகின்ற நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டாகிவிட்டது. அது குறித்து தொடர்ந்து மத்திய அரசோடு நேரிலும், நாங்கள் கலந்து பேசுகின்றோம், கடிதம் மூலமாகவும் அவர்களுக்கு எழுதுகின்றோம். அண்மையில் கூட, 2-4-1990-ல் இந்தியப் பிரதமருக்கு நான் எழுதிய கடிதத்தில், இந்த National Aromatics and Petrochemicals Corporation சார்பாக அமைய வேண்டிய தொழிற்சாலையைப் பற்றி எழுதும்போது, "while the feasibility report was submitted in July 1989, the capacity of the project was enhanced to 2 lakhs tonnes of P.P.A. as per Government Policy, and the report was revised with a total investment cost of Rs. 1,356 Crores in September 1989. Environmental clearances both from State and Central Governments have been obtained and the project is pending before the P.I.B. for clearance என்று குறிப்பிட்டு விட்டு, உடனடியாக அதற்கான அங்கீகாரத்தை வழங்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டு, "As the project does not depend on the Government of India for financed and as it is, a major venture in our State after more than a decade, I would be grateful, if you could use your good offices for the early clearance of the said project by the P.I.B. and others, without further postponement which would only result in avoidable cost escalation... என்றும் பிரதமருக்கு நான் எழுதிய கடிதத்திற்கு, "உடனடியாக அது கவனிக்கப்படும்" என்று பதில் அவர்களிடமிருந்து வந்திருக்கிறது.

அதைப்போல, எரிவாயு பற்றி காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நேற்றைய தினம் நம்முடைய வெள்ளிங்கிரி அவர்களும் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் யாரும் அதைக் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. எரிவாயுவினுடைய பயன்களையும், அதை நாம் பெற எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய முயற்சிகளையும் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே பல்வேறு பெட்ரோலிய ரசாயனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கு ஏதுவாக, தென்னகத்திற்கான எரிவாயு இணைப்பு வேண்டுமென்று, ஏற்கெனவே ராஜீவ் காந்தி அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே, அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் இங்கே ஒரு விழாவிற்கு வந்தபோது, நானும் அதில்

1990 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கலந்துகொண்டபோது, அதைக் குறிப்பிட்டு “நல்ல யோசனை, அதைப் பற்றி நாங்கள் பரிசீலிக்கிறோம்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். தொடர்ந்து அந்த ஆட்சி மாறி, தேசிய முன்னணி ஆட்சி வந்த பிறகும் கூட, அதை நாங்கள் நினைவுபடுத்தி, திரு. குருபாதசாமி அவர்களை டெல்லியில் சந்தித்துப் பேசிய போதும், பிறகு அவர் சென்னைக்கு வந்தபோது என்னைச் சந்தித்தபோதும் அதை வலியுறுத்தியதன் அடிப்படையில், அவர் 6-4-1990-ல் எனக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில், “Please refer to your D.O. letter dated 22-2-1990 regarding the laying of a Southern Gas pipeline from Bombay High. I am glad to inform you that we have decided to constitute an Inter-Ministerial Committee to examine the issues pertaining to the construction of Southern Gas Grid. We are anxious that the available gas is utilised as quickly as possible. This matter would therefore continue to receive our highest priority என்று-அவர்கள் உடனடியாக பதில்-எழுதியிருக்கிறார்கள். நான், பதில் எழுதியதற்காகப் பாராட்டுகிறேன், உடனடியாக முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து செய்து நம்முடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேறுவதற்கு மத்திய அரசின் அமைச்சர்களும் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

13-50 மணி

சேலம் இரும்பாலை பற்றிக்கூட இங்கே அனைவரும் கேட்டிருக்கிறார்கள். காலையில் நம்முடைய திரு ரமணி அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். திரு. பாண்டியன் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள். எல்லோருமே பேசியிருக்கிறார்கள். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்திற்காக இந்த ஆட்சி தொடர்ந்து வாதாடிக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்த ஆட்சி இந்தத் திட்டத்திற்காக வாதாடவில்லை என்கிற ஒரு தவறான பிரச்சாரம் சில ஏடுகளில் இன்றைக்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சேலத்திலே இரும்பாலை வேண்டும் என்பதற்காக வாதாடி, போராடி, அதிலே வெற்றி பெற்றது அன்றைக்கே 1971-ஆம் ஆண்டிலேயே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி என்பதை மாறும் மறந்திருக்க இயலாது. ஆனால் அன்றைக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட அந்த சேலம் இரும்பாலை நாம் நினைத்தவாறு அமையாமல் வேறுமாதிரி அமைந்து விட்டது. எனவேதான் இப்போதுகூட நான் இந்தியப் பிரதமர் மாண்புமிகு திரு. வி. பி. சிங் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன் :

“Dear Prime Minister,

On the basis of the representation made by me to the late Thirumathi Indira Gandhi, the Salem Steel Plant was approved in 1970. According to the original detailed project report it envisaged the manufacture of stainless steel, silicon steel and special steel and

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 18]

installation of hot rolling and cold rolling facilities. However only a cold rolling complex for the production of 32,000 tonnes of stainless steel sheet was commissioned in 1981 in the first stage. The original conception of an integrated steel plant has thus been grossly diluted and what has been installed in Salem is largely in the nature of a Stainless Steel Rolling Mill. Our Government has been representing from time to time for the setting up of hot rolling facilities to enable the upstream integration of this plant. We are aware that considerable investment is taking place in North India in regard to modernisation of steel plant and a case for further investment in the existing facilities in Salem in order to realize the original conception should not be delayed any further. The Durgapur Steel Plant has been modified at a considerable cost to make stainless steel continuous cast slabs which are now being sent all the way to Finland for rolling into hot roll coil. With the setting up of hot rolling facilities at Salem, there is scope for considerable saving of foreign exchange. The project will provide direct employment to 2500 persons and will also generate considerable indirect employment in the ancillary and tertiary sectors. I will be grateful if you can give this your sympathetic consideration and have the project included in the Eighth Plan. On our part we shall take all steps to meet the additional power requirement for the project once the detailed time-schedule is worked out.” என்று பிரதமருக்கு எழுதிய கடிதத்தை அவர் துறையினுடைய அமைச்சருக்கு அனுப்பி கலந்து பேசி அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் திரு. தினேஷ் கோஸ்வாமி அவர்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில், “Please refer to your letter of January 22, 1990 in regard to the establishment of hot rolling facilities at Salem Steel Plant. I appreciate and share your concern in the matter. The growth of Salem Steel Plant has been engaging the attention of the Government. While the work of doubling the capacity of the Plant by installation of a second Spinning Mill is currently in progress, the question of installing hot rolling facilities at Salem as well as the proposal to include it in the Eighth Plan are also under the active consideration of the Government. We shall keep in mind your concern in coming to a final decision.” என்று அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் எழுதியிருக்கிறார், அதைப் போலவே, மணலி உரத் தொழிற்சாலையினுடைய விரிவாக்கத்திற்காகவும், நான் மத்திய அரசுக்கு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சருக்கு, துணைப் பிரதமர் திரு. தேவிலால் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்திற்கு, 10—4—1990-ல் அவர் எழுதிய பதில் கடிதத்தில் “Please refer to your letter, dated 22nd February, 1990 regarding the schemes of Madras Fertiliser Limited. As regards the expansion of the existing Fertilisers Plant of M.F.L., the Company was advised to prepare a detailed project report for its revamping

1990 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

13-55 மணி

modernisation and also for its replacement by a new Plant. In this context a detailed project report for revamping modernisation of the existing plant of M.F.L. has been received. It contains two alternatives. While the first alternative is intended to prolong the life of the existing plant at an investment of Rs.105 crores approximately, the second alternative involving an expenditure of about Rs.240 crores will improve the existing capacity and production. Both the alternatives are being examined by Devi Lal'-என்று அவர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். இவ்வளவு சிரமம் எடுத்துக் கொண்டு தமிழகத்திலே தொழில் வளம் இந்த வயதான காலத்தில் நம் முடைய ராஜேந்திரன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, அவரைப் போல, இளைஞராகவும் இல்லாமலே, முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை எடுத்துக்காட்டத்தான் மத்திய அரசோடு தொடர்ந்து நேரிலும், கடிதப் போக்குவரத்து மூலமாகவும், மத்திய அரசினுடைய அனுமதியை, இங்கே பெரும் தொழில் களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்றும், மத்திய அரசு மூலதனத் தோடு இங்கே பல தொழில்கள் உருவாக வேண்டுமென்றும் நாங்கள் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

அதைப் போலவே, கரும்புச் சக்கையைப் பயன்படுத்தி ஆண்டு தோறும் ஒரு இலட்சம் மெட்ரிக் டன் செய்தித்தான் மற்றும் ஒரு இலட்சம் மெட்ரிக் டன் எழுது காகிதமும் செய்கின்ற திட்டம் ஒன்றை, தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே நிறுவவுதற்கான ஒரு முயற்சி இருப்பதை நான் கொள்கைக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இப்போதும் அதைப்பற்றி கூறவிரும்புகிறேன் நம்முடைய நண்பர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் சொன்னார்கள், 240 கோடிக்கு அப்போது தொழிற்சாலை வைத்தபோது அவ்வளவு என்று கேட்டீர்களே, இப்போது 800 கோடி ரூபாயா என்று கேட்டார். இடையிலே 10 ஆண்டுக் காலம் உருண்டோடி விட்டதை மறந்து விடக் கூடாது. நம்முடைய எம்.எல்.ஏ-க்களுடைய சம்பளமே எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்த்தால் பணவிக்கம் எந்த அளவுக்கு நம்மைப் பாதித்து இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். (குறுக்கீடு) (சிரிப்பு)

அதை சட்டமன்ற விவாதத்தின் போது, அவை முன்னவருக்கு விட்டு விடலாம். (சிரிப்பு)

எனவே, 10 மடங்கு, 20 மடங்கு இன்றைக்கு செலவுகள் மதிப்பீடுகள் உயர்ந்திருக்கிற காரணத்தினாலேதான், அன்றைக்கு 240 அல்லது 250 கோடி ரூபாயிலே ஒரு தொழிற்சாலை உருவானது என்றால், இன்றைய தினம் 800 கோடி ரூபாய் அதற்குத் தேவைப்படுகிறது. இந்தத் தொழிற்சாலை, தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே, எந்தப் பகுதியிலே, எந்த இடத்திலே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

என்று இன்னமும் நாம் நிர்ணயிக்கவில்லை. அதற்குரிய ஆய்வுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. மத்திய அரசோடும் அதற்கான தொடர்புகளை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். எனவே ஒரு பெரிய காகிதத் தொழிற்சாலை, தென்னாற்காடு மாவட்டத்திற்குத் தேவை என்பதையும், அதை விரைந்து முயற்சி செய்து ஒரே ஆண்டுகளிலே, அந்த மாவட்டத்திலே அமைப்போம் என்பதையும் நான் இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

14-00 மணி

சர்க்கரை ஆலைகளைப் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. நம் முடைய இலக்கியச் செல்வர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். நீங்கள் கூட்டுறவுத் துறை “கோவாபரேடிவ் செக்டார்” என்று வைத்துவிட்ட காரணத்தால், தனியார்கள் வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்று விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார். குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில், போதுமான அளவிற்கு சர்க்கரை ஆலைகள் வந்துவிட்டதாகவே நான் கருதுகிறேன். ஒரே ஆலைகள் தனியார் ஆலைகள், வெளியே சென்றால்கூட, கவலை இல்லாத அளவுக்கு, பொதுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும், கூட்டுறவுத் துறையிலும், இங்கே சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன இப்பொழுதே மொத்தமுள்ள சர்க்கரை ஆலைகள் 29 தனியார் துறையிலே 14 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன கூட்டுறவுத் துறையில் 12 ஆலைகள் இருக்கின்றன. பொதுத் துறையிலே 3 ஆலைகள் இருக்கின்றன. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 9 ஆலைகளில் 5 தனியார் ஆலைகளையும், 4 கூட்டுறவு ஆலைகளையும் அமைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டு, முடிவும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த 5 தனியார் ஆலைகளில், சக்தி சர்க்கரை ஆலை, சிவகங்கை, தரணி சர்க்கரை ஆலை, வாசுதேவநல்லூர் இப்போது சொன்னார்களே—யாரோ “என்.ஆர்.ஐ.” பெர்சன்களையெல்லாம் துரத்துகிறோம் என்று—அந்த பெரியசாமி அவர்கள் நடத்துகின்ற ஆலைதான் தரணி சர்க்கரை ஆலை. நியாயமாக நடத்தினால் அதில் தலையிடமாட்டேம். அநியாயமாக நடைபெற்றால் அங்கே இந்த அரசுத் தலையிட தயங்காது என்பதற்கு இது ஓர் உதாரணம். பெரியகுளம் ராஜமூர் சர்க்கரை ஆலை, திருவாரூரான் சர்க்கரை ஆலை, பூண்டி சர்க்கரை ஆலை போன்ற தனியார் ஆலைகளுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டும் அவை இன்னும் ஆரம்பமாகவில்லை என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதுபோல 4 கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள். சிதம்பரத்தில் சேத்தியா தோப்புக்கு ஒன்று. எம்.ஆர், கிருஷ்ணமூர்த்தி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை என்ற பெயரில் அது தொடங்கியிருக்கிறது அரூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை இன்னும் சில நாட்களில் இதற்கான அடிக்கல் நாட்டுவிழாவை நடத்த மே 13 ஆம் தேதி அன்று அடிக்கல் நாட்டு விழாவிற்குச் செல்ல

1990 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விருக்கிறேன் அதற்கான ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்டு அந்த ஆலை தொடங்குகிற நிலைக்கு இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. செய்யாறு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை நவம்பர் 1990-ல் தொடங்கும். அறந்தாங்கி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அங்கு தண்ணீர்ப் பிரச்சினை பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிற காரணத்தால் அது குறித்த ஆய்வுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. மேலும், தொடர்ந்து அம்பா சமுத்திரம், சின்ன சேலம், போளூர், கும்மிடிப்பூண்டி போன்ற வட்டங்களில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் நிறுவ மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது, என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மின்சார உற்பத்தியைப் பற்றி பலரும் இங்கே பேசினார்கள். நீண்டநேரம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். இந்த ஆண்டு நிச்சயமாக மின்சாரத் துறை குறித்த நிதிநிலை அறிக்கை அல்லது ஓர் அறிக்கை இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்ட இருப்பதால் அதிலே அப்போது விரிவாகப் பேச முடியும். என்றாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேராசிரியர் பொன்னுசாமி அவர்கள் அன்றைக்கு ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். நாம் மின்சாரத்திற்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகை கடந்த ஆண்டு களை விட மிகக் குறைவானது என்று குறிப்பிட்டார்கள். 1987-88 ஆம் ஆண்டில் மின்சாரத்திற்கான திட்ட ஒதுக்கீடு ரூ. 407.63 கோடி என்று இருந்தது. ஆனால் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ.372.29 கோடிதான். 1988-89 ஆம் ஆண்டில் அப்போது திட்டத்திலே, இந்த அரசின் அப்போதைய ஆண்டு திட்டமே 1,457 கோடி ரூபாய் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அந்த அறிவிப்புக்குள்ளே அடங்கியதாக மின்சாரத்திற்கு 502 கோடி என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் 1457 என்ற திட்டமே கூட 1202 கோடி ரூபாய்க்கு சுருங்கிவிட்ட காரணத்தால் இந்த 502 கோடி ரூபாய் மின்சார ஒதுக்கீடு கூட 352.53 கோடி ரூபாய் என்ற அளவு சுருங்கிவிட்டது. இந்த 352 கோடி ரூபாயோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இப்போது நாம் 1990-91 ல் மின்சாரத்திற்கு என 457 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது அதிகமானது என்கின்ற உண்மை தெளிவாகத் தெரியும். அது மாத்திரமல்லாமல், 1990-91-ல் கூடுதலாக 287 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்து வருகின்றோம். கடந்த ஆண்டு, 1989-90 ல் தமிழ்நாடு மின்சாரவாரியத்தின் திட்டங்களின் வாயிலாக 235 மெகாவாட்ஸ், மத்திய அரசு செயல்படுத்துகின்ற திட்டங்களின் வாயிலாக 118 மெகாவாட்ஸ், ஆக மொத்தம் 353 மெகாவாட்ஸ் உற்பத்தித் திறனை அதிகரித்தும், 1988-89 ஆம் ஆண்டில் மின் உற்பத்தி மற்றும் இதர நிலையங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட மின்சாரம் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து, மொத்தம் 17,585 மில்லியன் யூனிட் தான் வழங்கப்பட்டது. 1989-90-ல் பல இடையூறுகளுக்கு இடையிலே 18,672 மில்லியன் யூனிட்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

என்ற அளவுக்கு அதனை உயர்த்தினோம். 1990-91 ல் 21,089 மில்லியன் யூனிட் என்ற அளவுக்கு அது எட்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம். 8-ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 300 மெகாவாட்ஸ் கூடுதல் மின் உற்பத்தித் திறனை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

அவை உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும், ஒன்று நன்றாகத் தெரியும், வட சென்னை மின் நிலையம் அறிவிக்கப்பட்டு, இடத் தகராறு காரணமாக அது தொடங்கப்படாமல் இருந்தது. 500 கோடியிலே ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியது அந்தத் திட்டம். அந்த இடத் தகராறை இந்த அரசு வந்த பிறகுதான் தீர்த்து, இப்போது 700 கோடி ரூபாய் செலவில் இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கின்ற ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை இந்த அரசு ஏற்பட்டதும் குடியரசுத் தலைவர் அதைத் தொடங்கி வைக்க வந்ததும் உங்கள் அனைவருக்கும் மிக நன்றாகத் தெரியும். அதிலே இப்போது 420 மெகாவாட் மின்திறன் கொண்ட முதல் இரண்டு பிரிவுகளின் பணிகள் வேகமாக நடைபெற இருக்கின்றன. மேலும் 210 மெகாவாட் திறன் கொண்ட மூன்றாவது பிரிவை அமைப்பதற்கு இந்த ஆசியன் வளர்ச்சி வங்கியின் உதவியும் நாடப்பட்டுள்ளது. இந்த மின்நிலையம் இறுதியாக 2,050 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்யும் திறன் உடையதாக இருக்கும் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

14-05 மணி

அடுத்து, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் டாமினைப் பற்றியும், கிராளைட்சைப் பற்றியும், அதிலே நடைபெற்ற தவறுகள் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். எனவே, சுருக்கமாகத் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அந்த அதிகாரியை இன்னும் விட்டு வைத்திருக்கிறீர்களே, ஏன் என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். தவறு எப்படி நடந்தது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெள்ளிங்கிரி பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு நீங்கள் ஈட்டியிருக்கிற லாபம் உற்பத்தியால் வந்ததல்ல, விலையை உயர்த்தியதால் வந்தது என்றார்கள், அதிலே ஓரளவுக்கு உண்மை இருக்கிறது. ஆம், விலையை உயர்த்தினோம். எப்படி? வேண்டுமென்றே விலையைக் குறைத்து, தனியார் தருகின்ற விலையை விட அரசு நிறுவனம் பொது நிறுவனம், டாமின் நிறுவனம் விலையைக் குறைத்து அதன்காரணமாக ஊழல்கள் நடைபெற்ற காரணத்தால் அதற்கு ஓர் அதிகாரி அன்றைக்குக் காரணமாக இருந்த காரணத்தினால் பெரும் நஷ்டத்திற்கு இந்த நிறுவனம் உள்ளானது. அந்த விலைகளை எல்லாம் சரி பார்த்து, கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே அந்த அதிகாரியினுடைய சுய உருவம் நவம்பர் மாதத்திலே தான் தெரிந்தது. நவம்பரிலே தெரிந்தவுடன், கவர்னர் ஆட்சியிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. என்ன நடைபெற்றதென்றால், 1983-84 ஆம் ஆண்டு ஒரு கன மீட்டர் விலை—சாம்பல் வண்ணப் பாறை, கருப்பு வண்ணப் பாறை என்று இரண்டுவிதமான பாறைகள் அங்கே ஏற்றுமதிக்காக விற்பனை செய்யப்படும் பாறைகள்—டாமின் விதித்த விலை 277 முதல் 294 வரையிலான டாலர். தனியார் அதே நேரத்தில் அதே கல்லுக்கு 420 டாலர். 1984-85 ல் டாமின் 258 முதல் 269 டாலர், தனியார் 475 டாலர், 1985-86-ல் டாமின் 299 டாலர், தனியார் 460 டாலர். 1986-87-ல் டாமின் 404 முதல் 427 டாலர், தனியார் 475 டாலர். 1987-88-ல் டாமின் 512 முதல் 538 டாலர். தனியார் 575 டாலர். அப்போதுதான் கவர்னருடைய கவனத்திற்கு வந்து, அந்த அதிகாரி பிடிபடுகிறார். அதுமட்டுமல்ல. டாமின் சார்பாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட சாம்பல் வண்ணப் பாறை மிக நல்ல தரம் வாய்ந்தது. தனியார் ஏற்றுமதி செய்த சாம்பல் வண்ணப்பாறை மிகமிகக்குறைந்த தரம் வாய்ந்தவை அவை அதிக விலைக்கு விற்று டாமின் சார்பாகக் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்பட்டதால், பெரும் ஊழல் நடைபெற்ற காரணத்தால்தான் பெரும் இழப்புக்கு இந்த நிறுவனம் ஆளானது. கருப்பு வண்ணப் பாறையை 1986-87-ல்—என்ன பெரிய அநியாயம் நடந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால்—ஒரு கன மீட்டர், டாமின் 714 டாலர், தனியார் 1,500 டாலர். தரக் குறைவான அந்தக் கருப்பு வண்ணப் பாறையை தனியார் 1,500 டாலருக்கு விற்ற நேரத்தில், நம் முடைய டாமின் 714 டாலருக்கு விற்ப்பிருக்கிறது, இதன் காரணமாக ஒரு சுரங்கத்தில் ஏற்பட்ட நஷ்டம் மாத்திரம் 48 இலட்சம் ரூபாய். 1986-ம் ஆண்டில் திருவக்கரையில் உள்ள சுரங்கப் பாறைக்கு 1,281 டாலர் கொடுக்க ஜப்பான் நிறுவனம் ‘ஓரியன்ட் சான்யோ’ முன்வந்தது. ஒரு கன மீட்டருக்கு 1,281 டாலர் கொடுக்க அந்த நிறுவனம் வந்தது. ஆனால் டாமின் நிறுவனம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது என்று மறுத்துவிட்டு மிட்சுபிஷி கார்ப்பரேஷனுக்கு ஒரு கன மீட்டருக்கு 550 டாலர் வீதம் 1982 ஆம் ஆண்டு கொடுத்த அநேக விலைக்கே ஏற்றுமதி செய்தது. இதனால் அந்த ஒரு சுரங்கத்திலே மாத்திரம் ஏற்பட்ட நஷ்டம் 41 இலட்சம் ரூபாய். கவர்னர் ஆட்சியிலே பழைய நிர்வாக இயக்குநரை மாற்றிவிட்டு பாண்டியன் குறிப்பிட்டாரே, அந்த நிர்வாக இயக்குநர்—அவரை மாற்றிவிட்டு புது நிர்வாக இயக்குநரை போட்ட உடன், நவம்பர் மாதம் 714 டாலர் என்ற நிலை மாற்றியப்பட்டு, டிசம்பர் மாதம் முதல் 2,050 டாலர் என கன மீட்டருக்கு விற்கப்படுகிற நிலை உருவானது என்பதையும் நான் ரூபாய்க்கு வந்த கட்டமைப்பை இரக்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

14-10 மணி

இதனால், இப்படி இந்த விலை மாற்றங்களின் காரணமாக டாமினுக்கு ஏகப்பட்ட நஷ்டம். கிட்டத்தட்ட டாமின் வசம் 3,500 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலம் இருக்கிறது. அதிலே 2,500 ஏக்கரில் ஏற்பட்ட நஷ்டம் அந்த நேரத்திலே 10 கோடி ரூபாய், எனவேதான் அந்த அதிகாரி மீது நாம் இன்றைக்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறோம்; விசாரணை முறைப்படி நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது; மேலும் நடவடிக்கை எடுக்க சில ஆதாரங்கள் தேவைப்படுகிற காரணத்தால் இங்கு மாத்திரம் அல்ல, வெளிநாட்டிலே இருந்தும் கூட ஆதாரங்கள் தேவைப்படுகின்ற காரணத்தால் சற்றுக் கால தாமதம் ஆகிறதேயல்லாமல் நிச்சயம் தவறு செய்தவர்கள் விடுவிக்கப்பட மாட்டார்கள்; தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 1987-88-ல் இதைப் பார்த்தால் புரியும். 1987-88-ல் விற்பனை 11.75 கோடி ரூபாய்; மொத்த நஷ்டம் 11 இலட்சம் ரூபாய். 1988-89-ல் விற்பனை 10.63 கோடி ரூபாய்; லாபம் 2.12 கோடி ரூபாய், புத்தகத்திலே கூட தவறாக 2.1 என்று போட்டு விட்டார்கள். இப்போது 1989-90-ல் விற்பனை 14.14 கோடி ரூபாய்; லாபம் 5.27 கோடி ரூபாய். இந்த 5.27-ஐ புத்தகத்திலே 2.12 என்று தவறாக அச்சாகி இருக்கிறது; திருத்திப் படித்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். 11 கோடிக்கு விற்பனையான போது 11 இலட்சம் நஷ்டம். 14 கோடிக்கு விற்பனை ஆகிற போது இப்போது 5 கோடி ரூபாய் லாபம் என்றால், எவ்வளவு பெரும் தவறு அதிலே நடைபெற்று இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். எனவேதான் இதிலே நடைபெற்று இருக்கின்ற தவறுகளை விசாரிக்க, நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு தயங்காது என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிவகங்கை கிராஃபைட்டைப் பற்றியும் இங்கே பேசி இருக்கின்றார்கள், அதிலும் இந்த அதிகாரி தான் இருந்தார். இந்த அதிகாரி இருந்து திட்டப்பட்ட திட்டம் அது. 1984 ஆம் ஆண்டு 85 சதவீத கரிச் சத்தோடு கூடிய கிராஃபைட் சுத்திகரிப்பாலை ஒன்றை 3.4 கோடி ரூபாய் செலவில் அமைக்க முதலிலே திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு 96 சதவீத கரிச் சத்தோடு கூடிய கிராஃபைட்டுக்கு வெளிநாட்டில் நல்ல கிராஃகி இருக்கும் என்ற ஒரு கருத்து அறிவிக்கப்பட்டு, 27 கோடி ரூபாய் திட்டச் செலவில் நூறு சதவீத ஏற்றுமதி நோக்கோடு தொழிற்சாலை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டது. முதலிலே 3.4 கோடி ரூபாய் என்று ஆரம்பித்து, இது அதிகச் சத்தோடு கூடியது; நூறு சதவீதம் ஏற்றுமதிக்கு உரியதாக ஆக்கலாம் என்று 27 கோடி ரூபாயில் அது திட்டமிடப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்துக்கு அனுமதி கோரி தமிழக

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அரசின் திட்ட ஆய்வுக் குழுக் கூட்டத்திலே ஆகஸ்ட்-செப்டம்பர் மாதங்களில் 1988-லே விவாதிக்கப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்திலே தலைமைச் செயலாளர், உலகில் வேறு தொழில் நுட்பம் உள்ளதா, ஹம்போல் ஹெவி ஆலை நிறுவனத்திடம் இயந்திரங்கள் மதிப்பீடு முதலிய விவரங்களை எல்லாம் கோரலாம் என்று அவர் கூறினார். அப்போதைய, நிறுவனத் தலைவர் இந்தத் தலைவர் அந்த ஆதாரங்கள், தகவல்கள் உன்னிடத்திலே இல்லை என்று கூறிவிட்டார். பிறகு அவர் மாற்றப்பட்டார். கவர்னர் ஆட்சியில் மாற்றப்பட்டார் என்பது நான் முன்பே கூறியுள்ள செய்தியாகும். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய நண்பர்கள் இங்கே எடுத்துக்காட்டியதைப் போல அங்கே அந்தப் பாறைகள் மாத்திரம் வெட்டப்படுகின்ற வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆய்வு அறிக்கை இன்னும் வந்து சேரவில்லை. அந்த ஆய்வு அறிக்கைக்காக “இந்தியன் பியூரோ ஆஃப் மைன்ஸ்” பாண்டியன் கிராஃபைட்ஸ் மற்றும் தேசிய உலோகத் தொழிற்கூடம் இவைகளிடமிருந்து அந்த அறிக்கைகளைப் பெற சில காலம் ஆகும். இப்பொழுது அந்த அறிக்கையை, விரிவான திட்ட அறிக்கையை ஜூன் மாதம் 15-ஆம் தேதிக்குள் சமர்ப்பிப்பதாக 9-4-1990 அன்று பெறப்பட்ட கடிதத்திலே உறுதி அளித்து இருக்கிறார்கள், 14 ஆயிரம் டன் கிராஃபைட் கனிமம் அங்கே வெட்டி எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதனுடைய மதிப்பு ஏறத்தாழ 55 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு மேலும் அங்கே கிராஃபைட் எடுத்து வெளியிலே வீணாக இவைகளைப் போட்டால் அது கெட்டுவிடக் கூடும் என்பதற்காக அந்த வெட்டுகின்ற பணி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, அந்த ஆய்வு அறிக்கையை முழுமையாக ஆராய்ந்த பிறகு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்; கிராஃபைட் தொழில் அங்கே தொடங்கப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

14-15 மணி

தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேதாரண்யத்திலே சோடா தொழிற்சாலை தொடங்குவதைப்பற்றி நம்முடைய ராஜேந்திரன் அவர்கள் இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய நண்பர் அழகர்சாமி அவர்களும் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள், தேர்தல் அறிக்கையிலே சோடா ஆஷ் ஆக ஆரம்பித்து ஜப்போது அது குறுகிவிட்டது; இதுவாவது வருமா என்ற சந்தேகத்தை நம்முடைய ராஜேந்திரன் அவர்கள் எழுப்பினார்கள் நான் அவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம், சோடா ஆஷ் திட்டம் என்று ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று ஆய்வு செய்யப்பட்டபொழுது, 250 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்றெல்லாம் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்தை நடத்துவதைப்பற்றி ‘டாக்’--அவர்கள் சொன்னார்களே, ஏன் டாட்டாவை நாடிப் போனீர்கள், ‘டாக்’-ஐ நாடிப்போகக் கூடாதா என்று, தூத்துக்குடி ஆல்கள் அன்ட் கெமி கல்ஸ் நிறுவனத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டபொழுது, அவர்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 18]

சொன்னார்கள், நம்முடைய நாட்டில், அடாவது இந்தியாவில் தற்போது சோடா ஆஷ் உற்பத்தி மிக அதிகமாக இருக்கிறது; 1989-90 ஆம் ஆண்டிலே மாத்திரம் தேவை 15.40 இலட்சம் டன், ஆனால் இது இப்பொழுது கிடைப்பது 15.496 இலட்சம் டன் என்கின்ற அளவிற்குத் தயாரிக்கப்படுகிறது. எனவே, சோடா ஆஷ் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தால், அந்த உற்பத்தியை விற்பனை செய்வதற்குச் சிரமங்கள் ஏற்படும் எனவே சோடா ஆஷ் தொழிற்சாலைக்குப் பதிலாக வேறு ஆரம்பிக்கலாம், என்று சொல்லி, கேஸ்ட்டிக் சோடா தொழிற்சாலைத் திட்டத்தை, அந்த யோசனையை அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். அதற்கு 60 கோடி ரூபாய் செலவு ஆகும் என்று கணக்கிடப்பட்டது. மேலும் அந்தப் பகுதியிலே கிடைக்கின்ற உப்பைப் பயன்படுத்தி, மரைன் கெமிக்ஸ் காம்ப்ளக்ஸ் ஒன்று 14 அல்லது 15 கோடி ரூபாய் செலவிலே நிறுவுவதற்கும் அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. இதற்காக ஒரு திட்ட அறிக்கை தயார் செய்யும் பொருட்டு, டாட்டா கன்சல்டன்சி நிறுவனத்தார் நியமிப்பதற்குக் கூட்டுத்துறை நிறுவனமான 'டாக்' நிறுவனத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 'டாக்' நிறுவனம் சோடா ஆஷ் தயாரிக்கும் தொழில் நுட்பம்தான் அவர்களிடத்திலே உள்ளது. இந்தத் தொழில் நுட்பத்தைப் பற்றிய திட்டவட்டமான நிலைமைகள் அவர்களிடத்திலே இல்லாத காரணத்தால் அவர்களே இவர்களுடைய உதவியை நாடி, டாட்டா கன்சல்டன்சியைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் அதை எனக் கோரியிருக்கிறார்கள். வேதாரண்யம் பகுதியிலே கேஸ்ட்டிக் சோடா ஆலை நிறுவுவதற்குத் தேவைப்படும் 15 மெ.வாட் மின்சாரத்தைக்கூட தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. இவ்வளவு ஏற்பாடுகளும் நடந்து விட்ட காரணத்தால், இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளும் நிச்சயமாக வேதாரண்யம் பகுதியிலே வரும் என்ற உறுதியை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்.ஆர்.ஐ-யைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. நான் முதலிலே கோடு காட்டினேன். என்.ஆர்.ஐ-யைப் பொறுத்தவரையிலே இங்கே நம்முடைய நண்பர் பொன்னுசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். பழனி பெரியசாமிக்குப் பல இடையூறுகளையெல்லாம் தந்து விட்டோம் என்று. அவர் இங்கே ஒரு ஓட்டல் கட்டுவதற்குக் கடந்த அரசில், அந்த அரசோடு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். அது ஒரு ஜாயிண்ட் செக்டார் என்றெல்லாம் கூடப் பேசப்பட்டது. "பல்லவா ஓட்டல்" என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. அதிலே ஒன்றும் தவறு இருப்பதாக நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால், அவறு என்னவென்றால், அவருக்காக ஒரு இடத்தைக் கொடுத்து விட்டு, அந்த இடத்தினுடைய மதிப்பு ஒரு கோடியே எழுபத்தைந்து இலட்சம் என்று சொன்னார்களே, அதுதான் தவறு. நாற்பது கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒரு இடத்திற்கு, ஒன்றே முக்கால் கோடி ரூபாய் என்று மதிப்பிட்டு, அந்த ஒன்றே முக்கால் கோடி

1990 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ரூபாயைக்கூட அவர் தரவேண்டியதில்லை, அரசு ஒரு பங்கு தாரராக, அந்த ஜன்றே முக்கால் கோடி ரூபாய் தருகிறது என்ற காரணத்தினாலேதான், நம்முடைய அரசின் நிலம் வீணாக யாரிடத்திலோ போய்ச் சேரக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் அதை மீண்டும் அரசே எடுத்துக் கொள்வது என்று முடிவு செய்தோமே அல்லாமல், தனிப்பட்ட யாரிடத்திலும் எந்த விரோதமும் கிடையாது, அவர்கள் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நாம் ஒன்றும் தவறாகக் குறுக்கிடவில்லை. இது நியாயமான குறுக்கீடு. ஏனென்றால், நாற்பது கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஒரு நிலத்தை, யாரோ ஒருவருக்குத் தனியாக ஒன்றே முக்கால் கோடி ரூபாய்க்கு, அதுவும் அரசு ஒரு பங்கு தாரராகச் சேர்த்து, பணத்தையும் பெறாமல் ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்திவது என்றால், அதை நடத்தப் புதிய அரசு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதற்காகத்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதே தவிர, வேறு அல்ல.

அதற்காக, என்.ஆர்.ஐ. மக்கள் யாரும் இங்கே வராமல் போய் விடவில்லை. நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் குமரி அனந்தன் கூட அதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். நம்முடைய உகம்சந்த் கூட அதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். என்.ஆர்.ஐ. சார்பாகப் பலபேர் தமிழ்நாட்டிலே தொழில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மெட்ராஸ் ஹைட்ராலிக் ஹோஸ் பைப் பிரைவேட் லிமிடெட், ஏறத்தாழ மூன்று கோடி ரூபாய்; மிஸ்டர் விஸ்வநாத் என்பவர், கென்யா நாட்டுக்காரர், அங்கே இருப்பவர், அவர் நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்.

அதைப்போலவே, மீஞ்சூர் ஷெல் கேஸ்ட்டிக் பிரைவேட் லிமிடெட், நாடிமுத்து அண்ட் எம்.எஸ் திரை, சவுதி அராபியா அவர் இங்கே தொழில் நடத்துகிறார்.

14-20 மணி

கிரசண்ட் செராமிக், ஜான் சுந்தரராஜன், யூ.ஏ.ஈ., பிரீஸ் ஓட்டல் பிரைவேட் லிமிடெட், மெசர்ஸ் ஆர். சிவராமன் அன்ட் அசோசியேட், ஸ்ரீலங்கா, உமா ஓயர் பிராடக்ட் பிரைவேட் லிமிடெட், தசரதன், நைஜீரியா, வஸ்திரா அப்பியரல்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், நித்தியானந்தம், இந்தோநேஷியா, அதைப்போல, யு.எஸ்.ஏ. விலேயிருந்து, சிங்கப்பூரிலேயிருந்து, கல்ப்-இலேயிருந்து, மலேசியாவிலேயிருந்து யூ.கே.விலேயிருந்து, பிரான்சிலேயிருந்து, இப்படி 19 பேர் கிட்டத்தட்ட ஐம்பது கோடி ரூபாய் அளவுக்கான தொழிலைத் தமிழ்நாட்டிலே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்.ஆர்.ஐ.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

என்றால் நமக்கு ஒன்றும் அலர்ஜி இல்லை. அவர்கள் நடந்து கொள்கிற விதத்தில் ஏற்படுகிற முரண்பாடுகள், நம்முடைய அரசுக்கு அல்லது நாட்டிற்கு, நம்முடைய மக்களுக்குத் தீமை பயக்கிற வகையிலே வருகிற நிலைமைகளைத் தான், அந்த ஊழல்களை மூடி மறைக்கின்ற நேரத்திலே அதை வெளிக் கொணர்ந்து அவைகளை நாம் அடையாளம் காட்ட வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகிறோமே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மூடப்பட்ட ஆலைகளைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. நம்முடைய ரமணி அவர்கள் காலையில் அதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசி இருக்கிறார். மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறப்பதற்கான முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபடும் என்று தேர்தல் நேரத்தில் அறிவித்ததற்கிணங்க, தமிழ் நாடு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், அவிநாசி 10-3-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. வாசுதேவா டெக்ஸ்டைல்ஸ், கோவை-13-3-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. ஆர்.ஏ.வி. டெக்ஸ்டைல்ஸ், கோவை 12-4-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. பாலாஜி காட்டன் மில்ஸ், சேலம் 21-8-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. ருக்மணி மில்ஸ், சிலைமான் 7-8-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. சற்குணா டெக்ஸ்டைல்ஸ், கோவை 10-7-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. பாலாஜி ஸ்பின்னர்ஸ், கோவை 25-11-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. அமராவதி டையிங் அண்ட் காட்டன் மில்ஸ் 8-11-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. தெய்வசிகாமணி ஸ்பின்னிங் மில்ஸ்-1-1-1990-ல் திறக்கப்பட்டது. ஆக மூடப்பட்டிருந்த ஆலைகளில் 9 ஆலைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திறக்க உத்தேசித்து, மத்திய அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்படுகிற நிலையில் உள்ள ஆலைகள் 6. மிகச் சிறியவை என்பதாலும், அவைகளை ஏற்று நடத்தினால் லாபகரமாக லூராத் என்பதாலும் விடப்பட்ட ஆலைகள் 7. இன்னும் எந்த ஒரு முடிவும் எடுக்காமல் ஆய்விட உள்ள ஆலைகள் 8. அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவது என்ற முடிவை அறிவித்து மத்திய அரசுக்கு அன்று எழுதி இதுவரையில் சரியான பதில் கிடைக்காத காரணத்தால் அண்மையில் இங்கே வந்த அமைச்சர் யாதவ் அவர்கள் இதைப்பற்றி நான் கவனிக்கிறேன் என்று சொன்ன உறுதிமொழியின் காரணமாக நம்முடைய அமைச்சர்கள் அங்கே டெல்லிக்குச் செல்கிறார்கள். நம்முடைய கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் டெல்லியில் மத்திய அரசு அமைச்சர்களைக் கலந்து பேசி நல்ல முடிவோடு இன்னும் இரண்டொரு நாட்களில் ஒருவார்கள் என்பதையும், இந்த 6 ஆலைகள் வெகுவிரைவில் திறக்கப்படும் என்பதையும் நான் இங்கே மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நெய்வேலி ராயல்பி பற்றி ஏதாவது குறை சொல்லவேண்டும். அப்படியில்லாமல் பேசக்கூடாது என்ற நிலையில் பொன்னுசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது, அது என்ன 2½ ரூபாய், 5 ரூபாய் வாங்கி இருக்கக்கூடாதா என்று கேட்டார், நெய்வேலி நிலக்கரி ராயல்பிக்கு ஒரு அட்டவணை தயாரித்து இருக்கிறார்கள். என்னென்ன நிலக்கரிக்கு எவ்வளவு ரூபாய் என்று அட்டவணை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அட்டவணையின்படி நெய்வேலி நிலக்கரி என்டது தரத்தில் சற்றுத் தாழ்ந்த நிலக்கரி லிசைட், எனவே அதற்கு 2½ ரூபாய் ராயல்பி என்று அட்டவணை போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நடந்தது என்னவென்றால் முன்பிருந்த அரசு அதனுடைய மத்திய அமைச்சர் வசந்த் சாத்தே அவர்கள், 1989-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 26-ம் தேதி எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில் ராயல்பி டன் ஒன்றுக்கு 2½ ரூபாய் வீதம் இனிமேல் வழங்கப்படும் என்றும், 1976-லிருந்து அதற்கு ஈடாக ஒரு மானியத் தொகை வழங்கப்படும் என்றும் குறிப்பிட்டு இருந்தார், 1976-லிருந்து தரப்படும் என்று சொல்லியிருந்தார், நாங்கள், கூடாது, 1956 முதல் 1976 வரையில் அப்போதிருந்த காங்கிரஸ் அரசு எங்களுக்கு லாபத்தில் பங்கு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதனால் அங்கே லாபமே வரவில்லை. அதனால் பங்கு கிடைக்கவில்லை. அதற்குப் பிறகு 1976 வரையில் லாபம் கிடைக்கவில்லை என்று கணக்குக் காட்டியவர்கள், 1976-க்குப் பிறகு லாபம் வர ஆரம்பித்ததும், லாபத்தில் பங்கு என்ற ஒப்பந்தம் முடிந்துவிட்டது—காவிரிப் பிரச்சினை மாதிரி—அந்த ஒப்பந்தம் முடிந்துவிட்டது. இனிமேல் ராயல்பி தான் தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கணக்கு என்ன என்று நாங்கள் கேட்டோம். இடையில், இடைக் காலத்தில் யாரும் வலியுறுத்தவில்லை. இந்த அரசு வந்த பிறகு அதை வலியுறுத்திக் கேட்கத் தொடங்கியது. ராஜீவ் காந்தி காலத்தில் அதைக் கேட்கத் தொடங்கினோம். அப்போது எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட பதில் 1976-லிருந்து 1989 வரையில் வழங்க வேண்டிய உரிமைத் தொகைக்கு ஈடான மானியத் தொகை ரூ. 19.09 கோடி என்றும், அதிலே தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்கு நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனம் வழங்கிய மின்சாரத்திற்காக—அதாவது மின்சார வாரியத்திற்கு வழங்கிய மின்சாரத்திற்காக ரூ. 7.09 கோடி என்றும், அதைக் கழித்துக்கொண்டு நிகரமாக உங்களுக்குத் தர வேண்டியது 12 கோடி ரூபாய் தான் என்றும் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லி விட்டார்கள், 12 கோடி தான் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு நாம் அவர்களோடு வாதாடி, அதிகாரிகள் மட்டத்தில்

14-25 மணி

டெல்லியில் அண்மையில் பேச்சு மடைபெற்று, அவர்கள் 1956 லிருந்து 1976 வரைக்கும் உள்ள உரிமைத் தொகையான ரூ. 4.28 கோடி தர சம்மதித்து, 1976-லிருந்து 1986 வரையில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 18]

உள்ள ராயல்பி 19 கோடி ரூபாயும் சேர்த்து, மொத்தமாக ரூ. 23.37 கோடி கொடுக்கிறோம். அதிலே நீங்கள் தர வேண்டிய 7.09 கோடியைக் கழித்துக் கொண்டு 16.28 கோடி கொடுக்கிறோம் என்றார்கள். பிறகுதான் இந்த வயதானவன் டெல்லிக்குச் சென்று நம்முடைய அமைச்சர் ஆரிப்முசுமது அவர்களைச் சந்தித்து அவர்களிடத்திலே நீண்டநேரம் வாதாடி 30 கோடி ரூபாயைப் பெற்றிருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்த 7 கோடியை நீங்களே தள்ளிவிடுங்கள் என்று சொல்லி அந்த 7 கோடியையும் சேர்த்து, 23 கோடி—அல்தன்னியில் இதுவரையில் தராததற்கு வட்டியைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டு அவர்கள் வட்டியையும் சேர்த்துக் கொடுத்து, 30 கோடி ரூபாயை நாம் இன்றைக்குப் பெற்றிருக்கிறோம். அதற்காகவாவது பொன்னுசாமி மகிழ்ச்சி அடைந்து இருக்கவேண்டும். மகிழ்ச்சி அடையாமல் ஏன் இன்னும் அதிகம் வாங்கவில்லை என்று கேட்டார். நல்லது தான். அப்படிச் கேட்பது நல்லது. பப்படி எல்லாம் கேட்டால்தான் நாங்கள் அங்கே செல்லும் போது பப்படியெல்லாம் கேட்கிறார்கள் ஆகவே தயவு செய்து கொடுங்கள், டெல்லாவிட்டால் உங்கள் ஆட்சிக்குத்தான் கெட்ட பெயர் வரும் என்று சொல்லி, அவர்களிடத்திலே கேட்பதற்கு, இங்கே எதிர்க்கட்சிகள் வேகமாகப் பேசுவதை நான் நிச்சயமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வேன் என்பதை மாத்திரம் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் சொக்கர் அவர்கள் நேற்றையதினம் பேசியபோது, டி.ஐ.ஐ.சி பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அனுமதி அளிப்பதற்கும் தொகை வழங்குவதற்கும் உள்ள முரண்பாடுகள் என்று ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். இது ஓர் ஆண்டு கூட அல்ல. 9 மாத காலத்திற்கானது. அவர் அதிலே உள்ள ஒரு அடிக்குறிப்பைப் படித்துவிட்டு, அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார். கடந்த ஆண்டு அனுமதிக்கப்பட்ட தொகை டி.ஐ.ஐ.சி-யில் 103.97 கோடி ரூபாய். வழங்கப்பட்ட தொகை 60.78 கோடி ரூபாய். இதைத்தான் கவனிக்கவேண்டும். அனுமதிக்கப்பட்டது 103 கோடி, வழங்கப் பட்டது 60 கோடி, இப்போது அவர்கள் நமக்கு அறிவித்து விட்டார்கள். நீங்கள் அனுமதிப்பதை அதிகமாகச் சொல்லி, வழங்குவது குறைவாக இருக்கும்போது, அனுமதிப்பதையும் அளவோடு அனுமதியுங்கள் என்று அவர்கள் கூறிய பிறகு இந்த ஆண்டு அனுமதிக்கப்பட்ட தொகை 97.10 கோடி ரூபாயாகவும், வழங்கப்பட்ட தொகை 65.07 கோடி ரூபாயாகவும் அமைந்திருக்கிறது. அதிலே வழங்கப்பட்ட தொகை என்று எடுத்துக் கொண்டால் கடந்த ஆண்டு 60 கோடி சொச்சம், இந்த ஆண்டு 65 கோடி சொச்சம், அதிகமாகத்தான் வழங்கப் பட்டு இருக்கிறது. அவர்கள் கூறிய அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஐ.டி.பி.ஐ கருத்துக் கூறும்போது எதைச் சொன்னார்களோ, அந்த அடிப்படையிலே நாம் இதை இன்றைக்கு அனுமதித்து வழங்கியிருக்கிறோமே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இன்னொன்று சொன்னார்கள். நல்ல உதாரணத்தோடு, Old wine in new bottle or different bottles என்று சொன்னார்கள். மலிவு விலை மது பற்றிப் பேசப்படுகிற நேரத்தில் அவர்கள் ஓயினைப் பற்றிப் பேசினார்கள். பேசிவிட்டு அந்த விற்பனை வரி ஒத்திவைப்பு, சேல்ஸ்டாக்ஸ் deferral என்பதும் Interest free Sales Tax Loan என்பதும் இரண்டும் ஒன்றுதான். அதனால் தான் இது ஒரேவிதமான ஓயினை இரண்டு பாட்டில்களில் ஊற்றித் தரப்படுகிறது என்ற விதத்திலே பேசினார்கள். ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. உண்மை என்னவென்றால், வட்டியில்லா விற்பனை வரிக் கடன் திட்டத்தில் விற்பனை வரியை முறையாகச் செலுத்திவிட்டு பிறகு ஒரு உச்ச வரம்புக்கு உட்பட்டு அதற்கு ஈடாக அரசு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனங்களிடமிருந்து வட்டி இல்லாக் கடன் வழங்கும், அதுதான் விற்பனை வரிக் கடன் திட்டம். விற்பனை வரியைக் கட்டுவதற்கும் வட்டியில்லாக் கடன் பெறுவதற்கும் சில நேரங்களில் கால இடைவெளி ஏற்பட்டு தாமதம் ஏற்படுகிற காரணத்தால் அதற்கு நிதி நெருக்கடி நிறுவனத்திற்கு ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டுதான் விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டத்தினை முழுமையாக இந்த அரசு செயல்படுத்தியது. விற்பனை வரியைத் தள்ளி வைப்பது என்று ஒரு திட்டம். விற்பனை வரிக் கடன் திட்டம் என்பது ஒன்று. விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டம் என்பது மற்றொன்று. இரண்டும் ஒன்றல்ல. இதைச் செய்மையாகச் செயல்படுத்துவதற்காக மாவட்ட அளவிலே உதவி ஆணையர், வணிகவரி அவர்களுக்கு இதனை வழங்க அதிகாரமும் அளிக்கப் பட இருக்கிறது. இதைச் செயல்படுத்தவதற்கு சட்டத்திருத்தமும் கொண்டுவர இருக்கிறோம். அதனால் விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டம் உரிய நேரத்தில் விரைவாக மாவட்ட அளவிலேயே செயல்பட வழிவகை செய்யப்படும். என்றாலும் கூட, முன்பு இருந்த விற்பனை வரி கடன் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஓரிரு ஆண்டுகளாகக் கடன் பெற்று வருகிற தொழில்கள் தொடர்ந்து விற்பனை வரி கடன் பெறுவதற்கு நிதிநிலை அறிக்கையிலே 10.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து இருக்கிறோம். மேலும் இவர்கள், தங்கள் விரும்பப்படி விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் தங்களை மாற்றிக் கொள்ளலாம். ஆபஷனல்; அல்லது தொடர்ந்து விற்பனை வரி கடன் திட்டத்தில் கடனைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். எனவே இரண்டு திட்டங்களுக்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதைத் தொடர்ந்து இன்னும் சில செய்திகளை இந்த அவைக்கு நான் அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நேற்றைக்கு சொக்கர், தேடினார். தேடுகிறேன், தேடுகிறேன் தேடிக்கொண்டே இருக்கிறேன், காணவில்லை என்றார்கள். இந்த விற்பனை வரிச் சலுகைகளை எல்லாம் அறிவித்தீர்கள், 105 வட்டங்களிலே 30 மிகவும் பின்தங்கிய வட்டங்கள் வரும் என்றீர்கள், எங்கே தேடுவேன் என்று கேட்டார், நான்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 18]

14.30 மணி

தேட்டடும், ஒருநாள் வரையிலும் தேட்டடும் என்பதற்காகக் காத்திருந்தேன். இன்றைக்கு அது குறித்து சில அறிவிப்புகளைச் சொன்னால் கூட அவை பத்திரிகைகளில் சில நேரங்களில் தவறாக வந்துவிடுகிறது என்பதற்காக அந்த அறிவிப்புகளை அச்சடித்தே வைத்திருக்கிறேன், அது பிறகு வழங்கப்படும்.

இந்த 105 பகுதிகள் ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளாக இருக்கிறதே, அதற்கு நாம் நம்முடைய தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம். THIC, சார்பாக ரூ. 6 கோடி வழங்கியிருக்கிறோம். சிப்காட் வாயிலாக ரூ. 2.74 கோடி வழங்கியிருக்கிறோம். தொழில் வணிக இயக்குநரகம் வாயிலாக ரூ. 56 இலட்சம். ஆக மொத்தம் ரூ. 9.30 கோடி வழங்கியிருக்கிறோம். ஆனால் பின்தங்கிய பகுதிகளாக அறிவிக்கப்பட்ட 105 இடங்களிலே, 17 மாவட்டத்திலுள்ள 44 வட்டங்கள் மாத்திரமே இந்த மானியத்தைப் பயன்படுத்தி தொழில்கள் நிறுவி உள்ளன. இங்கே 323 நடுத்தர மற்றும் பெரிய தொழில்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன, இங்கே 105 இடங்களில் 44 வட்டங்களில் மாத்திரம் 17 மாவட்டங்களில் 323 நடுத்தர மற்றும் பெரிய தொழில்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளை நேரம் இல்லாவிட்டாலும் சொல்வது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதால் சொல்ல விரும்புகிறேன், தொழில் மானியமாக இருப்பதால்.

செங்கை-அண்ணா மாவட்டத்தில் செய்யூர் 1. காஞ்சிபுரம் பயன்பெற்ற தொழில் 1. மதுராந்தகம் 27, பொன்னேரி 22, திருத்தணி 1, கும்மிடிப்பூண்டி 15, அது இந்த 105-ல் வராது. சிதம்பரனார் மாவட்டம் விளாத்திகுளம் 2, கோவை பொள்ளாச்சி 2, அவிநாசி 18, தர்மபுரி தென்கனிக்கோட்டை 4, தர்மபுரி 7, ஆரூர் 4, கிருஷ்ணகிரியில் 2, பென்னாகரம் 1, திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டம் பழனி 28, வாடிப்பட்டி 3, வேடசந்தூர் 3, கன்னியாகுமரியில் தோவாளை 3, மதுரை ஆண்டிப்பட்டி 5, பெரியகுளம் 4, நெல்லை கட்டபொம்மன் நாங்குநேரி 7, ராதாபுரம் 4, தென்காசி 1, நீலகிரியில் கூடலூரில் சில தொழில்கள், அவ்வளவு தான். வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம் செய்யாரில் 4, போளூர் 1, பசும்பொன் தேவர் திருமகனார் காரைக்குடி 2, சிவகங்கை 1, தாராபுரம் 7, கோபிச்செட்டிப்பாளையம் 2, பெருந்துறை 6, புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் ஆலங்குடி 3, 1, அறந்தாங்கி 4, ஆவுடையார்கோவில் 6, கந்தர்வகோட்டை திருமயம் 3, இராமநாதபுரத்தில் இராமநாதபுரம்- 2, சேலம்- ஆத்தூர்-1, சங்ககிரி-1, தென்னாற்காடு மாவட்டம் சிதம்பரம், 8, செஞ்சி 1, கள்ளக்குறிச்சி 15, கரட்டுமன்னார்கோவில் 3, திண்டிவனம் 10, உளுந்துர்பேட்டை 7, விழுப்புரம் 1, திருச்சியில் முசிறி 64, பெரம்பலூர் 5, இப்படி 323 தொழில்கள் பயன்பெற்றிருக்கின்றன. 105 இடங்களில் 44 வட்டங்களிலே

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மாத்திரம் தான் அவர்கள் இந்த உதவியைப் பெற்று தொழில் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் 105-லேயே 'பேக்வேர்டு'. மோஸ்ட் பேக்வேர்ட், என்று பிரித்து, 30 வட்டங்களைத் தனியாக அறிவித்து அவர்களுக்கு மேலும் சில சலுகைகளைச் செய்யலாம் என்ற முயற்சியை உபயோகித்து அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது, அதை அறிவிக்க நான் விரும்புகிறேன். இதை எப்படி இந்த பின்தங்கிய டகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி என்று நீங்கள் நிர்ணயிக்கின்றீர்கள் என்று கேட்டால் பின்தங்கிய டகுதி என்பது தொழிலாளர்களுடைய சராசரி விகிதம், அதிலே மாநில சராசரி விகிதம், 1.26 விழுக்காட்டிற்குக் குறைவாகத் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற பகுதி. அந்த வட்டத்தில் பெரிய தொழில்களோ, நடுத்தரத் தொழில்களோ ரூ. 15 கோடிக்குக் குறைவாக இருக்கவேண்டும். அவைகளை எல்லாம் பி.சி.—பின்தங்கிய பகுதியிலே சேர்க்கின்றோம். இந்த அடிப்படையில் 105 இடங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே மீண்டும் எம்.பி.சி. என்று எப்படி நிர்ணயிக்கிறோம் என்றால் அந்த வட்டத்தில் ஆலைத் தொழிலாளர்களாக சராசரி 25 சதவிகிதத்திற்குக் குறைவாக இருக்கவேண்டும். அந்த வட்டத்தில் நடுத்தரத் தொழில்கள் அல்லது எந்தப் பெரிய தொழிலும் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே 30 பின்தங்கிய வட்டங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

14.35 மணி

அவைகளுடைய பெயர்களை நான் இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன். செங்கை-அண்ணா மாவட்டத்தில் பள்ளிபட்டு, சம்புரியில் பென்னாகரம், திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டத்தில் வேடசந்தூர், கொடைக்கானல், காமராசர் மாவட்டத்தில் திருச்சுளி, மதுரையில் உசிலம்பட்டி, திருநெல்வேலி-கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் தென்காசி, இராத்தாபுரம் பெரியார் மாவட்டத்தில் கோபிச்செட்டிப்பாளையம்; சேலம் மாவட்டத்தில் ஏற்காடு. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் காட்டுமன்னார்கோவில், தருக்கோவிலூர். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில்-யாரும் பொறாமைப் படக் கூடாது. அங்கே தொழிலே இல்லாத மாவட்டம்-தஞ்சாவூர் மாவட்டத்துல் பாபநாசம். வலங்கைமான், குடவாசல். பேராஜரணி, நன்னிலம், ஓரத்தநாடு, சீர்காழி, பட்டுக்கோட்டை, திருவாரூர், திருத், துறைப்பூண்டி. (சிரிப்பு, குறுக்கீடு) அவர் கேட்க அந்த பைப்லைன் வந்தால் அங்கேயெல்லாம் தொழில் வரும்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் உடையார் பாளையம், துறையூர் வட ஆற்காடு-அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் ஆற்காடு, திருவண்ணாமலை சம்பவராயர் மாவட்டத்தில் செங்கம்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

போளூர், செய்யார், வந்தவாசி, புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் ஆலுடையார் கோவில். இவைகளை யன்னியில் மேலும் சில அறிவிப்புகளை நான் உங்கள் முன்னிலையில் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அகில இந்திய அளவீடு மிகச் சிறப்பான ஊக்கச் சலுகைத் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மேலும் சில சலுகைகளை அளிக்க முன் வந்துள்ளேன்: கூடலூர். புதுக்கோட்டை, மானாமதுரை சிப்காட் தொழில் வளாகங்களிலும் மேலே கூறிய 30 வட்டங்களிலும் தொடங்கப்படும் தொழில்களுக்கு விற்பனை வரி விலக்கு மேலே குறிப்பிட்டதைப் போல அதாவது 5 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்கப்படும். மீதம் உள்ள 75 பின் தங்கிய வட்டங்களிலும் அரசு நிறுவனங்கள் நடத்தக் கூடிய தொழில் மையங்களிலும் தொடங்கப்படும் தொழில்களுக்கு விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத்திட்டம் முழுமையாக மாற்றி அமைக்கப்படும். (மேசையைத் தட்டும் ஓலி). தொழில்களை விரிவு படுத்துவதற்கும் (பகுதி 1) மற்றும் புதிய தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் (பகுதி 2) விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டம் மாற்றி அமைக்கப்படுகிறது. தற்போது இந்த இரண்டு திட்டங்களிலும் விற்பனை வரி தள்ளி வைக்கும் உச்ச வரம்பு ரூ. 3 கோடியாக இருக்கிறது. புதிதாக தொடங்கப்படும் தொழில்களுக்கு இனிமேல் 3 கோடி ரூபாய் என்ற உச்ச வரம்பு தளர்த்தப்பட்டு மூலதனச் செலவு அளவிற்கு உயர்த்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், விரிவு படுத்தக் கூடிய தொழில்களுக்கு அது மூலதனச் செலவில் 80 சதவீத அளவிற்கு வழங்கப்படும். இந்த இரண்டு பிரிவு திட்டங்களிலும் விற்பனை வரி தள்ளி வைப்பு 9 ஆண்டுகள் வரை வழங்கப்படும் மராட்டியத்தில், குஜராத்தில் இதன் காரணமாக தொழில் வருவதை எண்ணிப் பார்த்து இங்கே இதை அறிவிக்கிறேன்.

9 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்தத் தொழில் நிறுவனங்கள், விற்பனை வரி செலுத்தினால் போதுமானது. 9 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்த ஆண்டிற்கான விற்பனை வரியையும், தள்ளி வைக்கப்பட்ட முதல் ஆண்டிற்கான விற்பனை வரியையும் சேர்த்துச் செலுத்த வேண்டும். இதை யன்னியில் தற்போது தமிழகத்தில் இதர பகுதிகளில் முன்னோடித் தொழில்களைத் (பையனியர் இன்டஸ்ட்ரீஸ்) தவிர, இதர தொழில்களுக்கு விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டம் கிடையாது—இதுவரையிலும் கிடையாது—இனிமேல் இதரத் பகுதிகளில் உள்ள அனைத்து தொழில்களுக்கும் விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்படும். இதர பகுதிகளில் தொழில்களை விரிவு

1990 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

படுத்துவதற்கும் (பகுதி 1) புதிய தொழில்கள் தொடங்குவதற்கும் (பகுதி 2) உதவித் திட்டம் பொருந்தும். புதிய தொழில்களுக்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரி தள்ளி வைப்பு வழங்கப்பட்டு உச்ச வரம்பு மூலதனச் செலவில் 60 சதவீதம் என்று வழங்கப்படும். ஏற்கெனவே இருக்கும் தொழில்களுக்கு விரிவு படுத்துவதற்கு உதவி உச்ச வரம்பு, மூலதனச் செலவில் 50 சதவீதமாக இருக்கும்.

மேலும் மாநிலத்தில் பெரிய தொழில்கள் தொடங்கப்பட வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தில் 50 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மூலதனச் செலவில் தொடங்கப்படும் தொழில்களுக்கு சிறப்புச் சலுகையாக மாநிலத்தில் எதிர்ப்பகுதியில் தொடங்கினாலும் 9 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டம் மூலதனச் செலவு அளவிற்கு வழங்கப்படும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த அறிவிப்பின் மூலம் மாநிலத்தில் பெரிய தொழில்கள் ஏற்பட நல்ல வாய்ப்பு உருவாகும் என்று நான் நம்புகிறேன். எனவே நீங்கள் தந்துள்ள பல்வேறு கருத்துக்களை எல்லாக் கருத்துக்களுக்கும் விடை அளிக்க, விளக்கம் அளிக்க நேரம் இல்லை என்றாலும் கூட அவைகளையெல்லாம் நெஞ்சிலே பதிய வைத்து ஆவன செய்வேன், அனைவரும் சேர்ந்து தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ப்போம், வாரீர் என்று கேட்டு வெட்டுப் பிரேரணைகளைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று இறைஞ்சி அமருகின்றேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த கால ஆட்சியில் செய்யப்பட்ட தொழில்களிலே இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்படுவதற்கான அறிவிப்புகளில் இரண்டு விடுபட்டிருக்கின்றன, ஒருவேளை விடுபட்டதோ அல்லது திட்டமே இல்லையோ என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். மேலார் பகுதியில் 15 கோடி ரூபாயில் மைமண்ட் தொழிற்சாலைக்கான திட்டம் இடப்பட்டது. அதே போல பல்சால் குழுபும், டிட்கோவும் சேர்ந்து 5 கோடி ரூபாயில் தண்ணீர்க்ககிவை தடுத்து நிறுத்துவதற்கான ஒரு தொழில் திட்டமும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த இரண்டும் விடுபட்டிருக்கின்றன. எனவே கடந்த கால ஆட்சியிலே செய்யப்பட்டிருந்த அந்தத் திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டுமா என்பதோடு, திருச்சி பகுதியிலே இருக்கின்ற செயற்கை வைரக் கல் தயாரிக்கின்ற அந்தத் தொழில் இன்றைக்கு நெருக்கடிக்கு ஆளாகி 20 நாட்களாக அவர்களுக்கு மூலப்பொருள் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. நாம் உருவாக்கியிருக்கின்ற கார்ப்பரேஷன் இந்த நெருக்கடிக்குக் காரணமாக இருப்பதாக அங்கிருக்கின்ற சொழிலாளர்கள் சொல்கிறார்கள். எனவே அடையும் மாண்டிமிகு முதல்வர் அவர்கள் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 18]

14-40மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னது கருத்தில் வைக்கப்படும்.

திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய குறிப்பிலே எல்லாம் கூட ஏதோ நிலக்கோட்டைக்கு விவசாயத்தைச் சார்ந்த தொழில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அதிலே இருக்கிறது. நானும் ஏதாவது வரும், வரும் என்று இவ்வளவு நேரம் காத்துக்கொண்டிருந்தும் பயன் எதுவும் இல்லை. நிலக் கோட்டை மிகவும் பின் தங்கிய பகுதி. ஏற்கனவே முந்தைய அரசு அறிவித்த ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பிலே அகாவது திண்டுக்கல் மாவட்டத்திற்கு ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளெக்ஸ் போடுவதாகச் சொல்லி....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன வேண்டும் என்று கேளுங்கள். விரிவுரையிலேயே எங்களுக்கு என்ன கேட்கிறீர்கள் என்று விளங்காமல் போகிறது. (சிரிப்பு)

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: அதாவது விவசாயத் தொழில் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது என்ன தொழில்? லெமன் கிராஸை நிலத்திலே உற்பத்தி பண்ணி அந்தப் புல்லிலிருந்து ஏதோ தைலம் தயாரித்து அதை ஃபாரினுக்கு எல்லாம் அனுப்புவதாக ஒரு திட்டம் கிண்டியிலே இருக்கிறதே அது செய்யப்படுமா? சோயாபீன்ஸிலிருந்து எண்ணெய் தயாரிக்க வேண்டிய திட்டம் அதையாவது செய்வார்களா? ஒன்றுமே இல்லாமல் சும்மா ஸீரோ மாதிரி விட்டுவிட்டீர்களே?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பெருந் “தொழில்கள்” கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் 3-ஆம் பக்கத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இரப்பரை அடிப் படையாகக் கொண்ட பெருந் தொழிற்சாலை ஒன்றையும், திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டத்திலுள்ள நிலக் கோட்டையில் விவசாயத்தினைச் சார்ந்த தொழிற் பிரிவு ஒன்றையும் அரசு அமைக்கும் என்று இருக்கிறது. அதை ஆம்பையார் படிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். அங்கே எதை மூலப்பொருளாகக் கொண்ட தொழில் ஆரம்பிக்கலாம் என்பதை அக்கா சொன்னால், தம்பி கேட்கத் தயாராக இருக்கிறேன். (சிரிப்பு)

1990 ஏப்ரல் 18]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே நேற்றைய தினம் மத்தியத் தொழில் வள அமைச்சர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே ஒரு அறிவிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள். நலிந்த தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் கட்டுத்து நடத்தக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி மாநில அரசினுடைய கருத்து என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அது மத்திய அரசால் இயலாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசு முன் வந்தால் அதைத் தடுப்பதாக அவர்கள் இல்லை.

*திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போர்ட்: தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த பேக்வேர்டு ஏரியாஸ்ஸுக்கு கேபிடல் சப்ளிடி திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். அதிலே சின்ன விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். அதாவது ப்ராஸனிங் இண்டஸ்ட்ரிக்கும், மேன்யூஃபேக்ஸரிங் இண்டஸ்ட்ரிக்கும் ஒரு டிஃபரன்ஸ் உண்டுபண்ணி அந்த கேபிடல் சப்ளிடி மேன்யூஃபேக்ஸரிங் இண்டஸ்ட்ரிக்குதான் உண்டு, ப்ராஸனிங் இண்டஸ்ட்ரிக்கு கிடையாது என்று சொல்கிறார்களே. அதைப்பற்றி நம்முடைய முதல்வர் கருத்தை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இது எனக்குப் புதிய தகவலாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி விசாரித்து அவருக்கு விவரம் தருகிறேன்.

திரு. இரா. மோகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மூலப் பொருட்களுடைய திடீர்த் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற பல தொழிற்சாலைகள் தமிழ்நாட்டிலே திடீரென்று மூடப்பட்டக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. பல்வேறு மூலப் பொருள்கள் வடநாட்டிலிருந்து, பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்து நமக்கு வரவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே தனியாக நம்முடைய மாநில அரசு மூலப் பொருட்கள் ஒழுங்காக தமிழகத்திற்கு வந்து சேர்கிறதா என்பதைக் கவனித்து, அந்த மூலப் பொருட்கள் முழுவதும் தொழிற்சாலைகளை சென்றடைகின்ற வண்ணம் ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டைச் செய்யுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். காரணம், பிக் அயர்னுடைய தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக கோவையிலே நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஃபவுண்டரிகள் போது மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் போல பல மூலப் பொருட்கள் தட்டுப்பாடு திடீரென்று ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதைப் போக்குவதற்கு ஒரு நல்ல மானிடரிங் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பிக் அயர்னுக்காக சட்டமன்ற உறுப்பினர் ரமணியும் வாதித்து விட்டார். மோகனும் வாதித்து விட்டார். போதும்.

திரு. எம். முகமது சித்திக் : தலைவர் அவர்களே, பூம்புகார் தொகுதியிலே ஏற்படுத்த இருக்கின்ற சிப்காட் நிறுவனத்திற்கு மத்திய அரசு அனுமதி அளித்துவிட்டதா? அற்கான திட்டப் பணிகள் எப்போது துவங்கப்படும் என முதல்வர் அவர்களிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.

14-45 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்த மூன்று வளாகங்களுக்கும் மத்திய அரசினுடைய அனுமதி எதிர் டார்க்கப்படுகிறது.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய அந்த உரையின்மேலே கூட, சாத்தான்குளத்தினுடைய பின்தங்கிய நிலையைச் சொன்னேன். நேற்று நமது மாண்புமிகு டாக்டர் பொன்முடி அவர்கள் கூட்டிய அந்தக் குடிநீர்த் திட்டக் கூட்டத்திலே கூட, 'ஒன்றுமே கிடையாது, நீங்கள் ஏதாவது கொடுத்தால் தான் உண்டு குடிப்பதற்கு' என்று சொன்னேன். அதைப்போலே தயவு செய்து மிகப் பின்தங்கிய பகுதி, நீங்கள்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கவலைப்பட வேண்டாம்; சாத்தான், குளத்தில் விழுமாட்டான். (சிரிப்பு).

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டத்தில் பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவித்திருந்த அவினாசி இப்போது கொஞ்சம் வளர்ச்சியடைந்து, அந்தப் பட்டியலிலிருந்து போய்விட்டது. ஆனால் பல்லடம் தாலுக்கா இருக்கிறதே, அதிலே முக்கியமான பகுதி, நம் பாலசுப்பிரமணியம், எம்.எல்.ஏ.. இருக்கக்கூடிய பகுதி கூட இருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஒன்றும் வரவில்லை. நான் முக்கியமாகக் கேட்கக்கூடியது அந்த மூட்டப்பட்ட பஞ்சாலைகளைப் பற்றிச் சொன்னதிலே, அதைப்பற்றி ஒரு நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை நடக்கிறது என்று சொன்னார். அதை வரவேற்கிறேன். புதுக்கோட்டையில் இருக்கும்படியான காவேரி மில்லும், நமன சமுத்திரத்திலே இருக்கக்கூடிய மில்லும், மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே மூடிக் கிடக்கின்றன. அந்தத் தொழிலாளிகள் இப்போது ரொம்பக் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகி

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. கே. ரமணி]

அவர்கள் போராட்டம் எல்லாம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இந்தப் பட்டியலிலும் வரவில்லை. ஒன்றுமே சொல்லப்படாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலை....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் திறக்கப்படவே முடியாது என்று சொன்ன பட்டியலில் அந்த மில் இல்லை. ஆய்வு நடத்தப்படுகின்ற பட்டியலில் அந்த மில் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்.

திருவாளர்கள் கே. ரமணி, ஆர். சிங்காரம், எஸ். டி. உகம்சந்த் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,53,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசிற்கு வழங்கப்பெற்றது.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

திருவாளர்கள் எம். அண்ணாமலை, கே. ரவி அருணன், எஸ். டி. உகம்சந்த் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி;

“மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 22,23,86,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசிற்கு வழங்கப்பெற்றது.